

CINE ATACĂ BISERICA CATOLICĂ?

CUPRINS

- I. ENUNTAREA PROBLEMEI
- II. SCHIMBARI ÎN DOCTRINA CATOLICA
- III. UN CATOLIC SE ADRESEAZA PARINTELUI SAU SPIRITUAL
- IV. FRATIA CAREIA ÎI PLACE SA CONSPIRE
- V. SA FACEM PACE
- VI. INFILTRAREA
- VII. ANTIBISERICA DIN INIMA BISERICII
- VIII. UNUL CARE CREDE CA PAPA IOAN PAUL II E VINOVA
- IX. UNUL CARE NU CREDE CA PAPA IOAN PAUL II E VINOVA
- X. MÂNA DREAPTA A PAPEI
- XI. ÎNCHEIERE

PREFATĂ

Autorii acestei lucrari sunt români catolici îngrijorati de soarta Bisericii Catolice. Publicarea ei este rezultatul unei strânse colaborari cu alti români ortodocsi, în semn de solidaritate în fata implacabilului dusman al bisericii si civilizatiei crestine.

Autorii citati, asa cum se specifica cu insistenta în cursul lucrarii, sunt în majoritatea lor catolici, îngrijorati de soarta bisericii lor.

Noi ne-am împlinit o datorie facându-ne ecoul îngrijorarii lor pentru soarta bisericii în lumea româneasca, lipsita de sursele de informare.

Biserica lui Hristos care a generat civilizatia crestina e una, si toti crestinii trebuie sa faca front comun în apararea ei în fata atacurilor care în ultima vreme au devenit foarte amenintatoare.

Romanian Historical Studies

Mai 1995

I. ENUNTAREA PROBLEMEI

Suntem români si suntem catolici.

Ne copleseste amaraciunea vazând cum dupa sperantele neîmplinite ale iernii anului 1989, România nu numai ca a ramas înfeudata nomenclurii comuniste, dar a acumulat toate influentele nocive dezvoltate în lumea vestica de aceeași conspiratie care a instaurat comunismul în estul Europei. S-a denaturat încrederea si cinstea pe care se bazau relatiile dintre locuitorii Europei dinainte de cel de-al doilea razboi mondial, când ajungea sa-ti dai cuvântul ca o înțelegere sa fie valabila pentru ca oamenii respectau în mare masura adevarul si bunul si viata altuia. S-a denaturat prietenia si bunavointa imediata si neconditionata care constituiau farmecul vietii împreuna. S-au crescut necinstea si rautatea gratuita, inculcându-se materialismul, egoismul si anti-cultura "modernismului". Toate relele astea n-au cazut din senin pe capul oamenilor ci au fost introduse în mod organizat prin actiune sistematica de educare într-ale raului timp de decenii. Mari forte au investit bani si au organizat armate de "intelectuali progresisti", psihologi, educatori, specialisti care au realizat deteriorarea caracterului noilor generatii. Dar investitia lor n-ar fi dat atâtea roade daca sufletele oamenilor ar fi pastrat credinta si etica crestina. De aceea ne copleseste amaraciunea vazând cum atacul acelorasi forte le demoleaza si pe acestea din urma.

Suntem catolici, si am vazut biserica noastra interzisa, si preotii nostri fortati sa-si renege apartenenta la catholicism, iar daca refuzau, aruncati în închisoare si uneori exterminati. Nici astazi nu s-au restituit peste tot bisericile confiscate de regimul comunist de la catolicii români, dupa ce Biserica Româna Ortodoxa a devenit o sucursala a Ministerului Cultelor condusa de salariati ai regimului comunist¹. Preotii si episcopii nostri care si-au pastrat nestinsa flacara credintei lor si a atasamentului pentru Vatican au suferit în închisoare². Ne copleseste amaraciunea la gândul ca ar fi putut muri degeaba.

Ne copleseste amaraciunea vazând cum înainteaza planul conspiratiei financiare internationale de a sterge România de pe harta lumii, de a o sfâșia si împarti între tarile învecinate asa cum o formulase planul Valev pe vremea când peste România domnea Uniunea Sovietica. Dar astazi, în 1995, planul nu mai e promovat de vecinii nostri din rasarit, ci de cei din apus, de la care un public

---

¹ Trebuie sa facem mentiunea ca autorii materialului nu cunosc suficient de bine situatia din interiorul Bisericii Ortodoxe Române. Biserica Ortodoxa Româna nu a fost niciodata „sucursala” a Ministerului Cultelor. Statul, desi recunoaste existenta a 14 culte si le permitea functionarea, in realitate activitatea tuturor cultelor, inclusiv a Bisericii Ortodoxe erau foarte bine urmarite. Fiecare judet avea un „inspector „ pe probleme de culte, care supraveghe din partea statului si a partidului activitatea cultelor. Ca si celelalte culte si Biserica Ortodoxa Româna a fost persecutata de regimul comunist ateu.

² Faptul se datora in primul rand interpretari pe care o dadea regimul comunist legaturilor cu exteriorul. O asemenea subordonare era suspectata de tradare a intereselor nationale.

Cine ataca Biserica Catolica?

inconstient si neinformata asteapta sa primeasca în dar bunastarea, libertatea, si drepturile cetatenesti. Numele unuia ca William B. Wood, geograful sef al Departamentului de Stat american, apare sub o harta care arata România sfâsiata si Transilvania si nordul Moldovei aparținând Ungariei, iar Basarabia, "Republica Moldoveneasca", aparținând Ucrainei, într-un articol publicat în **The Los Angeles Times** la 25 August 1992. Pentru cei care-si închipuie ca e doar un articol de ziar care contine doar parerea unei persoane, iata adevarul: ziare mari si controlate ca **The Los Angeles Times**, niciodata nu publica parerea unei persoane. Tot ce publica astfel de ziare este conform unui program politic, si are doua scopuri: pe de o parte obisnuieste marele public cu ideea, oricât de mare ar fi enormitatea exprimata, si pe de alta da un semnal armatelor organizate de agenti ca sa stie în ce directie sa-si îndrepte eforturile. Iar publicul larg, dupa ce a vazut aceeasi minciuna tiparita de patru ori la rând în aceste ziare, crede ca e adevarul.

Ne cuprinde amaraciunea si eram aproape copleșiti de disperare - când am deschis ziarul **Catholic Family News**, tiparit în Canada, la care suntem abonati, si ne-au cazut ochii pe frumoasa icoana româneasca de mai jos. Din mijlocul textului exclusiv englez ne-au stralucit înainte cuvintele "*Cela ce crede întru mine de va si muri viu va fi cela ce asculta cuvântul meu si crede întru cela ce m-a trimis pe mine are viata vecilor.*" Si-am înțeles ca nu trebuie sa ne lasam copleșiti ci sa cautam sa stavilim raul, facându-ne datoria cu fortele pe care le avem oricât de mici ar fi ele. **Caci ce conteaza nu e cântarirea sanselor de izbânda ci cât de dreapta este cauza.** Este datoria noastra de catolici sa ne aparam biserica de distrugere si transformare în opusul ei.

Biserica Catolica a fost sufletul Europei. Întreaga noastra civilizatie occidentala a crescut hranita de izvorul ei. "Tu esti Petru, si pe aceasta piatra îmi voi cladi biserica, si portile iadului nu vor avea putere asupra ei; Si tie îti voi da cheile împaratiei cerurilor; si toate ce le vei lega pe pamânt, legate vor fi în cer", i-a spus Isus Hristos (Mat. 16: 18-19) lui Simon Petru; "Paste oile mele" (Ioan 21: 15-17). Si din prabusirea imperiului roman, din nesfârșitele jafuri si varsari de sânge care s-au revarsat peste Europa, pastorii turmei lui Hristos au condus-o ca sa construiasca civilizatia noastra europeana, cladita pe conceptul de respect si dreptate, mila si într-ajutorare, spre deosebire de toate celelalte moduri de viata asiatice, africane si pre-colombiene, despotice, crude, si canibalice chiar (în Africa, Caraibe, parti din America). Nedistrugând mostenirea ingineriei si legislatiei romane, acesti pastori crestini au stiut conduce turma ca sa cladeasca minunatele tari si orase europene, si întreaga structura a vietii civilizate.

Distrugerea catolicismului este o opera planuita cu îndemnare si continuata cu îndârjire si migala timp de milenii, pe mai multe planuri. Din exterior, credinta e lovita ridiculizând-o, excluzând-o din scoli, îndoctrinând tinerele generatii cu ateism si vederi "stiintifice", degradând intelectul si moravurile cu ajutorul pornografiei si a distractiilor ieftine si vulgare. Sub comunism era o crima pentru un român sa viziteze o biserica catolica, dac-o mai gasea deschisa. În celelalte tari, biserica era lovita pe fata de organizatiile revolutionare socialiste, comuniste,

Cine ataca Biserica Catolica?

masonice. Papa Pius VII indica în bula sa *Ecclesiam a Jesu Christo* din 1821 felul în care **carbonarii** (care chipurile doreau "eliberarea si propasirea Italiei") atacau biserica. J. Crétineau-Joly arata însa un atac mai subtil si mai mortal care loveste catolicismul din interior. El publica scrisorile adresate conducatorilor lojei masonice italiene **Alta Vendita** în care acestia erau instruiti astfel: "*Italia este tixita de fratii religioase si de diverse nuante de pacatosi penitenti. Sa nu pregetati sa strecurati unul de-ai nostri în turmele conduse de pietate stupida! ... Înfiintati, sau si mai bine, puneti-i pe altii sa înfiinteze societati sub cele mai subtiri pretexte, niciodata unul politic sau religios, ci dedicate comertului, industriei, muzicii, artelor plastice! Întruniti-va când aici când acolo, chiar în sacristiile si capelele fratilor vostri nestiutori înca!*"

Puneti-le sub obladiurea vreunui preot virtuos, bine cunoscut dar naiv si usor de înselat! Infiltrati veninul în inimi bine alese, infiltrati-l în doze mici si ca din întâmplare! ... Esentialul este, sa despartiti omul de familie, sa-l faceti imoral," scria în 1822 un conducator revolutionar sub pseudonimul Micul Tigru (Piccolo Tigre). "Ne bazam pe loji [masonice] ca sa nu dublam numarul [agentilor nostri]. Ele dezbat la infinit pericolul fanatismului, marea fericire a egalitatii sociale si marile principii ale libertatii religioase", continua el; "Nu lasati niciodata sa va cada masca de pe obraz! Multumiti-va sa dati târcoale tarcului catolic, dar ca adevarati lupi, înhatați primul miel catolic care vi se ofera în aceste conditii! ... În ultima mea calatorie în Franta am vazut cu multumire tinerii nostri initiati lucrând cu mult zel pentru raspândirea carbonarismului. Dar gasesc ca se pripesc putin. Dupa parerea mea, ei transforma ura lor religioasa prea mult într-una politica. Conspiratia împotriva Sfântului Scaun nu are voie sa fie contaminata cu alte lucruri. ... **Trebuie sa des-catolicizam lumea** [sublinierea noastra] ... Revolutia din biserica este o revolutie permanenta, acesta este drumul necesar al rasturnarii tronurilor si dinastiilor. ... Sa conspiram deocamdata împotriva Romei" (*L-Église Romaine en face de la Révolution*, 1864, pp. 122-123, apud E. von Engelhardt, *Jüdische Weltmachtpläne*, Leipzig, 1936, pp 31, 34-35).

N-o spunem noi. O spune acest bancher international care facea afaceri ca comerciant de aur si argint la Paris, Viena, Berlin, si Londra, acest conducator al lojei masonice **Alta Vendita**, acest carbonar de vaza, în scrisoarea sa din 18 Ianuarie 1822, iscalita sub pseudonimul Micul Tigru: exista o conspiratie împotriva Sfântului Scaun; demoralizarea maselor e dirijata de aceasta conspiratie; caderea Romei e necesara pentru înrobirea natiunilor, amagite cu mirajul "libertatii, egalitatii si fraternitatii" si-a "libertatii religioase." Un alt conducator al lojei **Alta Vendita** care foloseste pseudonimul Nubius povesteste cum își tese cercul de intriga printre Cardinalul della Somaglia, Cardinalul Pallotta, calugarul dominican Jabalot, cel teatin Ventura, cel franciscan Orioli, cum merge la slujba - cum tese cu rabdare si discretie, nu cu impetuozitate, pe ascuns, sub masca celei mai perfecte pietati catolice, plasa în care sa prinda si sa distruga biserica. Si continua: "*ca sa lucrăm la pregatirea viitoare a unui papa, ... trimiteti-ne taleri, multi taleri, caci e cea mai buna artilerie ca sa facem o spartura în scaunul Sfântului Petru*" (ibidem p. 131, apud Engelhardt p. 36-37; autenticitatea acestor scrisori este atestata de Papa Gregorius XVI).

Se crede ca secta **illuminati-lor** a fost instituita de Adam Weishaupt ³, profesor de drept la Universitatea din Ingolstadt. Participarea lui Weishaupt este dovedita prin documentele gasite asupra emisarului sau Lanz, lovit de trznnet (de mâna lui Dumnezeu parca) în 1785, când se pregatea sa plece la Berlin. Dându-i-se prim ajutor au fost gasite documente secrete cusute în captusala hainelor, care arata ca illuminati aveau printre tactici aceea de a perverti ideea religioasa crestina. *"Trebuie sa facem în asa fel, încât crestinismul sa para a fi adevarata ideologie ascunsa a francmasoneriei"*, scrie iluminat-ul cu pseudonimul Philo.

Conform acestui plan, au aparut o multime de carti pline de legende fantasmagorice, cum ar fi cea ca Isus Christos nu si-a revelat învataturile pe fata întregului popor si discipolilor sai, ci i-a amagit pe acestia cu un paravan care s-a pastrat în Evanghelii, dar adevarata Lui învatatura consta dintr-o disciplina arcana revelata numai initiatilor, care au pastrat-o dealungul secolelor nestirbita ca o **cabala**⁴ si care este acum în posesia francmasoneriei. O multime de pamflete anonime din vremea aceea cauta sa demonstreze ca francmasoneria este adevaratul crestinism. Lanz era un preot catolic din Regensburg. **Masoneria si illuminati reusisera sa patrunda în interiorul bisericii, ca s-o distruga din interior** (J. Robinson, *Über geheime Gesellschaften und deren Gefährlichkeit für Staat und Religion*, editie germana 1800, p. 134; apud Engelhardt, pp. 42, 44).

Atacul din exterior împotriva bisericii este usor de dovedit: de secole, illuminati, francmasonii, comunistii, liberalii, socialistii, marxistii, bolsevicii, au ridiculizat preotimea, au calomniat biserica, au propovaduit "ratiunea" si ateismul pe fata (si satanismul pe ascuns). Atacul din interior însa este mult mai subtil, caci este tesut de minti care s-au ocupat de milenii doar cu subversiunea, **si nu-i este usor omului care judeca direct sa-l priceapa**. Sa citim ce scriu ofiterii lojei **Alta Vendita** despre felul în care trebuie distrusa Biserica Catolica, pe care ei o vad ca o piedica în realizarea suprematiei lor. *"Ceeace trebuie sa cautam si ceeace asteptam este sa avem un papa dupa cerintele noastre [sublinierea noastra] ... Alexandru VI n-ar corespunde, cu toate pacatele lui personale, caci în treburile bisericesti n-a gresit niciodata. ... Borgia era un om sensual ... dar în ciuda poftelor lui trupesti a aruncat anatema asupra tuturor erorilor filozofice si ale ateismului ... Ganganelli s-a predat cu trup si suflet ministrilor casei de Bourbon, de care-i era teama, ateilor care-i laudau toleranta religioasa, si Ganganelli a fost un foarte mare papa. De un astfel de papa avem noi nevoie pentru cerintele noastre, daca mai e posibil. Atunci ne-am putea lansa cu mult mai multe sanse în atacul nostru împotriva bisericii decât cu pamfletele calomnioase ale fratilor nostri francezi sau decât cu aurul englezilor. Vreti sa stiti de ce? Ca sa sfarmam piatra pe care si-a cladit Hristos biserica. Nu mai avem nevoie de mijloace canibalice, nici de praf de pusca, nici macar sa dam din brate. Am muiat degetul cel mic al papei în conspiratie, si acest deget mic valoreaza în cruciata noastra mai mult decât toti Urbanii II si decât toti*

³ Adam Weishaupt (1748 – 1811), fondatorul ordinului Iluminatilor. Crowler il considera Maestru Templier. Weishaupt a fost educat de iezuiti, ca mai târziu sa devina un mare dusman al lor. Informatii suplimentare la <http://home.swipnet.se/~w-40977/people/weishaupt.html>.

⁴ cabala,

Cine ataca Biserica Catolica?

Bernarzii întregii creștinătăți" (J. Crétineau-Joly, *op. cit.*, extrase traduse în germana, pp. 84-85, apud Engelhardt, pp.56-57). Instrucțiunile pentru subminarea bisericii catolice din interior sunt clare: "Putem face prea puțin cu cardinalii batrâni sau cu prelații care au un caracter ferm ... faceți din [un astfel de prelat] o figură de care să se sperie copiii și femeile batrâne, pictați-l ca pe un om sângeros, crud, răspândiți despre el trasaturi de cruzime care se întipăresc ușor în mintea poporului. ...Trebuie să seducem tineretul. ... Ca să ne asigurăm de un papa cu anumite trasaturi, trebuie întâi să clădim pentru venirea lui o generație ... În câțiva ani acest cler tânăr va fi scolar în toate privințele, sub această influență; va domni, va administra, va judeca, va constitui consiliul celui ce domnește, va fi chemat să-l aleagă pe papa ... clerul trebuie să marsaluiască sub steagurile voastre [ale lojei masonice Alta Vendita] crezând că marsaluiește sub steagul cheilor apostolice" (Crétineau-Joly pp. 88-90, apud Engelhardt, pp. 58-59). Acest plan, scrie Engelhardt, a fost acceptat în 1820 și este în vigoare și astăzi.

Un alt ofițer al lojei Alta Vendita scrie: "Catholicismul nu se teme de pumnal, cum nu se teme nici monarhia. Dar acești doi stâlpi ai ordinii sociale se pot prăbuși sub povara corupției. ... Faceți să fie inimile pacatoase și nu veți mai avea catolici! Îndepărtați preotul de muncă, de altar și de virtute! ... Faceți-l lenes, lacom și patriotard; atunci va fi orgolios, intrigant și pervers! Am întreprins corupția în stil mare, coruperea poporului prin cler și a clerului prin noi, corupția care ne va duce acolo unde vom înmormânta biserica într-o bună zi". Căci Alta Vendita nu lucra prin asasinat, ci prin înșamântare de idei - prin spalarea creierului, termen necunoscut la vremea aceea. Mai mult; ca să poată opera în liniște, Alta Vendita inspiră în secret prinderea, pedepsirea și eliminarea conspiratorilor violenți de sub ordinele ei, prin "înarmarea în secret a câte unui voluntar destul de curajos pentru a pedepsi dar prea limitat ca să priceapă totul" (*ibidem*, pp. 149, 154 apud Engelhardt, pp. 77, 80). Zilele lojei italiene Alta Vendita au trecut, scria Crétineau-Joly la mijlocul secolului trecut, și comunismul se ocupa acum de distrugerea societății prin masacrul general, nu prin coruperea bisericii; dar revoluția mondială a făcut după 1848 în occident ceea ce Lenin numește tactic "un pas înapoi", și conspirația împotriva Bisericii Catolice continuă.

La 23 Mai 1958, Papa Pius XII a arătat într-o cuvântare că **radacinile apostaziei moderne rezidă în ateism științific, materialism dialectic, rationalism, iluminism, laicism și francmasonerie** (Léon de Poncins, *Freemasonry and the Vatican*, pp. 152-153).

Într-adevăr, la cel mai înalt nivel și la nivel ideologic, aceste miscări își dau mâna. Cum se explică atunci faptul că masoneria a fost interzisă în Uniunea Sovietică? Orice regim totalitar interzice orice societate subversivă secretă. Comunismul nu mai avea nevoie de masonerie, căci își atinsese scopul: creștinismul era distrus, populația era înrobite, o elită birocratică stăpânea averea țării; iar cei câțiva acuzați de sionism sau de a fi masoni erau dintre soldați, nu dintre generali; erau "cheltuibili"; sau, cum zice înțelepții Sionului, erau dintre "fratii mai mici" care pot fi jertfiți (*The Protocols of Zion*, 1934, p. 169).

II. SCHIMBARI ÎN DOCTRINA CATOLICA

Catolicii au fost uimiti, întristati și derutați văzând cum de la cârma Vaticanului se iau măsuri care demolează dogma și ritul catolic vechi de 2000 de ani; cum se schimbă liturghia, veche de peste 8 secole, cum se redefineste Biserica Catolica a fi altceva decât a fost de 2000 de ani încoace, cum se alterează dogma cu privire la funcționarea bisericii și la raporturile dintre bărbați și femei. Dr. Malachi B. Martin, specialist în istoria Vaticanului, analizează aceste schimbări și găsește cauza lor în ceea ce el numește "complexul lui Iuda".

Isus Hristos a știut că Iuda Iscariotul îl va trada, și-a spus-o la Cina Cea de Taina. A știut-o și înainte și totuși nu l-a înțeles pe Iuda dintre apostoli. Iuda fusese chemat ca toți ceilalți apostoli și nu era cu nimic mai prejos decât ei; dimpotrivă, era chiar un pic mai rasarit, căci el administra finanțele din care trăiau Isus și apostolii. El era cel mai priceput și cel mai practic, cel care cunoștea treburile lumesti mai bine decât alții; de aceea credea că știe mai bine decât Isus cum trebuie împlinită voia Tatălui ceresc, zice Dr. Malachi. Acesta este "complexul Iuda" al conducerii lumii catolice de azi: cunoscând lumea, unii își închipuie că vor împlini voința lui Hristos mai bine decât o declară vorba lui Hristos chiar, căci ei cunosc mai bine realitățile lumii contemporane decât cei patru evangheliști de acum 2000 de ani. "Sunt convinși că pot împăca Biserica cu dușmanii ei printr-un - compromis onorabil-, că ei înțeleg cu adevărat lumea de azi, și că vor putea asigura succesul Bisericii lui Hristos împacând-o cu conducătorii lumii acesteia", scrie Dr. Malachi. "Dar creând cu zel această anti-Biserica în sânul Bisericii - începând cu cancelaria Vaticanului și sfârșind la nivelul vieții parohiilor de țară - au zdrobit cu mult succes unitatea Bisericii, au distrus de fapt unitatea care exista mai demult între episcopi și Pontiful din Roma, și au slăbit în mod serios întreaga organizare a institutiei Romano-Catolice" (The Judas Complex , în *Catholic Family News* , Aprilie 1995).

Isus Hristos l-a avertizat pe Iuda Iscariotul la Cina cea de Taina, dar Iuda, orbit de credința că știe mai bine, n-a înțeles; "Satana a pătruns în inima lui", zice evanghelistul, și Iuda și-a continuat compromisul cu sanhedrinul. Complexul Iuda "ne oferă o unitate de măsură cu care să apreciem membrii anti-Bisericii înșcaunati astăzi în interiorul organizației instituționale din Roma", scrie Dr. Malachi. "În ultimii 20 de ani această organizație s-a umplut de compromisuri și de sute de erori ale oamenilor bisericii, dar trebuie să identificăm compromisurile majore care pot fi numite cu precizie fapte rele anumite comise în funcții înalte ecleziastice și bisericesti". Cea mai rea faptă în ultimii 25 de ani, spune el, este "toleranta și propagarea confuziei printre credincioși cu privire la credințele de bază ale catolicilor de rând; această toleranță și confuzie este rezultatul direct al tolerării parerilor deosebite de credințele fundamentale de către teologii și episcopii catolici". Adică, cum scrie abatele Le Roux: că să fii un bun catolic nu mai trebuie

Cine ataca Biserica Catolica?

sa crezi în Isus Hristos; poti fi si ateu, sau te poti închina lui Visnu, sau lui Baphomet, sau chiar direct diavolului.

"Tolerând confuzia propagi confuzia", scrie Dr. Malachi. Si mai departe: "Daca au romano-catolicii vreun drept fata de biserica lor, apoi au dreptul primordial sa primeasca învatatura lipsita de confuzii si sa fie îndrumati fara ezitare si în mod direct." În patru privinte nu-si primesc catolicii drepturile de la biserica lor: în doctrina despre eucarist, despre una si adevarata Biserica Apostolica si Catolica, despre Scaunul Sfântului Petru, al episcopului Romei, si despre morala cu privire la functiile de reproducere ale barbatilor si femeilor.

Sacrificiul lui Isus Hristos este celebrat în slujba religioasa în care punctul culminant este miracolul eucaristului. Dar noile directive, **Novus Ordo**, sunt sa se modifice liturghia si sa fie transformata în forme eclecticice de celebrari diverse în asa fel încât sa-si piarda caracterul propriu. Multi catolici ofensati de degradarea liturghiei insista sa-si pastreze slujba religioasa traditionala latina. **Milioane de catolici, mult mai multi decât admite oficial Vaticanul, au repulsie pentru Novus Ordo**; si birocrazia Vaticanului cauta s-o impuna prin campanii de calomnii si dezinformari, sustinând, de pilda, ca "Sfântul Parinte a interzis liturghia traditionala latina", sau ca "a fost abolita în mod oficial", sau ca "Novus Ordo e la fel ca slujba traditionala latina" – toate minciuni. Dar la slujba "modernizata" Novus Ordo lumea nu mai vine; bisericile se golesc. Atunci Vaticanul si-a dat de voie – de nevoie aprobarea pentru slujba traditionala - si confuzia sporeste. Birocrazia împlântata uraste liturghia catolica traditionala; masele de catolici n-au chef de liturghia modernista Novus Ordo cu multitudinea ei de forme care par credinciosilor straine, uneori ridicole, alteori pacatoase; si Sfântul Scaun nu actiomeaza cu hotarâre ca sa puna capat confuziei. Într-adevar, Sfântul Parinte a emis un indult care permite slujba traditionala în diocesele bisericii lui. Dar birocrazia înscaunata s-a opus cu îndârjire.

În 1980, Papa Ioan Paul II a scris o scrisoare tuturor episcopilor în care un pasaj cere iertare de la Dumnezeu în numele lor a tuturor "pentru toate cele pe care, din nerabdare sau neglijența, si uneori aplicând partial, unilateral si eronat directivele de la Vatican II, le-au facut scandalizând si tulburând poate interpretarea doctrinei si venerarea acestui mare sacrament" al eucaristului. Si-a cerut iertare de la Dumnezeu dar n-a corectat erorile, scrie Dr. Martin.

De la Vatican II încoace, bazat pe unul din documentele lui cu privire la libertatea religioasa, s-a raspândit ideea ca salvarea sufletelor nu mai vine de la biserica; poti fi si ne-catolic si ne-crestin ca s-ajungi în rai; n-ai nevoie de Isus Hristos pentru asta⁵.

Unii catolici au înteles ca Hristos e un mesia, iar Buda, Mohamet, Avram, sau chiar Martin Luther King sunt alti mesia de aceeasi valoare; caci suntem cu totii "fiii lui Dumnezeu" si "frati în familia omenirii". Acest lucru creaza enorma

---

⁵ Conciliul Vatican II aproba indirect sincretismul si ideea ca exista mantuire inafara de Biserica, ceea ce contravine flagrant învataturii Bisericii asa cum a fost ea marturisita de Sf. Parinti si sfințele sinoade ecumenice.

Cine ataca Biserica Catolica?

confuzie. Vatican II declara libertatea religioasa; deci nu mai exista o biserica a lui Hristos care propovaduieste adevarul; adevarul religios îl poti gasi oriunde, în voodoo, la religiile pagâne ... "Nimic n-a contribuit mai mult la confuzia maselor de catolici", scrie Dr. Martin; "caci vazându-si prelatii si preotii cum se poarta de parca n-ar exista un unic adevar catolic, instinctul lor logic le spune imediat ca nici legile morale si dogma bisericii nu mai sunt obligatorii ... ei insista sa ramâna în sânul bisericii si-si zic catolici, dar afirma ca nu trebuie sa creada în dogma asta sau în cealalta, nu trebuie sa respecte legea asta sau cealalta a moralei" ⁶. Asta este realizarea "ecumenismului". Realizarea "colegialitatii" este ca unii episcopi își închipuie ca pot forma colegii separate, grupulete nationale, care pot lua hotarâri care modifica dogma bisericii catolice pentru tara lor; astfel, în tarile din America Latina, daca vor, pot deveni marxisti; în Statele Unite, pot obtine drepturi speciale pentru cei homosexuali dintre ei; si asa mai departe, fara sa le pese de ce-ar zice Papa sau restul episcopilor. Astfel s-ar lichida papalitatea . Dar, arata Dr. Martin, ea nu poate fi lichidata fara propriul ei consimtamânt. Si Sfântul Scaun n-a actionat cu hotarâre chemând la ordine conferintele nationale ale episcopilor care fragmenteaza biserica. Cum se ridica multe voci care protesteaza si mentin suprematia Sfântului Scaun, si cum acesta nu se pronunta, domneste si aici confuzia. Si cum Papa condamna avorturile si celelalte inovatii în raporturile sexuale dar episcopii si preotii fac ce vor si uneori propovaduiesc contrariul, si aici domneste confuzia.

Dr. Martin numeste fortele care creaza aceste confuzii menite sa distruga piatra pe care si-a cladit Hristos biserica, "anti-biserica" din sânul Bisericii Catolice. Ultima lovitura a anti-bisericii, scrie el, este insistenta cu care unii cer ordinarea ⁷ femeilor.

1 Unii catolici se revolta când vad statuia lui Buda pe altarele bisericilor Romei, si când îl vad pe Papa Ioan Paul al II-lea cu semnul hindus pe frunte. Altii îl deplâng pe papa, considerându-l prizonierul unei retele conspiratorii, si tremura pentru viata lui - cu atât mai mult cu cât la moartea lui succesiunea la tronul Sfântului Petru s-ar parea ca-i revine **cardinalului Parisului, care este evreu**. N-ar fi primul papa iudaic anti-crestin instaurat la Vatican: Iulius II, papa della Rovere (1505), vorbind despre Alexandru Borgia, primul papa care si-a împuternicit copiii, nu "nepotii", în fruntea bucatelor, îl numea "evreul acela", exact asa cum îl numea la rândul lui urmasul sau Leo X pe el, si cine stie cât adevar era în vorbele lor? (Hermann Grimm, *Life of Michael Angelo*, Little, Brown, 1900, p. 475). Dar din confluenta dintre ateism, culturile Noii Ere, globalism si amestec rasial, cu anti-crestinismul instaurat la Vatican, renasterea credintei si civilizatiei noastre pare extrem de grea, daca nu chiar imposibila.

Putem trasa declinul catolicismului de la data de 19 Noiembrie 1964, când o mie sase sute si cincizeci de episcopi si cardinali ai bisericii catolice întruniti în consiliu la Roma (Vatican II) au votat pentru adoptarea unei scheme de rezolvare a

⁶ Dr. Martin atrage atentia asupra sincretismului care a patruns in constiintele crestinilor.

⁷ Hirotonia femeilor.

Cine ataca Biserica Catolica?

conflictului dintre crestinism si iudaism. **Vatican II a instaurat modernismul în scolile, colegiile, seminariile, ordinele religioase si comunitatile catolice.** Papa Ioan XXIII a început opera de modernizare, si Papii Paul VI si Ioan Paul II o continua: se modifica slujba religioasa în spirit "umanist", "globalist", "universalist", **se modifica aspectul bisericilor**⁸, se modifica însusi textul Scripturilor⁹.

În schema de reconciliere se prevede "înțelegere si apreciere reciproca." Dar înțelegerea si aprecierea trebuie sa vina numai din partea crestinilor, caci nici un consiliu iudaic n-a avut loc ca sa recomande "înțelegere si apreciere reciproca" din partea iudaica.

Textul schemei votate de consiliul de la 19 Noiembrie 1964 a fost scris sub influenta lui Jules Isaac, Label Katz, presedinte al lojei masonice evreiesti B-nai B-rith, Nahum Goldman, presedinte al Consiliului Mondial Evreiesc, si altii (Léon de Poncins, *Judaism and the Vatican*, p. 10).

Cu un an înainte, la 19 Noiembrie 1963, urmatorul articol aparuse în **Le Monde**: "Organizatia internationala evreiasca B-nai B-rith si-a exprimat dorinta de a stabili relatii mai strânse cu Biserica Catolica. A supus Consiliului o declaratie în care arata ca toata omenirea este responsabila pentru moartea lui Hristos.

Dl. Label Katz, presedintele Consiliului International al B-nai B-rith, a spus ca -daca este acceptata aceasta declaratie de catre Consiliu, comunitatile evreiesti vor explora metode de cooperare cu autoritatile bisericesti ca sa asigure realizarea proiectelor lor.-

Declaratia a fost aprobata de Comitetul Executiv al Consiliului International, care coordoneaza organizatia B-nai B-rith cu 475.000 de membri în 42 de tari.

Dl. Paul Jacob de Mulhouse, presedintele B-nai B-rith-ului în Europa, a spus ca aprobarea acestei declaratii va eradica antisemitismul în multe tari din Europa.

Rabinul Maurice Eisendrath, presedintele Uniunii Congregatiilor Evreiesti din America, a facut un apel Sâmbata la cei 4.000 de delegati la cea de-a 47-a adunare generala a Iudaismului Reformat American sa-si revizuiasca parerile despre crestinism si punctul de vedere despre Hristos" (apud de Poncins, *op. cit.*, p. 34).

Dar apelul lui, daca a fost facut, n-a avut prea mare rezultat; **catolicismul si-a revizuit parerile despre patimile lui Hristos, dar iudaismul nu si-a revizuit parerile despre nimic.**

Jules Isaac este autorul a doua carti în care acuza Biserica Catolica de antisemitism si timp de 20 de ani a activat pentru reformarea si "purificarea" crestinismului de acest antisemitism. El arata ca din 1947 încoace a organizat

⁸ Lucru observat din plin si în tara noastra, unde poti vedea biserici catolice care seamana a orice numai a biserică nu.

⁹ Astazi tendinta a devenit si mai vizibila cu incercarea de realizare a unei versiuni internationale care în realitate corupe si falsifica textul original.

Cine ataca Biserica Catolica?

societati de prietenie iudeo-crestine în care-au participat personaje ca marele rabin Kaplan, parintele Callixte Lopinot, parintele Demann, pastorul Freudenberg si altii¹⁰. La o conferinta la Seelisberg în Elvetia au participat alaturi de el 70 de membri din 19 tari. Societatea de prietenie iudeo-crestina a deschis cu mare repeziciune filiale în multe orase franceze. Prin legaturile sale, în 1949 Jules Isaac a obtinut o audienta la Papa Pius XII caruia i-a cerut sa examineze cele zece teze adoptate la Seelisberg. In 1959 a tinut o conferinta la Sorbonna despre necesitatea revizuirii religiei crestine. La scurt timp dupa aceea s-a întâlnit cu cardinalii Tisserand, Jullie, Ottaviani, si Bea. La 13 Iunie 1960 a avut o alta audienta la papa si-a cerut modificarea învataturilor crestine, dupa care Cardinalul Bea a fost însărcinat sa studieze problema, si rezultatul a fost adoptarea la 20 Noiembrie 1964 a unei scheme pentru reconcilierea crestinismului cu iudaismul (de Poncins, *op. cit.*, pp. 11-13). Pentru redactarea acestei scheme, cardinalul Augustin Bea, de origine germana, s-a întâlnit la Roma cu rabinul Abraham J. Heschel de la seminarul teologic evreiesc din New York, în timp ce Dr. Nahum Goldmann, seful Conferintei Mondiale a Organizatiilor Evreiesti, si reprezentanti ai lojei masonice evreiesti B-nai B-rith, se întâlneau cu papa.

Jules Isaac a cerut în special sa se anuleze Evangheliile despre patimile si rastignirea lui Isus Hristos, pentru ca, zice el, cei patru evanghelisti au fost niste mincinosi, niste calomnatori otraviti care i-au ponegrit pe evrei pe degeaba când au scris despre rastignire. Nici parintii bisericii nu sunt mai buni; si ei sunt doar niste calomnatori si defaimatori, niste antisemiti vinovati de genocid¹¹, scrie el (*Jésus et Israel*, p. 353; *Genèse de l'Antisemitisme*, p. 327, apud de Poncins, p. 28). Jules Isaac a cerut sa se modifice liturgia crestina din Vinerea Mare, sa se declare ca evreii n-au avut niciodata nici în clin nici în mâneca cu rastignirea lui Hristos, sa fie omise Evangheliile, în special a lui Matei care este un antisemit mincinos, si Biserica Catolica sa faca penitenta pentru ca de 20 de secole a predicat aceste Evanghelii. Cu toata enormitatea acestor cerinte, Jules Isaac a fost sprijinit de unii preoti din Roma si din Franta, care au observat cu umila bucurie apropierea iudeo-crestina. Aproximativ aceasta parte iudaica însa, prin Joshoua Jehouda, conducator spiritual iudaic, o vede cu scârba si dispret zicând ca "ea cauta sa puna alaturi doua idei care sunt în opozitie radicala" (de Poncins, pp. 28-30).

Jules Isaac n-a fost singurul care i-a deschis capul Papei Paul VI despre antisemitismul intrinsec al crestinilor; un alt sfetnic al papei a fost profesorul Hans Deutsch din Viena, cel care a fost adus în fata justitiei la 3 Noiembrie 1964 pentru ca a delapidat 35 milioane de marci în decursul activitatilor sale umanitare si democratice. Dar atât oficialitatile cât si presa si opinia publica l-au privit si-l privesc cu indulgenta. Profesorul Hans Deutsch, **evreu din Austria**, emigrat în Palestina în timpul celui de-al doilea razboi mondial, s-a reîntors în Europa dupa 1944, unde era bine platit pentru munca sa de recuperare a averilor evreiesti de la

¹⁰ Asemenea „prietenii” au dus la cenzurarea textelor patristice si la falsificarea multor documente cu valoare istorica.

¹¹ Opiniile acestor evrei intaresc faptul ca evreii infiltrati in Biserica au lucrat si lucreaza la falsificarea textelor scripturistice, patristice si de cult. In Biserica Ortodoxa au reusit, prin agentii lor (ierarhi) sa cenzureze (scurteze) textul Prohodului Domnului.

Cine ataca Biserica Catolica?

supravietuitorii germani. Astfel, pentru fiicele lui Hatvany, a pretins guvernului de la Bonn - si a primit - 35 de milioane de marci pentru colectia fabricantului de zahar Hatvany din Ungaria, care continea 800 de picturi, între care unele de Rembrandt si Goya. Dar colectia Hatvany nu fusese furata de catre nemti ci de catre trupele eliberatoare sovietice si se afla în Uniunea Sovietica. Când s-a descoperit fraudă, aceasta victima a nazismului, acest vajnic luptator pentru dreptate, cheltuisese deja 20 de milioane de marci, dupa spusele lui: "în slujba unor cauze marete;" cea mai mareata fiind, desigur, îmbogățirea personala (*ibidem* , pp. 40-42).

Apropierea iudeo-crestina de care se bucurau în 1964 preotii catolici din Italia si Franta nu e lucru nou. Joshua Jehuda, în cartea sa *L-Antisémitisme*, Miroir du Monde din 1958, arata ca opera lui Pico della Mirandola si a lui Hans Reuchlin, doi evrei activi în Renastere, a fost de aceeasi natura. **Pico della Mirandola a introdus în Italia renescentista cabalismul** (magia ebraica veche), pe care l-a studiat cu Jehuda Abrabanel. Discipolul sau, Hans Reuchlin (1455-1531) a pregătit reforma protestanta a lui Luther, Calvin si Zwingli, **afirmând suprematia Talmudului** asupra doctrinei crestine în mod convingator în fata papei si a împăratului german. I-a convins pe ambii, astfel încât nu peste mult timp Tora a fost declarata parte din scriptura crestina - chiar cea mai importanta parte la reformati. "Dar cu toate aceste epurari succesive," scrie Jehuda, "crestinismul a ramas puternic ancorat în dogmatismul mitic care în mod inevitabil da nastere antisemitismului" (*ibidem*, pp. 118-119). Dar cum a luat nastere antisemitismul în tarile din lagarul sovietic, unde ateismul înlocuise crestinismul? "Chiar si sursele noastre evreiesti recunosc ca antisemitismul în crestere se datoreste lipsei de popularitate a evreilor din pozitii înalte în guvern. ... exista dusmanie în militie împotriva evreilor pentru ca politia secreta, controlata de Radkiewicz, domina militia si armata, si un general rus, Kiziewicz, domina politia de securitate interna ... care aveau printre membri multi evrei din Rusia," scria ambasadorul Statelor Unite în Polonia, A.B. Lane, în 1947. In cartea sa *Les Juifs et L-Antisémitisme dans les Pays communistes* , evreul convertit F. Fejtő scrie: "între 1945 si 1948 ... populatia n-a observat ca posturile înalte din guvern [în Ungaria] erau ocupate mai ales de evrei (Rakosi, Gero, Revai, Vas, Antal Apro, Gyorgy Lukacs si altii) ... Au observat numai dupa 1948 când comunismul si-a lepadat masca si-a devenit tot mai sectar si mai opriment ca stat politienesc. Mai multi agenti notorii ai acestei oprinari, mai ales Gabor Peter, Beria al ungarilor, Mihaly Farkas, ministrul apararii, si fiul sau Wladimir, principalul tortionar al politiei politice, erau de asemeni evrei de origine. Multi dintre evreii unguri prevedeau cu spaima ca poporul, exasperat de regimul de saracie si teroare care devenise democratia populara, se va ridica împotriva tortionarilor sai" (p. 93, apud de Poncins, pp. 108-109).

Iata cum se naste antisemitismul si fara crestinism!

La 28 Ianuarie 1966 Consiliul Rabinilor Ortodocsi din America a declarat: "Ne opunem oricarei dezbateri publice, oricarui dialog ... Nu poate exista nici o înțelegere reciproca, caci evreii si crestinii folosesc categorii diferite..." (de Poncins, p. 132).

Cine ataca Biserica Catolica?

Dar acest lucru nu e valabil pentru partea cealalta, pentru crestini. Acestia sunt obligati sa întelega fara sa fie la rândul lor întelesi, si sa cedeze la infinit pâna nu le-a mai ramas nici macar viata. Dupa refuzul papei de a promulga textul schemei de "întelegere a religiilor ne-crestine" din 1964, dezbaterile au continuat si o schema mai diluata a fost votata la 17 Octombrie 1965, si promulgata de Papa Paul VI, spre satisfactia cercurilor israeliene si a Comitetului Evreiesc American, scrie ziarul *Le Monde*, cu 1.763 voturi pentru si 250 voturi contra. Pentru prima data s-a adoptat la Vatican într-un consiliu o hotarâre care a înfruntat mai mult de 10 % voturi contra (de Poncins, pp. 135-173). Iata ce zice schema: "Biserica condamna toate persecutiile tuturor oamenilor; ea își aminteste mostenirea comuna ce-o are cu evreii si actionând nu din motive politice ci mai degraba din iubire spirituala si evanghelica, deplânge orice ura, persecutii si alte manifestari ale antisemitismului, oricare ar fi pericolul si oricine ar fi responsabil." Despre moartea lui Hristos, se spune mai departe: "Desi autoritatile evreiesti, împreuna cu partizanii lor, au cerut moartea lui Hristos (Ioan 19,6), ce-a patimit el atunci nu poate fi reprosat tuturor evreilor din vremea aceea în mod indiscriminat, si nici evreilor din ziua de azi. Desi biserica este noul neam al lui Dumnezeu, evreii nu trebuie prezentati ca respinsi de Dumnezeu sau blestemati, de parca asa ar reiesi din Scriptura" (*De Ecclesiae*, tradus de T. Athill, apud de Poncins, *op. cit.*, pp. 140-144).¹² Deci nu exista responsabilitate colectiva pentru crime comise de evrei; dar exista responsabilitate colectiva pentru pretinse crime comise împotriva evreilor, pentru pretinsa gazare a celor 6 milioane de evrei în lagare de asa-zisa exterminare (vezi *Pâna unde am ajuns 1994*, capitolul IX).

Vatican II a marcat începutul agoniei bisericii catolice. Caci schema adoptata la Vatican II prevede schimbarea liturghiei, alterarea dogmei, si modificarea Evangheliilor. Dupa indicatiile primite de la reprezentantii Conferintei Mondiale a Organizatiilor Evreiesti si ai lojei masonice evreiesti B-nai B-rith, catolicii trebuie sa creada de-acum ca evanghelistii sunt niste mincinosi, si parintii bisericii, niste antisemiti. Inca din viata, parintii bisericii crestine, ca Sf. Augustin din Hippo, de exemplu, si apostolii, ca Sf. Paul de exemplu, au avut de luptat împotriva culturilor pagâne, a credintelor în magie, spiritism, astrologie; dar pe vremea lor nu exista îngâmfarea omului modern care se crede stapân prin ratiune pe toate secretele lumii si explica "în mod stiintific" si "umanist" tot universul. Combinatia asta ciudata între rationalismul ateu modern si cele mai absurde si ridicole superstitii si mitologii pe care le înghite omul modern eliberat de "misticismul" retrograd al bisericii crestine ar fi inexplicabila - daca n-am vedea cine-o finanteaza, cine-o promoveaza, cine o impune. Canalul de televiziune dedicat evenimentelor culturale în Statele Unite, canalul Arts and Entertainment, la fiecare sfert de ora întrerupe programul si arata timp de doua minute **emblemele religioase ale Noii Ere, emblemele folosite în**

¹² Din dragoste pentru Adevar (Hristos) marturisim ca evreii sunt ucigasi de Dumnezeu (Hristos). Oricat vor incerca sa impuna o alta credinta, nu vor reusi. Parintii lor au spus: „Sângele lui (Hristos) asupra noastra si asupra copiilor nostri”. Marturie stau si vietile sfintilor in care se relateaza cazuri in care evreii s-au razbunat pe ostie din care a curs sange sau pe icoanele ce reprezentau pe Hristos, care au inceput sa sângereze. Martorii evrei spune cronica s-au convertit la crestianism.

Rabini ii formeaza pe evreii in spirit anticrestin.

Cine ataca Biserica Catolica?

masonerie, în vrajitorie si în unele culturi satanice. Si stim doar care sunt proprietarii retelelor de televiziune si cine le face programele.

La 29 Martie 1994, un numar de 40 de pastori evanghelici si preoti catolici au semnat un document numit *Evangelicals and Catholics together: The Christian Mission in the Third Millenium*, în care-au declarat ca inamicul crestinismului este islamul. Intre semnatori sunt Pat Robertson, Cardinalul John J. O'Connor din New York, Chuck Colson, si Richard John Neuhaus. Acesta din urma scrie în *The Christian Century*: "Si dintre cei pe care i-am cunoscut personal si care m-au influentat cel mai mult ... pot numi fara sa ezit: Carl Peipkorn, Abraham Joshua Heshel, Martin Luther King, Wolfhart Pannenberg ... Sutele de ore petrecute cu [rabinul] Heschel devin zilnic mai luminoase de la moartea lui. Heschel vorbea cu Dumnezeu" (18 Februarie 1994). Richard John Neuhaus a fost întâi pastor luteran în Missouri, de unde-a plecat la un sinod mai liberal, ca sa ajunga ulterior preot catolic (*Criminal Politics*, Iulie 1994, pp. 15-16).

III. UN CATOLIC SE ADRESEAZA PARINTELUI SAU SPIRITUAL

La 7 Iunie 1979 Papa Ioan Paul II s-a rugat la Auschwitz, într-un pelerinaj organizat cu mare pompa si multa publicitate, înconjurat de numerosi prelati si de public, pentru "cele 4 milioane de victime" gazate chipurile la Auschwitz în timpul celui de-al doilea razboi mondial, în fata unor placi memoriale pe care era înscrisa cifra de 4 milioane - pentru ca apoi în 1990 cifra de 4 milioane sa fie redusa cu 3 milioane, si mortii de la Auschwitz sa fie numarati când ca 1 milion, când ca 1,6 milioane (în realitate numarul mortilor e mai mic - vezi *Pâna unde am ajuns 1994*, capitolul 9). **S-a mai dovedit ulterior ca n-au existat camere de gazare la Auschwitz, si ca ceeace vad turistii si elevii dusi cu scoala sunt constructii fictive fabricate în Uniunea Sovietica dupa razboi si instalate acolo în scop propagandistic.** Placile memoriale cu cele 4 milioane de victime au fost îndepartate în tacere dupa procesul lui Ernst Zündel din Canada din 1988, unde cifra aceasta fusese dovedita mincinoasa; si tot tacerea domneste la Vatican si în cercurile guvernamentale poloneze care proclamaseră cifra de 4 milioane.

Când a vizitat tara în care s-a nascut si când si-a reamintit anii tineretii, poate ca Papa Ioan Paul II nu si-a mai reamintit ce s-a întâmplat sub ochii lui în Polonia si-a crezut legenda holocaustului asa cum a fost ea fabricata la Nüremberg si la Hollywood.

Dar la 26 Mai 1979 Papa a primit o scrisoare de la Léon Degrelle, a carei primire este atestata de stampila de primire a Vaticanului si de iscalitura adresantului, si care se afla în arhiva Vaticanului. În aceasta scrisoare catolicul Degrelle îi scrie Papei cu dragoste filiala uzând de dreptul sau de a se adresa pastorului si parintelui sau spiritual si-i atrage atentia asupra faptului ca pretinsele camere de gazare si crematorii sunt constructii recente post-belice care n-au fost niciodata folosite asa cum pretinde propaganda holocaustului: sunt "constructii noi-

Cine ataca Biserica Catolica?

noute cu vetre nepatate", scrie el. "Nu i s-au atribuit oare inamicului planuri si nu s-a pretins ca au avut loc fapte a caror existenta reala n-a fost dovedita niciodata?" întreaba Degrelle.

"Mi s-a spus, Sfintia Ta," scrie Degrelle, "ca ai facut parte din -rezistenta- în timpul celui de-al doilea razboi mondial, cu toate riscurile fizice legate de o forma de lupta care contravine dreptului international. Unii zic în plus ca ai fost internat la Auschwitz.

Ca atâtia altii ai iesit de acolo, de vreme ce Te avem acum Papa: un Papa care judecând dupa aparente n-a respirat prea mult gaz Zyklon B! Fiind la fata locului, Sfintia Ta trebuie sa stie mai bine ca oricine altcineva ca n-a avut loc niciodata gazarea în masa a milioane de oameni. Propagandistii sectari insista mult asupra acestor mari masacre colective, dar Sfintia Ta - ca martor nemijlocit - ai vazut macar unul singur? Desigur ca oamenii au suferit la Auschwitz, dar si altii au suferit. Orice razboi e crud.

Sute de mii de femei si copii au fost arsi de vii în mod oribil din ordinul direct al sefilor statelor aliate [împotriva Germaniei]. Cel puțin tot atâtia -au patit-o- la Dresda sau Hamburg, la Hirosima sau Nagasaki, câti au suferit si uneori au murit în lagarele de concentrare ale celui de-al treilea Reich. (Dintre internati, 25 % erau prizonieri politici sau membrii ai rezistentei, si 75 % erau cei ce refuzau serviciul militar, perversi sexuali sau criminali de drept comun). Epuizarea îi sfârsea. Scaderea moralului elimina sufletele mai slabe. Cruzimea unora dintre paznici, inevitabila în orice sistem penitenciar, adauga în plus la amaraciunea pierderii vietii particulare inerente îngramadirii atâtor oameni laolalta. Unii dintre paznici erau germani, dar de cele mai multe ori nu erau germani ... În ciuda acestor lucruri, calvarul majoritatii exilatilor s-ar fi terminat cu bucuria zilei mult-asteptate a reînțoarcerii pacii daca nu i-ar fi lovit în ultimele saptamâni catastrofa epidemiilor ca cea de tifus care a ucis mii si mii. Aceste epidemii au fost augmentate la infinit de bombardamentele de necrezut care taiau caile ferate si drumurile, si scufundau vapoarele încarcate cu refugiatii, ca la Lübeck. Aceste bombardamente distrugeau retele electrice, conductele si rezervoarele de apa, taiau alimentatia, impuneau foametea peste tot, si faceau ca transporturile de evacuatii sa fie îngrozitoare. Doua treimi dintre cei din lagare care-au murit în timpul celui de-al doilea razboi mondial au murit acum, victime ale tifosului, dezinteriei, foametei, si interminabilelor amânari datorate pulverizarii canalelor de comunicatii. Acest lucru e dovedit cu cifre oficiale. La Dachau, de exemplu, dupa statisticile Comitetului International, în Ianuarie 1944 au murit 54 de detinuti, în Februarie 1944, 101. Dar în Ianuarie 1945 au murit 2.888 si 3.977 în Februarie! Din totalul celor 25.613 de detinuti care-au murit în acest lagar în 1940, 1941, 1942, 1943, 1944 si 1945, 19.296 au murit în ultimele 7 luni ale ostilitatilor! La ora aceea terorismul aerian al aliatilor nu mai slujea nici unui scop militar, caci victoria aliatilor fusese asigurata de la începutul anului 1945. Nu mai era în nici un fel nevoie de macelarirea aceea îngrozitoare. Fara nebunia salbatica a acelor lovituri oarbe, mii de detinuti ar fi supravietuit în loc sa devina obiectele macabre aratate publicului în Aprilie si Mai 1945. Roiuri de jurnalisti si cineasti atrasi de hoit ca viermii s-au îngramadit la aceste vizionari lacomi de fotografii si reportaje filmate. Le-au filmat din unghiuri care-au sporit

Cine ataca Biserica Catolica?

efectul vizual si au avut mare succes comercial. Si au mers si mai departe, ostenindu-se ulterior sa retuseze, sa falsifice prin suprapunere, sa distorsioneze si sa inventeze aceste documente vizuale ca sa adauge un lustru în plus ororilor care stârneau si mai multa ura. Acesti -artisti- ai -informarii- ar fi putut filma kilometri de film cu cadavrele femeilor si copiilor nemti, decât ca acestea erau de sute de ori mai numeroase. Murisera în exact acelasi mod: de foame si frig, sau mitraliati pe aceleasi platforme de cale ferata înghetate si pe aceleasi drumuri pline de sânge. Dar de fotografiile imensei exterminari a oraselor germane care îngropasera 600.000 de cadavre, s-a avut grija sa nu devina cunoscute! S-ar fi putut ridica nelinisti, si mai ales s-ar fi putut stinge ura ... Adevarul este ca în 1945 tifosul, dezinteria, foamea, si nenumaratele bombardamente ale unor forte aeriene dezlantuite au ucis detinutii straini si civili germani fara deosebire" (Léon Degrelle, *Letter to the Pope on His Visit to Auschwitz*).

Degrelle arata ca afirmatiile despre un plan precis de genocid si mai ales despre pretinsa masacrare a milioane de evrei în camere de gazare cu gazul Zyklon B nu sunt dovedite cu absolut nimic. "În 30 de ani nu s-a putut arata nici un singur document si nici cea mai mica urma de dovada oficiala", scrie Degrelle, si continua demonstrând absurditatea multor elemente ale propagandei holocaustului. Gazul Zyklon B e inflamabil si adeziv; pretinsele cadavre n-ar fi putut fi scoase din pretinsele camere de gazare decât dupa 24 de ore, nu imediat si cu tigara aprinsa în gura cum pretinde propaganda. Smulgerea maselelor pentru cautarea diamantelor ascunse si-a coroanelor de aur din gura rigida a cadavrelor ar fi fost o operatie la care cei opt lucratori indicati de propaganda holocaustului ar fi lucrat înca multi ani dupa razboi, daca ar fi fost gazate 6 milioane ale caror cadavre au fost tratate astfel, arata Degrelle. La fel de neadevarate sunt celelalte amanunte macabre cu scotocirea cavitatilor corporale ale cadavrelor în cautare de bijuterii ascunse, taierea parului cadavrelor pentru facut saltele, cu sapunul facut din grasimea evreilor gazati la Auschwitz, si toate celelalte. Degrelle se întreaba: cum e posibil ca un papa sa sprijine astfel de inventii, nedovedite cu nimic decât cu declaratii smulse de catre Tribunalul International de la Nürnberg sub torturi atroce unor victime care nemaiputând suporta au iscalit orice? caci " biserica a fost întotdeauna mult mai bine informata decât oricine altcineva", scrie el.

Degrelle subliniaza ca sprijinul pe care-l acorda Papa Ioan Paul II unei legende pe care avea toate motivele s-o stie falsa, si care este perpetuata în scopuri pur financiare, de jaf economic în favoarea unui grup care se pretinde mai suferind decât ceilalti, nu este un act de dragoste crestineasca ci o actiune care continua sa întretina ura în scopul avantajelor financiare, si încheie: "În ciuda imprudentelor spirituale care se pot ivi din faptul ca un papa ia pozitie în controverse istorice nerezolvate, în ciuda fanaticilor plini de ura care vor exploata imediat natura epopeii Sfintiei Tale, dela distanta exilului meu îndepartat, am sa-mi unesc rugaciunile cu ale Sfintiei Tale în ziua în care vei oficia slujba la Auschwitz. Ramân Sfinte Parinte prea supusul Tau fiu - Léon Degrelle".

Cine ataca Biserica Catolica?

Degrelle își exprima profunda lui dragoste pentru Biserica Catolica și respectul pentru papa, caruia ca un bun catolic se simte îndreptățit să-i vorbească; căci ce fel de catolici am fi dacă ne-am distanțat de soarta bisericii noastre și-am considera-o afacerea altora, parasind-o? La fel, grupul catolic Fatima cu 500.000 de membri i se adresează Sfântului Părinte arătându-și doleanțele legitime. "Nu-mi cer scuze pentru că iubesc Biserica, îl iubesc pe Domnul nostru Isus Hristos, iubesc Sfânta Fecioară, și iubesc vicarul lui Hristos pe pământ, pe Sfântia Sa Ioan Paul II", scrie Părintele Gruner, promotor al acestei mișcări (*The Fatima Crusader*, iarna 1995, no. 48, p. 23). Care este doleanța mișcării Fatima? Ca n-a avut loc consacrarea Rusiei inimii Preacuratei Fecioare, așa cum a cerut-o la Fatima; căci dacă Rusia nu-și va parasi erorile, aceste erori se vor împrăști pe tot globul și vor scufunda creștinismul. Cu alte cuvinte: Sfânta Fecioară dorește ca Papa să condamne comunismul ateu. Această condamnare nu a avut loc. Căci atât mișcarea Fatima cât și promotorii Noii Ordini Mondiale promet pacea universală, pacea mult dorită de atâtea populații istovite de varsare de sânge. Dar **globaliștii Noii Ordini Mondiale promet pacea Națiunilor Unite, pacea cu desființarea națiunilor, cu amalgamarea tuturor raselor și popoarelor într-o singură masă de sclavi peste care să domneasca "neamul ales" care constă dintr-o plutocrație care stăpânește toate averile lumii și care are puterea de viață și de moarte asupra sclavilor, o plutocrație care se perpetuează singură, servită de o birocrație și o armată de represie internațională.** Din pacea Națiunilor Unite creștinismul a fost eliminat, interzis ca în comunism, sau corupt și contaminat și înlocuit cu simboluri masonice și păgâne. Iar pacea pe care a promis-o apariția Fecioarei la Fatima este pacea creștină, pacea iubirii lui Isus Hristos. De aceea, scrie Pr. Gruner, societățile secrete care au infestat cancelariile Vaticanului caută să-i distrugă mișcarea.

"Faptul că nimeni nu știe de unde este emis un ordin este un semn distinctiv al societăților secrete", scrie el (*ibidem*, p. 25). Din Secretariatul de Stat al Vaticanului a pornit o ofensivă dusă în toate nuntiaturile din lumea întreagă condusă, arată el, de forte "bine înfipte în Secretariatul de Stat încă din zilele puterii Arhiepiscopului Cassaroli, când infamul acord dintre Vatican și Moscova a oferit ierarhiei ruse ortodoxe și KGB-ului o piedică aparent insurmontabilă pentru consacrarea Rusiei. În această lume rarefiată unde acorduri îngrozitoare au comis cele mai grave acte de trădare din istoria Bisericii, cea mai cunoscută fiind trădarea Cardinalului Mindzenty, zace ascunsă și gata la atac veninos împotriva oricărei mișcări în spre împlinirea cerinței Fatimei, **o progenitură născută din uniunea ilicită a comunismului ateu cu paznicii miresei lui Hristos** [sublinierea noastră]" (*ibidem*). Înțelegerea dintre Vatican și patriarhia Moscovei nu este o alianță întru Hristos ci o alianță împotriva lui Hristos; înțelegerea dintre Vatican și **Patriarhul Athenagoras I al Ierusalimului, mason de gradul 33**, nu este o alianță întru Hristos ci o alianță împotriva lui Hristos; apropierea dintre Vatican și protestantism nu este un act de iubire frățească ci un act de supunere comună față de **conducerea satanică a Noii Ordini Mondiale.**

În scrisoarea sa deschisă către Papa din Aprilie 1995, Pr. Gruner relatează cum a organizat în Noiembrie 1994 o conferință în Mexico City la care a convocat toți episcopii, dedicată profetilor cu privire la framântările și varsările de sânge ce

Cine ataca Biserica Catolica?

ne stau în fata facute cu ocazia aparitiei Sfintei Fecioare la Fatima (miracol care este recunoscut de catre Biserica Catolica; cel de la Medjugorje nu este recunoscut). Aceasta conferinta a fost convocata, arata Pr. Gruner, conform directivelor Consiliului Vatican II, si conform Noului Cod al Legii Canonice paragraful 212; aproximativ 300 de episcopi si-au exprimat dorinta de a participa, si Episcopul Gardinez-Flores, secretarul general al conclavului episcopilor mexicani, si-a aratat adeziunea si le-a promis cazare si sala de conferinte. Invitatiile au fost trimise tuturor episcopilor si cardinalilor si Papei însusi cu luni înainte, si de nicaieri nu s-a ridicat nici un protest sau interdictie. Cu uimire si durere, scrie Pr. Gruner, conferinta s-a vazut lovita din senin de o campanie de scrisori scrise de birocratii Vaticanului care aveau drept scop sa împiedice conferinta, si care contineau minciuni si calomnii la adresa Pr. Gruner. Desi aceste minciuni si calomnii, care insinuau ca Pr. Gruner nu este într-o pozitie legitima, sau se îndoiau de atasamentul lui pentru biserica si pentru papa, au derutat o parte din episcopi, si l-au determinat pe episcopul Gardinez-Flores sa nu le mai ofere cazare si locas, si sa masineze cu guvernul mexican ca sa anuleze vizele participantilor, conferinta a avut loc totusi. Subiectul ei a fost pericolul raspândirii doctrinei si practicii socialist-bolsevice în întreaga lume, pentru înlaturarea careia, zice Pr. Gruner, Sfânta Fecioara i-a cerut Papei sa consacreze Rusia când a aparut la Fatima acum 78 de ani; consacrarea Rusiei va evita baia de sânge bolsevica si va aduce pacea, zice mesajul Fatima. "Noi si cele 5 milioane de suflete care au semnat petitia pentru înfaptuire, si multimea de milioane care asteapta aceasta realizare, nu vom fi intimidati sau facuti sa tacem de o mâna de birocrati cu agenda lor personala," scrie Pr. Gruner; "... o mâna doar de birocrati de la Vatican în mod intentionat si rauvoitor ascund adevarul de Prea Sfintia Ta si fara autoritate iau masuri în numele Prea Sfintiei Tale", îi scrie el Papei. El crede ca Papa Ioan Paul II este prizonierul unei conspiratii.

IV. FRATIA CAREIA ÎI PLACE SA CONSPIRE

În 1884, Papa Leo XIII a explicat în enciclica sa *Humanum genus* în mod definitiv si irefutabil antagonismul dintre masonerie si crestinism. Papa Leo XIII compara masoneria cu organizatia antica a manicheilor, la fel de secreta si la fel de mortala pentru cei care nu-i executa ordinele orbeste si imediat, si arata **ca scopul final al masoneriei este distrugerea civilizatiei crestine si înlocuirea ei cu o Noua Ordine Mondiala laica (de fapt satanica) în care se adora doar principiul procreatiei.**

Dar în ultimii 5-6 ani s-au scris si publicat cu prolixitate furioasa o sumedenie de carti de diversi autori reali sau sub pseudonim care, amestecând cu iscusinta frânturi de adevar si dezinformare crasa, vor sa arate ca masoneria este ba o societate istorico-culturala cu scopuri de binefacere, ba o coborâtoare din cele mai crestinești ordine care-a pastrat în sânul ei cea mai ascunsa învatatura a lui Hristos [oare care-o fi aia?], în nici un caz o organizatie subversiva care urmareste sa însele pentru a manipula, jefui si domina. Dar tocmai aceasta din urma este adevarata fata a masoneriei; si cine vrea sa afle adevarul care se ascunde dupa legendele seducatoare ale acestor carti care "reabiliteaza adevarata masonerie" n-are decât sa citeasca cartea *Morals and Dogma*, scrisa de marele comandor mason Albert Pike si

Cine ataca Biserica Catolica?

publicata în 1871. Aceasta era o carte secreta pe care "fratele" mason o primea de la loja când se ridica deasupra gradului 3. La moartea lui cartea trebuia distrusa sau restituita; dar unii mostenitori n-au procedat așa și cartea a încaput și pe mâini nemasonice. Un cititor atent despleteste din aceasta carte de instructiuni atacul permanent îndreptat împotriva creștinismului în scopul realizării revoluției socialiste. Paul A. Fischer documenteaza cu minuziozitate în cartea sa *Behind the Lodge Door* cum în cei 30 de ani între 1941 și 1971, când majoritatea judecătorilor din Curtea Supremă a Statelor Unite au fost masoni, sistemul justiției americane a demolat cu încetul creștinismul de orice formă în America. "Înainte de 1940 Curtea Supremă a Statelor Unite a decis de repetate ori ca acestea constituie o națiune creștină", scrie Fischer rezumându-și tezele din carte în *Catholic Family News* (Februarie 1995). El urmărește în detaliu lucrarea masonică de descrescineră a Americii, documentând cu hotărârile Curții Supreme, legislația votată, și agențiile administrative înființate, dar mai ales cu literatura masonică publicată în *The New Age*, care definește linia politică urmată de toți masonii. "Să explorăm câteva dintre comentariile făcute în magazinul *The New Age*", scrie el, "care ne ridică semne de întrebare cu privire la scopurile celui de-al doilea război mondial. ... Articolele și editorialele din *The New Age* ne sugerează ca masoneria lucra din culise ca să creeze o -*Noua Ordine Mondială*¹³-. De exemplu, în Iulie 1941, a apărut un articol în *The New Age* cu titlul -*Masoneria și Noua Era* ce se naște - de Charles H. Tingly.

El scrie despre un - guvern mondial- a cărui naștere e așteptată după cel de-al doilea război mondial, când va începe o nouă fază de progres evoluționar. În Octombrie 1942 a apărut alt articol în *The New Age* care zice: - Acest război este prevestitorul unei epoci din istoria omenirii. Tot așa cum venirea lui Isus Hristos a marcat începutul unei mari epoci creștine, tot așa această conflagrație mondială anunță o perioadă nouă și mai bună în viața și afacerile omenirii-"; și așa mai departe, an de an. În 1969 Charles Readney, mare comandor al consiliului suprem masonic din Franța, îi încuraja pe masoni să nu fie dezorientați văzând cum tot ceea ce asigură viața civilizată este criticat, atacat, ridiculizat, distrus; căci, zice el, "**noi ne mândrim cu motto-ul nostru -Ordine din haos-**", motto-ul celui de-al 33-lea grad masonic. Masonii întâi produc haos și apoi restabilesc ordinea - sub stăpânirea lor. Deci pentru înlocuirea domniei lui Hristos cu Noua Ordine Mondială preconizată de masoni a trebuit să curgă atâtă sânge, să fie atâtă orori și suferințe. Cum poate fi un mason un bun prelat și urmaș al lui Hristos?

Masoneria permează în așa măsură viața de toate zilele a americanului încât acesta nici n-o mai observă ca un corp străin. Astfel, apar cărți ca *The Physics of Immortality* de fizicianul Frank Tipler care nu explică legile fizicii ci caută răspunsul la întrebarea: "există Dumnezeu?" Răspunsul, scrie recenzentul cărții (Rick Cook, în *Byte*, Aprilie 1995, p. 37) este: "Nu încă, dar va exista în curând".

¹³ Giuseppe Mazzini (1805 – 1872), lider al mișcării naționale revoluționare din sec. XIX. Iluminat și urmaș al lui Weishaupt, care a elaborat un plan de instituire a dominației mondiale prin trei mari războaie. „Planul” poate fi găsit la Muzeul Britanic din Londra. (Bruno Würtz, *New Age*, Editura de Vest, Timisoara, 1992, p. 96; Salem Kirban, *Satan's Angels Exposed*, Morris Cerullo World Evangelism Edition, 1980, p. 161) Religia iluminatilor este ritul Paladin, adică închinarea la Lucifer.

Cine ataca Biserica Catolica?

Cartea asta arata cum vom fi reîncarnati si vom trai vesnic într-o simulatie computerizata; aflam multe despre fizica si si mai multe despre nemurirea sufletului de la acest discipol declarat al lui Teilhard de Chardin (despre doctrina lui Teilhard de Chardin, vezi capitolul X). Într-o carte anterioara pe care-o scrisese împreuna cu John D. Barrow, Tipler își batuse joc de cei ce cred în Dumnezeu si creatie; aici însa acest om de stiinta demonstreaza un misticism care nu este cel crestin. Caci darâmarea crestinismului se face pentru înlocuirea lui.

* * *

Desi majoritatea americanilor sunt înca orbi si-si închipuie ca ziarele lor sunt independente, desi noile generatii ies analfabete din scoli, nu pot citi si se bazeaza doar pe televiziunea controlata pentru orice informatie, exista un procentaj din ce în ce mai mare de americani care nu se mai lasa hipnotizati de televizor si cauta sa citeasca si sa se documenteze din publicatiile câtorva oameni curajosi si iubitori de adevar. Pentru captarea acestui procentaj se scriu si se publica din ordinul oculte lucruri care contin 80 % sau 90 % din adevar; si cele 10-20% de informatii mincinoase sunt cu grija strecurate printre adevaruri, în asa fel încât cititorul înghite nada si, recunoscând adevarul, crede minciuna pentru ca este plasata lângă adevar. O astfel de carte este *The Occult Conspiracy* a lui Michael Howard (Destiny Books, Rochester, 1989, 198 pp.)

Subtitlul cartii este *Secret Societies - Their Influence and Power in World History*. Prefata începe cu stabilirea punctului de vedere: este cel al "intelectualului rational", care nu este orbit de "propaganda crestinismului", dar care ajunge totusi pe baza datelor verificate de autor la concluzia ca "multe dintre figurile istorice proeminente din ultimii 2000 de ani, inclusiv oameni de stat, politicieni, capii bisericilor, regi, participau activ în traditii oculte, misticism si practicile magiei. Apoi se va demonstra ca multe din principalele evenimente istorice din aceasta perioada au o semnificatie ascunsa care nu poate fi explicata decât în termenii unei conspiratii oculte. Dezvaluirea acestei conspiratii este parte integranta dintr-o adevarata înțelegere a istoriei mondiale si a dezvoltarii civilizatiei occidentale, caci influenta ei este vasta si cuprinzatoare" (pp vii-viii). Ah, zic cei care nu-si pot explica actele de tradare gratuita, cei care banuiesc existenta unei conspiratii între politicieni, iata un autor dispus sa spuna adevarul. Dar este acesta tot adevarul si numai adevarul? "Daca parasesti cararea batuta de istoricii conventionali si examinezi adevaratele motive care-au dus în Europa la anumite situatii cheie în ultimii 2000 de ani, intri în domeniul unei -istorii secrete-, al unei istorii alternative rareori consemnata care a ramas domeniul câtorva cercetatori ale lucrurilor ascunse si esoterice. ... Pe acest fundal își fac jocurile participantii la conspiratia oculta cu vietile milioanei de barbati si femei obisnuite". Pâna acum totul bine si frumos. "În multe cazuri", continua autorul, "influenta papusarilor oculti poate fi decelata ca fiind plina de bunavointa si reiese o tesatura de evenimente care au adus cu sine progresul civilizatiei umane" (pp. viii-ix). Aici nu mai e bine si frumos, **caci asta e o minciuna sfruntata. În nici un caz n-a fost conspiratia oculta binevoitoare pentru nimeni înafara de mâna de conspiratori**; si daca baia de sânge a revolutiei franceze,

Cine ataca Biserica Catolica?

baia de sânge a celor doua razboaie mondiale, baia de sânge a revolutiei bolsevice, tirania bolsevica, sunt un progres, atunci sunt acestea singurul progres pe care l-a adus cu sine tesatura de intrigi ale conspiratiei oculte. Caci împrôpietarirea taranilor si reformele aveau loc fara conspiratia oculata; efortul conspiratiei oculte era de stavilire a reformelor pentru a provoca baia de sânge. Jos cu voi, sus cu noi, este singurul tel politic al conspiratiei oculte, care arbora lozinci ca "libertate, egalitate, fraternitate". **Idealurile "nobile" declarate ale conspiratiei oculte sunt promulgate si în Protocoalele Sionului** : "Stapânul suprem care-i va înlatura pe toti cei ce conduc azi popoarele ducându-si existenta în societatile demoralizate de noi, societati care neaga pâna si autoritatea lui Dumnezeu, si din care izbucneste din toate partile focul anarhiei, trebuie în primul rând sa stinga aceasta flacara atotdistrugatoare. ... Stapânul nostru suprem trebuie sa fie absolut ireprosabil" (Protocolul 23 si 24, *op. cit.*, pp. 223, 226). La fel de "nobil" este idealul bolsevic declarat : fiecaruia dupa necesitati, de la fiecare dupa capacitate. Cum se face ca s-a instaurat o asa de crunta nedreptate si asa de sângeroasa coruptie în tarile comuniste, conduse de acest ideal nobil?

Cartea lui Michael Howard *The Occult Conspiracy* este publicata într-o editura care arboreaza un simbol al Noii Ere, si cartonata într-o coperta în culorile de rigoare: violet închis marmorat cu verde-cenusiu murdar, cu o pafta violet-purpurie; literele sunt de culoarea levanticii, culoarea homosexuala si-a religiei Noii Ere, New Age . Contine multe date si fapte adevarate, dar acestea trebuie cernute cu grija, caci contine si o doza ucigatoare de dezinformare.

Citim la p. 22 afirmatia: "Crestinismul timpuriu era permeat¹⁴ de cultul misterelor. Biserica condamna doctrine pagâne ca reincarnarea, condamnata în Consiliul de la Nicea în 325 A.D., rededica templele pagâne crestinismului si transforma zei pagâni în sfinti, dar a descoperit curând ca nu era posibil de eradicat pagânismul cu totul." Unde transforma crestinismul zeii pagâni în sfinti? Care zei pagâni, în care sfinti? Dupa câte stim noi, sfintii erau personalitati istorice cunoscute, nu zei pagâni; bisericile crestine din primele secole contineau mormintele martirilor si sfintilor, si moastele, "sfintele moaste" ale sfintilor, constituie înca un motiv de repros din partea protestantilor. Unde sunt moastele zeilor pagâni ai antichitatii? Dar am auzit afirmatia ca catolicismul reuneste zeii pagâni în panteonul sau recent de la multi protestanti ca un argument cu care condamna Biserica Catolica.

Mai departe: "Cultul zeitei domina lumea antica, si devotamentul Bisericii Catolice pentru Fecioara Maria este un exemplu al influentei principiului feminin asupra credintei crestine timpurii. Fecioara a primit titlul Reginei Cerurilor si este reprezentata cu o mantie albastra decorata cu stele care sta cu picioarele pe o semiluna. Aceasta imagine este aproape identica cu reprezentarile pagâne ale zeitei Ishtar venerata de babilonieni. Statuile Madonei care-si tine copilul Isus în brate, ridicate în bisericile catolice, sunt copii aproape exacte ale efigiei zeitei Isis care-si

---

¹⁴ Impregnat, vrea sa spuna autorul.

Cine ataca Biserica Catolica?

alapteaza copilul Horus, gasite în templele egiptene." Dar cum ramâne cu descrierea Fecioarei din Apocalipsa 12,1: "O femeie învestmântata cu soarele, cu luna sub picioare, si pe crestet o coroana cu 12 stele"; si în 12,5: "Si a nascut un fiu, care va domni peste toate natiunile cu mâna de fier: si fiul ei a fost luat la Dumnezeu, la tronul Lui"? De ce e zeita iubirii Ishtar sursa imaginii Fecioarei, si nu Apocalipsa? Nu-mi aduc aminte de nici o imagine a zeitei Isis cu Horus în brate care sa aduca cât de cât cu Fecioara cu Pruncul. Este o mama cu un copil în brate ceva asa de rar vazut în viata noastra zilnica încât orice mama cu copil în brate trebuie sa fie o copie a reprezentarii zeitei Isis cu Horus în brate? Iata un atac pe cât de mincinos pe atât de subtil îndreptat împotriva Bisericii Catolice.

Influenta papusarilor oculti este, scrie Michael Howard, plina de bunavointa, si a contribuit la progresul civilizatiei umane. Oare asa sa fie? El descrie rolul astrologiei si societatilor oculte în Anglia elisabetana, când s-a formulat doctrina imperialismului britanic care-a durat pâna la cel de-al doilea razboi mondial, si s-a fondat serviciul secret (similar Securitatii din România) care exista si astazi (pp. 54 si urm.). Cât de binevoitor a fost imperialismul englez, o marturisesc oasele prizonierilor politici care-au pierit ca robi în coloniile britanice (vezi *They Were White and They were Slaves*, rezumat în Buletinul nr. ...

Madona din Vysehrad, Praga, 1355: învestmântata cu soarele, cu luna sub picioare, si pe crestet o coroana cu 12 stele.

2). Bunavointa imperialismului englez a lasat doar a sasea parte din locuitorii Irlandei în viata; si acesti supravietuitori vlaguiti si redusi la sapa de lemn înca nu si-au revenit din "progresul" daruit lor de conspiratia oculta. Nici cu aceasta ocazie oculta n-a neglijat sa loveasca Biserica Catolica. Irlandezii au fost exterminati pentru ca sa li se ia pamântul, dar si pentru ca erau catolici. Si la pp. 54-55, Michael Howard scrie: "Dee [astrologul si consilierul reginei Elisabeta I] nu era singurul membru al rosicrucianismului care facea deschis politica. Dupa publicarea cartii *Fama Fraternitatis* au fost înfiintate multe loji ale ordinului si membrii acestor grupuri zic ca **adeptii rosicrucianismului au participat activ la evenimentele din vremea ridicarii luteranismului în Germania si Elvetia**. Acest ordin avea multe motive politice sa sprijine initial cauza protestanta. La prima vedere s-ar parea ca ei ca continuatori ai întelepciunii antice dinaintea crestinismului, au prea putin de câstigat de pe urma reformelor în biserica. Dar sprijinind disidentii protestanti ei contribuiau astfel la slabirea puterii politice a Bisericii Romano-Catolice, **dusmana traditionala a catarilor, templierilor si masonilor** [sublinierea noastra]. La inceput rosicrucianii au crezut ca reformatorii religiosi ai miscarii protestante vor crea toleranta spirituala si astfel i-au sprijinit. În realitate protestantismul urma sa sufere acelasi faliment spiritual ca si versiunea Romano-Catolica a crestinismului si de fapt a eliminat din credinta acele elemente ale pagânismului care-i dadeau oarecare credibilitate esoterica. În Austria influenta rosicrucianismului asupra

Cine ataca Biserica Catolica?

reformatilor era concentrata în jurul lui Johann Valentin Andreae ¹⁵, un preot luteran nascut în 1586 care vizitase Elvetia si era impresionat de reformele sociale realizate în acea tara ... El propaga dogma rosicrucianismului, inclusiv fondarea unui colegiu de -înțelepti- barbati si femei care sa fie reformatorii societatii, si a fost prieten intim si supporter al lui Martin Luther. S-a stiut ca sigiliul personal al lui Luther era un trandafir si o cruce dar nu e sigur daca a fost initiat în rosicrucianism ¹⁶. Noua versiune protestanta a crestinismului s-a dovedit ca nu era mai toleranta fata de credinte spirituale alternative decât catolicii. Intoleranta religioasa este un mare rau care a impregnat crestinismul exoteric din zilele începuturilor bisericii. Protestantii au reactionat cu salbaticie la ceea ce ei numeau -pagânismul- inerent în dogma religioasa Romano-Catolica si promovau un rit puritanic. E greu de justificat distrugerea catedralelor si bisericilor care a avut loc la vremea reformei instigate în Anglia pe timpul lui Henric VIII ..."

Retinem:

- 1) Howard spune ca conspiratia oculata a promovat protestantismul si miscarea reformata ca o lovitura îndreptata împotriva Bisericii Catolice, lovitura care a avut drept rezultat o imensa distrugere culturala si materiala;
- 2) conspiratia oculata a facut acest lucru din "bunavointa", pentru "binele omenirii", ca s-o elibereze de "intoleranta religioasa" caracteristica crestinismului;
- 3) **dușmanii din totdeauna ai Bisericii Catolice au fost catarii, cavalerii templieri si francmasonii** [subliniere anoastra].

La 12 Mai 1995, canalul educativ al televiziunii din Florida a emis un program dedicat cavalerilor templieri, în care povestitorul afirma, printre alte minciuni, ca regele Filip cel Frumos, motivat de lacomie, i-a acuzat pe templieri de tot felul de practici magice (în buna traditie de dezinformare, s-au aratat unele semne ale magiei negre practicate de catre templieri si chiar Baphomet), ca sa le ia tezaurul, pe care însa nu l-a gasit. În realitate regele Filip cel Frumos nu s-a atins de averea templierilor, care s-a gasit (caci **templierii erau bancheri internationali** si parte din averea lor era în aur iar alta parte în pamânt si imobile), si a donat-o altor ordine religioase, iar asasinatele, coruptia si camataria templierilor erau cunoscute si dovedite. "Acesti templieri care-si varsasera sângele pentru numele lui Hristos", cum se tânguia liric naratorul, erau acei templieri care preluasera o teosofie oculata pagâna împreuna cu tehnica terorismului, uciderilor si coruptiei de la secta asasinilor, si care fusesera dovediti ca-si tradasera propriile armate sarasinilor, motiv pentru care în 1166, Regele Amaury al Ierusalimului a spânzurat 12 cavaleri templieri (Edith Starr Miller, *Occult Theocracy*, p. 144; Nesta Webster, *Secret*

¹⁵ Johann Valentin Andreae (1586 - 1654), rosicrucian si alchimist, socotit de unii istorici autorul lucrarii *Fama Fraternitatis*. Andreae sugera constituirea unei societati de savanti care sa elaboreze *o noua metoda de educatie*, intemeiata pe "filosofia alchimica". Intre numerosi admiratori ai reformei invatamântului cerute de "*Fama Fraternitatis*" se numara si Robert Fludd, membru al Colegiului Regal al Medicilor; el era in acelasi timp si fervent aderent al alchimiei mistice (cu alte cuvinte al magiei). El sustinea ca este imposibil sa stapânesti filosofia naturala fara un studiu adânc al stiintelor oculte. Rosicrucienii promovau intemeierea unei societati noi dupa ce vor fi distrus puterea papei, pe care il identificau cu Antihrist.

¹⁶ Multi istorici sunt de parere ca Martin Luther a fost rosicrucian.

Cine ataca Biserica Catolica?

Societies, p. 50). Orgiile si blasfemiile lor devenisera proverbiale în Europa, astfel încât în cele din urma atât Papa Clement V cât si regele Frantei, si dupa ei regele Angliei, au fost obligati sa faca o ancheta în cursul careia s-a dezvaluit cultul satanic anticrestin al acestor cavaleri din care masoneria contemporana sustine ca descinde. Jacques de Molay, Marele Maestru, a fost executat împreuna cu alti templieri de vaza si ordinul a fost interzis formal în 1314 (Nesta Webster, pp. 49-62; Texe Marrs, *Dark Majesty*, p. 157).

Francmasoneria, zice Howard în continuare, condamnată oficial de biserica în 1738, propovăduia "idealurile revolutionare ale libertatii, fratiei universale, iubirii si egalitatii. ... Loja Grand Orient avea legaturi cu alte societati secrete oculte, inclusiv martinistii, adeptii lui Martinez de Pasqually care era rosicrucian. El a predat mantia de mare maestru lui Louis Claude Saint-Martin care-a renuntat la o cariera promitatoare militara de dragul caili mistice. Saint-Martin propovăduia ca omenirea putea ajunge la uniunea cu Dumnezeu prin contact direct cu divinitatea, cum învăta gnosticii. El spunea de asemenea ca toti oamenii sunt regi si propunea scopurile politice ale egalitatii si democratiei pentru toti ... care-au devenit ulterior inspiratia pentru revolutia franceza" (p. 58). Ce cuvinte frumoase: libertate, fratie, iubire, egalitate, democratie ... dar dupa doua secole de spalare a creierelor cu minciuni despre revolutia franceza, în ultimul deceniu au început sa iasa la iveala crimele monstruoase ale acelei "revolutii" printre scopurile careia, înafara de distrugerea Bisericii Catolice si-a ordinii sociale franceze, era si cel de a reduce populatia Frantei. În toamna anului 1791, "revolutionari" condusi de Jourdan Coupe-Tête, cea mai mare parte oameni veniti din alte tari, au asasinat timp de trei zile populatia saraca din Avignon, femei, copii, barbati, batrâni si tineri, cu o furie si o bestialitate tipic "revolutionara", i-au aruncat, unii morti, altii vii înca, într-o groapa numita La Glacière, si-au turnat var nestins peste ei. Masacrul de la Avignon a fost o picatura în marea de sânge, distrugere si moarte aduse de "libertate, egalitate si fraternitate" în Franta; caci si atunci, ca si acum, politicienii erau de parere ca omenirea e prea numeroasa si au purces la "eliminarea" dintre cei vii a unei bune parti a acestei omeniri superflue. Dar principalul scop a fost, atunci ca si acum, descrestinarea Frantei. Faimosul marchiz de Sade, din numele caruia deriva cuvântul "sadic", colaborator al lui Marat si Robespierre, a scris propunerea prezentata Conventiei ca zeitele Ratiunea si Virtutea sa înlocuiasca în frumoasele biserici si catedrale catolice ale Frantei pe "sclavul evreu", cum îi zice de Sade lui Isus Hristos, si pe "prostituata galileana", cum îi zice acest mare democrat Fecioarei Maria (Nesta Webster, p. 431). Cea mai buna istorie adevarata a revolutiei franceze este *The French Revolution* de Nesta Webster (1919; The Noontide Press, 1988, 519 pp). Aceasta istorie supara foarte mult oculta internationala; de aceea Michael Howard o ataca cu atâtă acreala, acuzând-o pe Nesta Webster de antisemitism si de faptul ca se credea reîncarnarea unei contese ucise în revolutia franceza (*op. cit.*, pp. 161-162). Orbit de adevarurile partial dezvaluite în cartea lui Howard, cititorul neavizat ar putea fi înclinat sa-l creada - dar cititorul avizat nu; caci cartile Netei Webster sunt documentate si afirmatiile ei sunt dovedite, câtă vreme cartea lui Michael Howard, *The Occult Conspiracy*, nu este documentata cu nimic, afirmatiile lui nu sunt dovedite cu nimic, si singurul lui argument este tonul de afectata impartialitate si

Cine ataca Biserica Catolica?

superioritate cu care-si debiteaza minciunile abil strecurate printre adevaruri partiale. De aceea atunci când afirma ca Adam Weishaupt, întemeietorul sectei diabolice a iluminati-lor, "era evreu de origine dar fusese crescut de iezuiti în credinta catolica" (p. 61), trebuie sa ne ferim de a-l crede - caci afirmatia ca Weishaupt era evreu nu este documentata nici dovedita cu nimic. Poate fi adevarata; poate sa nu fie adevarata; daca o spune Howard si nimeni altcineva, e probabil sa nu fie adevarata, si afirmatia aceasta sa fie strecurata ca o nada pe care s-o înghita crestinii ca sa se discrediteze apoi repetând-o. Ca Adam Weishaupt a mers la o scoala iezuita, e adevarat; ca ura din tot sufletul crestinismul, si în special Biserica Catolica, e adevarat; ca Ordinul Perfectibilistilor, deveniti ulterior iluminati, declamau egalitate si socialism, e adevarat; caci si atunci, ca si acum, scopul era distrugerea crestinismului catolic. Dar stirile, cartile, articolele, afirmatiile trebuie întotdeauna citite în mod critic.

Hârta e rabdatoare si suporta orice. Faptul ca un autor spune un anumit lucru strecurat printre fapte cunoscute nu înseamna ca acel lucru e adevarat. Comandorul William Guy Carr, autor catolic si iubitor de adevar, scrie ca Adam Weishaupt "a cazut sub influenta familiei Rothschild si a renegat religia crestina pentru ca s-a convins ca planul lui Dumnezeu de conducere a lumii era prea slab si nepractic. A acceptat de aceea planul luciferic bazat pe instaurarea unui tip de dictatura totalitara luciferica impusa de un despotism satanic. Sub aceasta dictatura iluminati vor controla total prin agentiile lor rasa umana, cu trup si suflet. Weishaupt a revizuit si modernizat programul iluminati-lor, care urma sa se bucure de avantajele progresului înregistrat în stiinte, si în conditiile schimbate economice si sociale. Planul revizuit era sa fie selectionati femei si barbati foarte inteligenti din frageda tinerete care sa fie crescuti si educati si plasati de catre iluminati în pozitii importante în finantele internationale, în industrie, în cercetarea stiintifica, în politica, si în religie" (*The Red Fog over America*, p. 221).

V. SA FACEM PACE

Între catolicism si doctrinele oculte antagonismul a fost dintotdeauna; caci Biserica Catolica, cladita pe piatra care a fost primul papa si caruia Isus Hristos i-a spus: "paste oile mele", propovaduieste direct si deschis cuvântul lui Isus Hristos asa cum l-a predicat Domnul nostru, care spune: "Am vorbit deschis în fata lumii; am propovaduit în sinagoga, si la templu, unde se aduna toti evreii; si n-am spus nimic în secret" (Ioan 18:20; cf. si Marc 14:49; Matei 26:55). Iar doctrinele oculte cauta uneori sa-si ascunda devotamentul pentru rau si pentru diavol pretinzând ca detin adevaratul crestinism, doctrina ascunsa a lui Hristos pe care acesta le-a dezvaluit-o doar lor. "Biserica îi considera pe membrii societatilor secrete ca niste anarhisti spirituali care erau agentii unei conspiratii satanice împotriva religiei organizate. Francmasonii si rosicrucianii pe de alta parte acuzau biserica de faptul ca suprime adevaratele învataturi ale lui Isus Nazarineanul. Alte societati secrete, cum sunt iluminati si carbonari, sunt aprinsi dusmani ai bisericii. Ei planuiau distrugerea Bisericii Catolice pentru ca oprima vechile religii pagâne si erezia

Cine ataca Biserica Catolica?

manicheana, din care-si trag aceste grupuri inspiratia spirituala", scrie Howard (p. 141), si de data asta nu minte.

Papa Clement XII a emis prima bula pentru combaterea masoneriei în 1738. Dar eforturile catolicismului împotriva masoneriei au fost mult slabite pentru ca protestantismul diminuase cu mult influenta catolicismului, scrie Howard cu candoare (p. 149); asa si-a rasplatit protestantismul aliatii care-i ajutasera sa ia fiinta. La 13 May 1846, cu 18 zile înainte de a muri, Papa Grigore XVI i-a predat lui Crétineau-Joly documentele lojei italiene **Alta Vendita**. În 1849, Papa Pius IX a denuntat din nou societatile oculte, arătând ca asa-numita "masonerie alba" cu toata fatada ei fermecatoare de nevinovatie si bunavointa nu este cu nimic mai putin satanica decât celelalte. În 1864 Papa Pius IX a condamnat atât masoneria cât si comunismul dupa ce o investigatie minutioasa l-a convins ca erau doua brate ale aceleiasi conspiratii. Un an mai târziu si-a reînnoit condamnarea. La fel facusera papii Benedict XIV, Pius VI, Pius VII, Leo XII, si Pius VIII. În 1884, Papa Leo XIII a dezvaluit în magistrala sa bula **Humanum genus** adevarata fata a conspiratiei masonice si scopurile ei, care au fost cunoscute si de papii Pius X si Pius XI.

Masoneria, pe de alta parte, care își ascunde scopul de ochii multimilor însele de ea, nu se sfieste în consiliile ei secrete sa-l recunoasca. "**Lupta dintre catolicism si francmasonerie e pe viata si pe moarte, fara încetare si fara mila**", scriu Buletinul lojei Grand Orient din 1892 (p. 183) si memorandumul Consiliului Suprem No. 85 (p. 48) (apud Monsignorul Jouin, *Papacy and Freemasonry*, cuvântare tinuta la 8 Decembrie 1930). Citim în actele Congresului Masonic International din Bruxelles din 1904: "**Lupta împotriva papalitatii este o necesitate sociala si constituie mereu o datorie a francmasoneriei**" (p. 132, *ibidem*). Dar lupta se duce acum din sânul Bisericii Catolice.

"Are loc azi în cercurile catolice o campanie subtila, constanta si tenace în favoarea francmasoneriei. Este condusa de grupul progresist, care se bucura azi de atâtă influenta în Franta, si este sprijinita de presiuni (deschise sau secrete) din partea unui numar considerabil de preoti - presiuni exercitate si de presa catolica, si chiar de catre prelati dintre episcopii si cardinalii francezi", scria Léon de Poncins în 1968. "Scopul declarat este sa se obtina din partea Vaticanului si din partea Consiliului când era înca în sesiune [Vatican II] revizuirea, mai bine zis anularea condamnărilor pronuntate de catre papi împotriva francmasoneriei începând cu 1738" (*Freemasonry and the Vatican*, p. 7). Aceasta tendinta a început cu tatonarile iezuitului Gruber în anii 1920, care a deschis contacte cu masoni de vaza ca Ossian Lang din New York, si Dr. Kurt Reichl si E. Lehnhof din Viena, scrie de Poncins, dar a devenit publica doar în 1937 când un mason de gradul 33, Albert Lantoine, i-a adresat papei o scrisoare deschisa în care-si exprima convingerea ca credinta în Dumnezeu va fi în mod necesar înlocuita de o religie seculara, a masoneriei adica, si ca ar fi în interesul ambelor parti, atât a bisericii cât si a masoneriei, sa devina aliate în fata descompunerii civilizatiei (*ibidem*, pp. 7-9). Lantoine era un istoric ateist pe care de Poncins l-a cunoscut personal si care era sincer îngrijorat de declinul civilizatiei, dar initiativa lui nu s-a bucurat de sprijinul masoneriei, care nu urmarea instituirea de eforturi comune între masoni si catolici pentru salvarea

Cine ataca Biserica Catolica?

civilizatiei, ci subminarea Bisericii Catolice cu orice pret. Dupa moartea Papei Pius XII si ascensiunea Papei Ioan XXIII, papa comunist, în scaunul apostolic, a izbucnit o adevarata explozie a campaniei de amalgamare a masoneriei cu catolicismul. Alec Mellor este autorul a doua astfel de carti, *Nos Frères Séparés* si *La Franc-Maçonnerie à l'Heure du Choix*, ambele publicate în 1961 si 1963 de o cunoscuta si veche editura catolica, ceea ce le confera o aura de respectabilitate, cu atât mai mult cu cât poarta imprimatur -ul diocezei respective. Acest imprimatur nu înseamna decât ca aceste carti nu contin erezii în ceea ce priveste dogma; dar publicul neavizat poate crede ca Biserica Catolica își însuseste tezele lui Alec Mellor, scrie de Poncins (*op. cit.*, p. 15).

De Poncins analizeaza cu minutiozitate propaganda în favoarea apropierei dintre Biserica Catolica si masonerie, demascând argumentele false ale lui Mellor si arătând ca o astfel de apropiere nu e posibila decât cu conditia ca una din cele doua parti sa nu mai fie ea însasi: sau Biserica Catolica sa înceteze sa mai fie crestina, sau masoneria sa se autodizolve si sa nu mai fie o societate oculta cabalistica si luciferica. Cum masoneria nu poate accepta cea de-a doua alternativa, pretinsa apropiere nu înseamna altceva decât descristinizarea Bisericii Catolice. Infiltrarea ei cu masoni începuse odata cu începuturile masoneriei. G. Martin arata ca unul din motivele pentru care revolutia franceza a fost încununata de succes este tocmai faptul ca un numar foarte mare de masoni infiltrasera guvernul, armata si clerul francez. "**Masonii erau extrem de numerosi mai ales în rândurile clerului obisnuit si minor,**" scrie Martin; "Prin intermediul lor idealul masonic era propagat într-un dublu public: tinerii din clasa de mijloc, scoliti de cler, si preotii de tara, cei din clerul minor, prin care puteau fi atinsi oamenii educati care traiau la tara. ... Influenta clerului obisnuit în propagarea ideilor masoneriei era considerabila; era cu atât mai mare cu cât era mai putin efectul unor predici dogmatice regulate cât al unor doze zilnice amestecate cu substanta învățământului lor" (*La Franc-Maçonnerie Française et la Revolution*, pp. 108-111, apud de Poncins, p. 146). Desi masoneria n-a fost singura forta care a propulsat revolutia franceza, rolul ei nu poate fi neglijat, zice de Poncins.

Alec Mellor sustine ca masoneria e dusmana comunismului, si G. Vinatrel, autorul unei alte carti care propovaduieste apropierea dintre Vatican si masonerie (*Communisme et Franc-Maçonnerie*) sustine ca aceasta apropiere e necesara pentruca atât Vaticanul cât si masoneria se opun dusmanului lor comun, comunismul. Într-adevar, majoritatea masonilor care-au sprijinit si pregatit revolutia franceza din 1789 au fost în cele din urma exterminati de revolutie; la fel în revolutia bolsevica din 1917 din Rusia, masonii au pregatit-o si i-au cazut victime; si la fel s-a întâmplat în Spania în 1936, arata de Poncins. Dar numai masonii de rând au cazut victime, nu si cei din gradele superioare, care au dirijat de-alungul secolelor o politica de promovare a socialismului si comunismului. În 1958 a avut loc cea de-a IV-a Conferinta Interamericana a Francmasoneriei la Santiago de Chile, la care s-a aratat ca "ordinul [masonic] ajuta tuturor membrilor sai sa se plaseze în posturi importante în viata publica a natiunilor", si s-au emis urmatoarele instructiuni: "intensificati campania de laicizare prin influenta intermediara a

Cine ataca Biserica Catolica?

diverselor partide politice. Cautati sa calmati teama Bisericii Catolice de masonerie evitând actiuni direct masonice. Intensificati actiunile care distrug unitatea miscarii muncitoresti, astfel încât sa poata fi înnabusite mai usor pe urma. Pentru moment francmasoneria si comunismul au acelasi scop în America Latina, si de aceea trebuie sa încerce sa colaboreze cât mai strâns, fara a permite publicului sa vada nici un semn al aliantei lor ... Masoneria mondiala si comunismul pregatesc un congres numit -Cel de-al Doilea Congres International al Fratiei Universale - la Montevideo. Este un congres masonic, de inspiratie masonica, al carui scop este sa subordoneze idealul masonic al - fratiei universale -, expansiunii internationalei comuniste sovietice. Congresul va avea loc în Saptamâna Patimilor, între 26 si 28 Martie, si va avea scopul de a prepara lupta pentru "fratia omenirii si pacea-n lume" (Cardinalul Caggiano si arhiepiscopii si episcopii argentinieni prezenti la Plenara Cardinalilor, arhiepiscopilor si Episcopilor Argentinei din 20 Februarie 1959, apud de Poncins, p. 153). Aceeasi alianta dintre masonerie si comunism, amplu documentata în cartea lui de Poncins *Freemasonry and the Vatican* (pp. 158-169), a dezlanțuit razboiul civil din Spania în 1931; si aceeasi alianta a pecetluit soarta popoarelor dupa cel de-al doilea razboi mondial. De Poncins reda pe scurt relatarile lui Demaree Bess (*The Saturday Evening Post* din 17 Aprilie 1948) si William Bullitt, fost ambasador american la Paris (*Life*, 27 Septembrie 1948), ambii cunosctori intimi ai participantilor la Conferinta de la Yalta din 1945. Tradarea lui Churchill si Roosevelt data înca de la începutul anului 1945, când Generalului Patton i s-a ordonat sa-si opreasca înaintarea în Europa si sa astepte ca trupele sovietice, epuizate si incapabile, sa se reverse cu încetul asupra Europei istovite si decimate de razboi - pentru ca apoi Churchill si Roosevelt sa poata darui comunismului teritoriile peste care se târâsera trupele sovietice. William Bullitt povesteste cum, la obiectiile lui, Roosevelt i-a raspuns: "Bill, nu neg faptele pe care le citezi tu. Sunt exacte. Nu neg logica argumentelor tale. Dar intuitia mea îmi spune ca Stalin nu-i din astia. Harry [Hopkins, consilierul lui Roosevelt, spion sovietic] zice ca nu e si ca tot ce vrea e securitate pentru tara lui, si cred ca daca-i dau tot ce pofteste si nu-i cer nimic în schimb, atunci noblesse oblige, **n-o sa caute sa anexeze nimica si va colaboreze cu mine pentru a aduce democratia si pacea în lume** [sublinierea noastra]" (de Poncins, p. 175). Asa a domnit democratia si pacea în România timp de 50 de ani, dupa cum a hotarât masoneria americana. Cu tradarea asta în fata, cu atât mai dezgustatoare este suprema mendacitate a Presedintelui Bill Clinton care în Mai 1995 a subliniat contributia majora a trupelor sovietice care au salvat, a spus el, lumea de distrugere în cel de-al doilea razboi mondial. În 1940, Roosevelt zisese ca "Uniunea Sovietica este sub o dictatura la fel de absoluta ca orice alta dictatura din lume"; dar dupa 1945 atât el cât si întreaga America, orchestrata de presa, nu mai conteneau cu laudele "democratiei pasnice" care domneste în Uniunea Sovietica.

Unii explica ipocrizia si tradarea englezilor si americanilor la Yalta în 1945 prin batrânetea si boala lui Roosevelt, si asa mai departe. Dar cu doi ani înainte, la 20 Februarie 1943, Roosevelt îi scrisese lui Zabrowsky, un evreu care mijlocea între el si Stalin, urmatoarea scrisoare confidentiala:

Cine ataca Biserica Catolica?

Casa Alba, Washington, 20 Februarie 1943

Draga D-le Zabrowsky:

Dupa cum am avut placerea sa va comunic d-tale si D-lui Weiss, sunt profund miscat de faptul ca Consiliul National al Israelului Tânar a avut gentiletea sa ma propuna pe mine ca mijlocitor cu prietenul nostru comun Stalin în aceste momente grele, când orice pericol de frictiune în sânul Natiunilor Unite - în ciuda multelor declaratii pline de abnegatie care-au fost obtinute - ar avea consecinte fatale pentru toti, dar mai ales chiar pentru Uniunea Sovietica.

De aceea este în interesul d-voastra cât si al nostru sa netezim calea - ceeace începe sa fie greu de facut cu Litvinoff, caruia spre regretul meu a trebuit sa-i spun ca "cei care-si cauta gâlceava cu Unchiul Sam vor avea de ce se plânge", atât în ceeace priveste treburile interne cât si cele externe. Caci, în ceeace priveste activitatile comunistilor în interiorul Statelor Unite, cererile lui sunt absolut inadmisibile.

Timoshenko s-a aratat mai rezonabil în scurta dar fructuoasa lui vizita, si a indicat ca un nou interview cu maresalul Stalin ar putea fi un mijloc rapid de a ajunge la un schimb de vederi direct. Cred ca acest lucru e din ce în ce mai urgent, mai ales daca ne amintim tot binele care-a decurs din convorbirea lui Churchill cu Stalin.

Statele Unite si Marea Britanie sunt gata sa acorde fara rezerve Uniunii Sovietice paritate absoluta si dreptul de vot în reorganizarea viitoare a lumii dupa razboi. Ea va participa (asa cum a anuntat premierul britanic când i-a trimis primul concept de la Aden) în grupul de conducere din inima consiliilor din Europa si din Asia; are acest drept, nu numai prin vasta sa întindere intercontinentala, dar mai ales prin marea lupta ce-a dus-o împotriva nazismului care va fi lauda istoriei si-a civilizatiei.

Intentia noastra este - vorbesc atât în numele tarii mele mari cât si al puternicului Imperiu Britanic - ca aceste consilii continentale sa fie constituite din totalitatea statelor independente în fiecare caz, cu reprezentare proportionala echitabila.

Si draga D-le Zabrowsky, poti sa-l asiguri pe Stalin ca Uniunea Sovietica se va gasi pe picior de deplina egalitate, având un vot egal cu al Statelor Unite si al Marii Britanii în conducerea acelor consilii (ale Europei si Asiei). Ca si Anglia si Statele Unite, va fi o membra a înaltului tribunal care va fi creat ca sa rezolve conflictele dintre natiuni si va participa în mod similar si identic în alegerea, pregatirea, înarmarea si comanda **fortelor internationale care, sub ordinele consiliului continental, vor sta de paza în fiecare stat ca sa controleze mentinerea**

Cine ataca Biserica Catolica?

pacii într-un spirit demn de Liga Națiunilor¹⁷. Astfel aceste entitati interstatale si armatele lor asociate își vor putea impune deciziile si se vor putea face ascultate.

Astfel stând lucrurile, o pozitie atât de mare în tetrarhia universului ar trebui sa-l multumeasca pe Stalin de asa maniera încât sa nu mai ceara lucruri care pot crea probleme nerezolvabile pentru noi. Astfel, continentul american va ramâne în afara sferei de influenta sovietica si va fi treaba exclusiva a Statelor Unite, asa cum le-am promis tarilor de pe continentul nostru.

În Europa, Franta va gravita în orbita britanica. Am rezervat Frantei un secretariat si o voce consultativa dar fara dreptul de vot, ca s-o rasplatim pentru ca rezista azi dar si ca s-o pedepsim pentru slabiciunea ei din trecut.

Portugalia, Spania, Italia, Grecia se vor dezvolta sub protectia Angliei în spre o civilizatie moderna care le va scoate din declinul lor istoric.

Vom da Uniunii Sovietice accesul la Mediterana; îi vom acorda dorintele în Finlanda si tarile baltice si vom cere Poloniei o atitudine judicioasa de înțelegere si compromis; Stalin va avea oricum un vast câmp de expansiune în tarile mici, neluminate ale Europei rasaritene - luând însa în considerare drepturile care revin fidelitatii Iugoslaviei si Cehoslovaciei - si va recupera pe deplin teritoriile care-au fost temporar smulse Marii Rusii [nota noastra: aici Roosevelt e generos cu parte din Polonia, cu Basarabia, si apoi îi mai daruieste lui Stalin Bucovina si tinutul Hertei care nu fusesera niciodata parte din Marea Rusie a lui; dar cum putea Roosevelt sa stie istorie, etnografie si geografie? El topaia cum îi trageau sforile papusarii si stapânii lui].

Cel mai important: dupa împartirea celui de-al Treilea Imperiu [german] si incorporarea fragmentelor lui cu alte teritorii ca sa formeze noi nationalitati care nu vor avea nici o legatura cu trecutul, amenintarea germana va dispere definitiv si nu va mai fi un pericol pentru URSS, Europa, si întreaga lume.

Turcia - dar e inutil sa discutam problema asta, trebuie înțeleasa pe deplin si Churchill i-a dat toate asigurarile presedintelui Inonu în numele nostru al amândorura. I-am dat lui Stalin accesul la Mediterana si ar trebui sa-i ajunga asta.

Despre Asia - suntem de acord cu cererile lui, înafara de complicatii care-ar putea surveni mai târziu. Iar despre Africa – din nou, ce sa mai discutam? Trebuie sa dam ceva înapoi Frantei si chiar s-o compensam pentru pierderile ei în Asia. Va trebui sa dam si Egiptului ceva, asa cum i s-a promis deja guvernului Wafdist. În ceeace priveste Spania si Portugalia, vor trebui recompensate pentru renuntarea lor ca sa se asigure un mai bun echilibru universal. Statele Unite își vor avea partea lor

---

¹⁷ Iata, asadar, ca ideea crearii unei armate internationale este mai veche decat pare, in ciuda razboiului rece si a micilor neintelegeri de astazi dintre Uniunea Europeana si SUA.

Cine ataca Biserica Catolica?

la împartire în urma dreptului cuceritorului si vor trebui sa ocupe câteva puncte vitale pentru zona lor de influenta; asa e echitabil.

Brazilia de asemenea trebuie sa primeasca mica expansiune coloniala ce i-a fost promisa.

Având în vedere anihilarea rapida a imperiului german, convinge-l pe Stalin, draga D-le Zabrowsky, ca ar trebui sa cedeze în spre binele tuturor în problema coloniilor din Africa si sa renunte la propaganda si la interventii în centrele industriale din America. Asigura-l de deplina mea înțelegere si întreaga mea simpatie si dorinta de a facilita aceste solutii, care fac mai necesara decât oricând convorbirea personala pe care o propun - ce-am scris mai sus este doar o schita generala a planului propus pentru studii mai amanuntite.

Asta-i problema în totalitatea ei.

Cum ti-am spus la timpul sau, am fost placut impresionat de termenii scrisorii în care ma informati de decizia si dorinta voastra de a-mi oferi în Numele Consiliului National o copie a celei mai mari comori a Israelului, sulul Torei. Aceasta scrisoare contine acceptarea mea; raspund cu deplina încredere celor care sunt sinceri cu mine. Te rog sa ai amabilitatea de a transmite recunostinta mea distinsului corp pe care-l prezidezi, reamintindu-ne fericita ocazie a banchetului de la cea de-a 31-a aniversare.

Îti doresc mult success în profesiunea de interpret,

A D-tale (ss) Franklin Roosevelt

(de Poncins, *Freemasonry and the Vatican*, pp. 182-184, apud Doussinague, *España tenia razon*, pp. 198-199).

Asa aparau Roosevelt si Churchill libertatea si viata popoarelor; asa aparau ei crestinismul. La 25 August 1992, geograful oficial al Presedintelui Clinton publica în *Los Angeles Times* o harta a Europei pe care fara nici o explicatie România este faramitata, cu halci mari din trupul ei alipite Ucrainei si Ungariei. Cine asteapta salvarea de la bunavointa unora ca presedintii Roosevelt si Clinton asteapta degeaba.

VI. INFILTRAREA

Louis Budenz scrie: "Comunistii au doua metode de a lupta împotriva bisericii si uniunilor catolice. Prima metoda este sa infiltreze comunisti în rândurile congregatiilor si organizatiilor catolice, unde pot induce în eroare femei si barbati care sa faca jocul conspiratorilor. Pun mâna pe câtiva catolici buimaciti sau nemultumiti si apoi îi influenteaza sa devina comunisti pe ascuns.

Cine ataca Biserica Catolica?

Cu numele ramân în sânul bisericii, dar de fapt folosesc acest teren ca sa împrastie propaganda comunista. A doua metoda este minciuna" (apud William Guy Carr, *The Red Fog over America*, pp. 175-176). Comandorul William Guy Carr, catolic devotat si extrem de inteligent, energic si capabil, povesteste cum a observat într-una din calatoriile sale în Mexic din 1913 cum agenti subversivi îmbracati ca niste preoti catolici frecventau în toate porturile mexicane bordeluri si case de prostitutie homosexuala unde provocau scandaluri ca sa defaimeze clerul catolic ale carui haine le purtau; si publicul concepea dezgust pentru "preotii catolici" pe care "i-au vazut cu ochii lor" facând acele fapte rusinoase. Între 1930 si 1936, agenti subversivi comunisti vindeau în Spania periodice pline de articole si fotografii care chipurile documentau obscenitati practicate de preoti si calugarite si tineau cuvântari despre coruptia catolicismului si virtutile comunismului. Filmele la care se distrau spaniolii erau pline de degradarea preotilor si calugaritelor, povesteste comandorul Carr; în Canada catolica, aveau loc aceleasi lucruri (pp. 178-179). Dar în tari pe care Statele Unite si Marea Britanie le-a daruit lui Stalin, distrugerea Bisericii Catolice s-a facut direct, fara deghizamente. Constitutia acestor tari "eliberate" garanta libertatea religioasa, nu-i asa? Românii au avut libertatea sa fie ortodocsi, a decretat Comitetul Central al Partidului Comunist (Muncitoresc); Biserica Greco-Catolica a fost desfiintata, cladirile ei au fost confiscate, preotii ei au avut libertatea sa treaca la ortodoxie sau sa înfunde puscariile, unde a pierit floarea spiritualitatii catolice românești. Românii si-au exersat apoi libertatea religioasa ferindu-se cât mai mult de bisericile ortodoxe ca sa nu fie dati afara din învatamânt sau din serviciu, iar cei care totusi le mai frecventau aveau mângâierea sa stie ca spovedaniile lor erau raportate securitatii; si dupa 5 ani de la "revolutia" anti-ceausista din 1989, înca nu li s-au restituit greco-catolicilor toate bisericile luate ¹⁸.

În Polonia partidul a avut mai mult de furca, caci polonezii sunt catolici, nu ortodocsi. În Polonia Biserica Catolica a fost distrusa prin infiltrare si subversiune din interior, arata Cardinalul Wyszynski în raportul sau despre organizatia Pax (de Poncins, *Freemasonry and the Vatican*, pp. 201-216). În acest scop securitatea poloneza a organizat miscarea asa-zis catolica Pax care pregatea infiltratori comunisti în interiorul bisericilor, si care s-a raspândit apoi si dincolo de cortina de fier, în lumea "libera", mai ales în Franta. Fondatorul ei, Boleslaw Piasecki, a instituit un grup care publica în saptamânalul sau îndemnuri la ratiune: trebuie sa gasim modalitati care sa fie acceptabile Moscovei, etc. Cardinalul Wyszynski refuzând sa fie rezonabil si sa împleteasca crestinismul cu ateismul marxist, s-a vazut tinta unor atacuri guvernamentale pe care miscarea Pax le-a aplaudat, dupa cum a aplaudat teroarea dezlantuita împotriva clerului si credinciosilor catolici polonezi între 1948 si 1956. Când episcopul Kaczmarek si alti 2000 de prelati au fost arestati pentruca erau preoti crestini, organizatia "catolica" Pax îi condamna public si membrii ei au aparut ca martori ai acuzarii. În 1952 Pax a anuntat ca adera

¹⁸ Vreme de 250 de ani românii trecuti cu forta la uniatie au luptat pentru a reveni la Biserica Ortodoxa. Fideli uniatiei au ramas doar vârful ierarhiei care erau mai mult catolici decât ortodocsi uniti cu Roma. Pentru amanunte a se vedea Pr. Prof. Dr. D. Staniloae, *Uniatismul din Transilvania*, Bucuresti, 1973, disponibila online la adresa <http://www.homepagez.com/apologeticum/>

Pretentia actuala a catolicilor de rit oriental pentru *restitutio in integrum* este exagerata si inadmisibila, in primul rand pentru ca nu mai exista uniatie.

Cine ataca Biserica Catolica?

la miscarea mondiala pentru pace; în 1961, Piasecki a publicat o carte de directive numita Probleme Esentiale în care declara ca "toti catolicii inclusiv episcopii si preotii trebuie sa priveasca catolicismul ca o sursa de inspiratie pentru construirea socialismului si sa-si dedice cea mai mare parte din timp si energie realizarii telurilor economice si sociale impuse de conducatorii atei ai statului" (*op. cit.* p. 203). Dogma organizatiei "catolice" Pax era ca dat fiind ca comunismul continua opera creatiei, chiar atunci când combate religia, comunismul prin operele sale este în slujba lui Dumnezeu. La 8 Iunie 1955, Vaticanul, care la vremea aceea nu era înca complet infiltrat, a condamnat dogma organizatiei Pax; drept raspuns a doua zi guvernul polonez a interzis publicatiile Vaticanului în Polonia.

Organizatia Pax si-a dat seama ca-i alunecase masca de pe fata si si-a retras Problemele Esentiale iar periodicul organizatiei si-a încetat subit aparitia în 1956. Dar Piasecki a initiat un alt periodic al "crestinilor catolici" din Polonia, Kierunki, în care cerea sa fie recunoscut ca colaborator, nu subordonat, al partidului comunist în guvernarea tarii. Si aceasta publicatie a fost dezavuata de Vatican.

Un vajnic campion al hegemoniei sovietice în Europa, acest "catolic" acuzat de Vatican ca ar fi în solda sovietelor, a devenit în 10 ani de la "eliberarea" Poloniei capul unui imperiu economic capitalist greu de conceput dupa cortina de fier, în sânul economiei socialiste de stat. Organizatia Pax se bucura de privilegiile de care nu se bucurau nici macar întreprinderile socialiste în Polonia. Spre deosebire de acestea, nu suferea de lipsuri de materii prime, si nu trebuia sa-si verse profiturile în vistieria statului.

Avea totdeauna hârtie si tipografii la dispozitie, si avea monopolul tipariturilor care nu erau exact pe linia partidului. Cu sprijinul organelor politiei secrete poloneze si sovietice, Pax a devenit a doua mare editura în Polonia, stârnind invidia unor comunisti care-au început sa publice dezvaluiri si investigatii. S-a vazut în 1957, de exemplu, ca se cheltuiau sume foarte mari pentru propaganda organizatiei Pax atât în Polonia cât si în alte tari (Statele Unite, Anglia, Italia, Franta). Întrebate de biograful lui Piasecki, L. Blit, personalitati comuniste înalte din Polonia au atestat ca Pax este foarte utila ateismului marxist. Cardinalul Wyszynski arata în ce fel este util comunistilor Piasecki: **"întâi, Pax nu este o organizatie culturala. Este pur si simplu un mijloc de diseminare a unei propagande deghizate ca sa denigreze biserica în Polonia împrastiind informatii false. În al doilea rând, aceasta miscare îsi primeste ordinele si directivele de la partidul comunist, de la politia secreta, si de la biroul pentru religie din guvern. În al treilea rând, ca rasplata pentru aceasta supunere, Pax se bucura de usurinte si sprijin, de exemplu la publicare si în afaceri"**. Cardinalul Wyszynski înfiereaza acest "catolicism progresist" polonez. "În strainatate Pax se pretinde o miscare a catolicilor polonezi progresisti. Drept rezultat este asemuita miscarilor progresiste occidentale, care, fiind sub guverne democratice, sunt libere sa-si exprime opiniile si simpatiile pentru programele si înclinatiile politice de stânga din tarile lor respective. În realitate, Pax nu este o miscare ci un organ strâns controlat al masinii politienesti, subordonata direct Ministerului Afacerilor Interne, si supusa orbeste directivelor politiei secrete poloneze. ... Conducatorul ei, Piasecki, condamnat la moarte de catre autoritatile sovietice, si-a rascumparat viata cu pretul

Cine ataca Biserica Catolica?

unei actiuni exprese de a infiltra si înrobi Biserica în folosul revolutiei comuniste. ... Demascat pe timpul dezghetului din 1956, a reusit sa se reabiliteze putin câte putin, datorita serviciilor pe care le face în strainatate, mai ales în Franta. În Polonia, Pax este total izolata de masele largi de tarani si muncitori, care sunt mai independenti si-si pot arata neîncrederea mai liber. Intelectualii, în special scriitorii, sunt mai vulnerabili datorita faptului ca Pax are o editura prospera care plateste bine ... unii scriitori cunoscuti s-au lasat înrolati de dragul avantajelor materiale. ...Deasupra acestei gloate hamesite de profitori de voie de nevoie si traficanti de idei progresiste, este un cerc restrâns de – initiati - care formeaza o casta închisa, impermeabila, angajata, chiar legata cu juraminte precise. Piasecki este seful indisputabil la toate nivelele organizatiei Pax", scrie Cardinalul (De Poncins, *op. cit* , pp. 205-208.

Un cerc de capetenii invizibile legate prin juraminte care dirijeaza din umbra ... modelul masonic.

Cardinalul Wyszynski continua demascarea organizatiei fals-catolice Pax cu un citat din Lenin: "**Ca sa distrugem religia este mai important sa introducem lupta de clasa în sânul bisericii decât sa atacam religia fatis**". Tactica aplicata, arata Cardinalul, este "formarea de nuclee de dezbinare printre credinciosi, dar mai ales printre preoti si calugari; împartirea episcopilor în doua grupe, - integralistii - si – progresistii -; sa înfigi un ic de desbinare în mase cu distinctii viclean ticluite între – reactionari - si – progresisti -; sa nu ataci niciodata frontal biserica, sa ataci doar - structurile ei învechite si abuzurile care-o înjosesc - si asta numai - pentru binele ei. De e nevoie, cauta sa apari mai catolic decât Papa; submineaza cu îndemnare biserica atragând grupuri de - catolici nemultumiti - în cercurile ecleziastice, ca sa-i atragi cu încetul - în climatul rodnic al luptei de clasa -; lucreaza încet si cu rabdare la aceasta transformare introducând forme noi în idei traditionale. Ambiguitatea anumitor termeni ca – progresist - si – integral -, atitudini – deschise - si – închise -, democratie si socialism, si asa mai departe, care au un sens total diferit în Franta decât îl au în Polonia, este de ajutor în crearea confuziei. Pe scurt: nu e vorba de lichidarea bisericii ci de angajarea ei în serviciul revolutiei comuniste" (*ibidem*, pp. 208-209). Pax se bucura în anii 60 de mult succes printre "intelectualii progresisti" din Franta.

Piasecki a triumfat când guvernul i-a interzis orice activitate Cardinalului Wyszynski în 1953, si s-a demascat jubiland prea deschis; a dat înapoi când Cardinalul Wyszynski a iesit din închisoare în 1956 si s-a multumit sa-l atace împreuna cu episcopii care-i ramasesera loiali pentru "luxul în care traiau" - acuza total gratuita, caci Cardinalul, episcopii si preotii lui n-au acceptat sa li se restituie bisericile confiscate si-au preferat sa preoteasca în saracie în mijlocul credinciosilor, nu la masa partidului comunist.

Dar organizatia Pax si-a continuat cariera în strainatate, ponegrind preotii si episcopii martiri ai Poloniei ca fiind retrograzi si oponenti ai co-existentei promulgate de Papa Ioan XXIII. Era tridentina a apus, proclama Pax ; am intrat într-

Cine ataca Biserica Catolica?

o "noua era" a catolicismului, "mai deschisa si mai toleranta, gata la compromisuri" (*ibidem*, p. 212).

Un catolicism gata la compromisuri!

În 1962 a aparut în revista franceza *La Croix* o serie de articole scrise de Lenert care arata adevarata fata a persecutiei religioase comuniste în Polonia si demasca ipocrizia "catolicismului progresist" care "lupta pentru victoria socialismului". Prietenii si asociatii organizatiei Pax si ai organizatiei *Informations Catholiques Internationales* au initiat o campanie zgomotoasa de protest si denigrare. Când li s-a raspuns ca Cardinalul Wyszynski autentifica cele scrise, Cardinalul n-a fost atacat pe fata, ci pe la spate, prin circulare secrete si înțelegeri ascunse. Articolele au fost republicate într-o carte care a fost imediat atacata în public si prin sicane si încercari de influentare a autorului, caruia i s-a sugerat sa omita orice referire la Pax - caci odata demascata, aceasta organizatie nu-si mai are rostul; o organizatie dovedita a fi un birou de functionari platiti ai unei politii secrete nu mai are priza la intelectualii progresisti care-o sprijina, si devine un birou inutil. Cardinalul Wyszynski își încheie relatarea despre Biserica din Polonia facuta în Iunie 1963 citând cuvintele unui episcop polonez: "*Nu ne temem de comunisti, ci de faptul ca vedem între noi frati falsi si prefacuti*" (*ibidem*, p. 216).

Léon de Poncins, catolic devotat si fervent, scrie în 1968, dupa Vatican II: "Ca si comunistii, masonii nu se mai arata adversarii declarati ai bisericii. **În loc s-o atace pe fata, cauta s-o infiltreze si s-o patrunda ca sa-si impuna propriile idei umaniste, naturaliste si anti-traditionale.** Succesul patrunderii fortelor subversive se datoreaza sprijinului care devenise uneori fanatic acordat de elementele progresiste din biserica, si ultimul consiliu [Vatican II] a aratat întreaga lor putere si influenta. Suntem într-o situatie noua si nemaîntâlnita din istoria crestinismului, care pare sa fie o stare permanenta de razboi civil. Subversiunea a patruns în inima bisericii, si toate doctrinele ei traditionale sunt puse sub semnul întrebării. Gravitatea acestei stari nu mai poate fi ascunsa" (*ibidem*, p. 216).

VII. ANTIBISERICA DIN INIMA BISERICII

Mary Ball Martinez, care timp de 15 ani a fost reportera de la Vatican a unor publicatii catolice cunoscute ca *The Wanderer* si a altor publicatii de mare tiraj ca *The National Review* (pâna când a fost eliminata, ca toti jurnalistii veridici), demonstreaza în cartea ei *The Underminig of the Catholic Church* ca o noua Biserica Catolica a fost creata în mod conspirativ care este total diferita de Biserica Catolica fondata de Isus Hristos când i-a dat cheile lui Simon Petre. Dupa parerea ei, transformarea a început acum un secol.

Cine ataca Biserica Catolica?

Mary Ball Martinez scrie ca Papa Ioan XXIII (Angelo Roncalli) fusese cunoscut în tinerețe ca discipol al lui Rudolf Steiner¹⁹ (despre Rudolf Steiner vezi *Pâna unde am ajuns 1994*, pp. 77-78), și fusese inițiat în francmasonerie; membrii gardei nationale franceze l-au vazut îmbrăcat în hainele omului obișnuit mergând la adunarile lojei masonice Grand Orient din Paris în anii 1940. Episcopul Sergio Mendez Arceo din Cuernavaca, cel care a introdus la Vatican II inițiativa de a se anula interdicția masoneriei pentru catolici promulgată de Papa Clement V, era și el mason, zice Carlos Vasquez Rangel, mare comandant al Consiliului Suprem al Francmasoneriei Mexicane. "Am lucrat împreună cu el în aceeași lojă", spune Rangel despre episcop. "Si într-adevăr prohibiția [catolicilor de a fi masoni] a fost abolită, printre altele, și pentru că Papa Ioan XXIII de atunci era mason, cum a fost și succesorul lui Papa Paul VI (Giovanni Montini)", spune Rangel. Angelo Roncalli și Giovanni Montini au fost inițiați la Paris în aceeași zi în augustele mistere ale fratelui [masonice]. De aceea nu ne mirăm văzând că multe din realizările celui de-al doilea Consiliu de la Vatican al Papei Ioan XXIII sunt bazate pe principii și postulate masonice" (*The CDL Report*, May 1995, p. 14).

N-o spunem noi. O spune un mason de vază în public.

"Maestrul mason Olivares Santana (secretar de stat al Mexicului în prezent, propus ca reprezentant diplomatic al Mexicului la Vatican) va găsi mulți reactionari acolo [la Vatican] dar va găsi și mulți frați masoni; în cele 8 străzi care constituie teritoriul Vaticanului sunt deschise 4 loji masonice. Unii dintre înalții funcționari ai Vaticanului sunt masoni. Ca și noi, aparțin ritului scotian, dar de manieră independentă. Chiar și în țările în care biserica este interzisă, ei își continuă munca prin loji în secret", scrie Proceso (no. 832, 12 Octombrie 1992, apud *The CDL Report*, May 1995, p. 16).

Pe când Papa Pius XI scria *Quos primas* în care cerea reîntoarcerea creștinilor la Isus Hristos, un cardinal progresist și tânăr, Giovanni Battista Montini, cel care avea să devină Papa Paul VI, era un atât de înflăcărat adept al "umanismului integral" al lui Jaques Maritain încât s-a oferit să-i traducă cartea în italiană. Această carte a devenit o sursă a celor ce predau în seminariile teologice și a format mintile prelatilor "progresisti", "intelectuali". Avem și noi, în Biserica Catolică, culturati noștri, și o intelectualitate progresistă.

După moartea lui Pius XII și după ce Papa Ioan XXIII a realizat Vatican II, această intelectualitate progresistă, sub conducerea Papei Paul VI, s-a dedicat transformării catolicismului în "umanism integral" pornind de la Vatican în jos, de la centru.

Într-un editorial al publicației *Approaches*, Hamish Fraser scria încă în 1976 că acceptând doctrina "umanismului integral" a lui Jaques Maritain, **episcopii și**

---

¹⁹ Rudolf Steiner (1861 - 1925), fondatorul antroposofiei, după ce fusese adept al teosofiei. Fondator al sistemului de învățământ Waldorf.

Cine ataca Biserica Catolica?

capii bisericii care au facut-o au acceptat implicit ideea ca influenta lui Isus Hristos nu trebuie sa fie simtita în societate, creând astfel un vid religios ocupat cu usurinta de doctrine materialist-ateu sau satanice. "-Umanismul integral- al lui Maritain este o fratie universala a oamenilor de buna credinta care apartin la religii diverse sau n-au nici o religie (inclusiv cei care resping ideea unui creator). În cadrul acestei fratii Biserica trebuie sa-si joace rolul de mijlocitor fara sa se impuna si fara sa ceara sa fie recunoscuta drept unica biserica adevarata. Cimentul acestei fratii este de doua feluri: virtutea binefacerii, si înțelegerea bazata pe respect pentru demnitatea umana", scria H. Caron în numărul din 15 Octombrie 1975 al revistei *Le Courier de Rome*. El continua: "Aceasta idee a fratiei universale nu e noua. A fost propovaduita de filozofii secolului 18 si de revolutionarii din 1789. Este de asemenea fratia iubita a francmasonilor si marxistilor. Ce deosebeste - umanismul integral - al lui Maritain este rolul care-i revine bisericii. În cadrul - fratiei universale -, Biserica urmeaza sa fie - inspiratoarea - sau - sora mai mare -, si este de la sine înțeles ca daca sora mai mare vrea sa câștige simpatia - fratelui mai mic - atunci nu trebuie sa fie nici intransigenta nici autoritara. Trebuie sa stie cum sa-si faca religia acceptabila. Si pentru ca adevarurile credintei si moralei sa fie acceptabile, creștinismul trebuie sa fie practic, nu dogmatic" (articolul lui Hamish Fraser este rezumat în "*The War against the Kingship of Jesus Christ*", *Catholic Family News*, May 1995, pp. 1, 25-26). "Un val de seninatate si optimism s-a raspândit în sânul bisericii si-n lume dupa consiliu [Vatican II]", scria Papa Paul VI la 2 Aprilie 1969; "un creștinism mângâietor si pozitiv acceptabil si amabil, prieten al vietii, al omului, chiar al celor lumesti - al societatii noastre, al istoriei noastre ... un creștinism indulgent, deschis, eliberat de rigori medievale si de interpretari pesimiste cu privire la oameni, la obiceiurile lor ... acesta e adevarul" (*Catholic Family News*, loc cit., nota 4).

Pe linia "umanismului integral" se scrie un nou catehism, a noua liturghie, o noua teologie, o teologie care nu mai recunoaste domnia lui Isus Hristos, ci domnia "cerintelor societatii". "Deoarece cei responsabili de acesta orientare în politica bisericii sunt convinsi si ca viitorul va fi socialist/comunist, o doctrina care respinge toate valorile creștine fundamentale, reiese clar ca lumina zilei ca cei mai logici dintre ei vor trebui sa încerce sa modifice în asa fel învățaturile Bisericii încât sa le faca acceptabile acestei noi lumi socialist/comuniste", scrie Hamish Fraser. "De fapt, enormitatile impuse în Biserica dupa Vatican II, în liturghie nu mai puțin decât în teologie si în catehism, sunt pur si simplu consecintele deciziei luate dupa acel consiliu sa târască Biserica împotriva vointei ei ca s-o faca sa se conformeze la ceea ce ei își închipuie ca va fi lumea de mâine. În mod paradoxal lumea comunista e o ruina. Are într-adevar la dispozitie o masina militara de o forta nemaîntâlnita, motiv pentru care pare de neînving - dar deja nu mai este aproape nimeni în Uniunea Sovietica care sa ia marxismul revolutionar în serios - nici macar cei care-l impun ca ortodoxia oficiala a regimului si impun jargonul lui în mod obligatoriu. În mod paradoxal, azi clientela cea mai înfloritoare a marxismului revolutionar cuprinde teologi si prelati catolici. Într-adevar, daca n-ar fi asa de necrezut de tragic, situatia grotesca de azi ar fi sa mori de râs - caci biserica a fost complet restructurata în speranta desarta de a împaca un regim ai carui conducatori deja-si dau seama instinctiv ca e sortit pieirii" (*op. cit.*)

Cine ataca Biserica Catolica?

Sa nu uitam nici o clipa ca tot ceea ce reproducem aici E SCRIS DE CATOLICI DEVOTATI CATHOLICISMULUI CARE IUBESC BISERICA CATOLICA.

* * *

În 1894, Bernard Lazare²⁰ scria: "[Evreul] nu se multumeste sa descrestinizeze: el iudaizeaza; el distruge credinta catolica sau protestanta, creaza indiferenta, si-si impune propria idee despre lume, despre morala, si despre viata asupra acelora a caror credinta o distruge; el lucreaza la munca lui veche de secole ... distrugerea religiei lui Hristos" (*Antisemitismul*, Briton Publishers 1967, apud James Combs, Who-s Who in the *World Zionist Conspiracy*, 1977, p. 48). Conventia despre Genocid a Natiunilor Unite si legile din Germania, Franta, Belgia, si alte tari ne interzic sa ne îndoim de o propaganda dovedita mincinoasa ca aceea despre cele "4 milioane de evrei gazati la Auschwitz", caci îndoindu-ne de aceasta minciuna lezam sensibilitatile delicate ale celor care primesc compensatii pentru aceste crime; dar sensibilitatea crestinilor nu trebuie sa se simta lezata. În 1967, Hugh J. Schonfield scria: "Nasterea lui Isus n-are nimic aparte. El nu e Dumnezeu si nu l-a nascut o fecioara.

Biserica cu zelul ei din vechime a creat un mit si l-a legat cu dogma" (*The Passover Plot*, Bantam Books, p. 42). Ce e interesant în declaratia lui e faptul ca Hugh J. Schonfield era decretat în deceniul acela "autoritatea recunoscuta" despre crestinism. În Israel s-a filmat apoi un film pe baza cartii lui. În 1943, la Ierusalim, Moses Guibbory publica o carte bazata pe blasfemiile si murdarile Talmudului despre Isus Hristos, repetând din textele talmudice autentice ca Isus e un "fals profet" (p. 955), un "bastard" (p. 1511), si "gunoi" (p. 1518), si ca Fecioara Maria e o "prostituata" (p. 1510); din Talmudul editat si tiparit pentru inducerea în eroare a maselor largi, aceste pasaje sunt bineîntelese omise. Protestele publicului au facut ca aceasta carte a lui Guibbory, *The Bible in the Hands of Its Creators*, sa aiba o circulatie mai restrânsa, dar "intelectualii progresisti" o lauda înca. La un nivel mai putin aristocratic, Al Goldstein, unul din cei mai "remarcabili" pornografi, avea o poveste scârboasa cu Isus Hristos si o prostituata (*Screw*, 18 Noiembrie 1974, pp. 10-12, apud Combs, p. 49). Mai recent, cu opt ani în urma am avut filmul lui Scorsese de la Universal Studios, *The Last Temptation of Christ*, în care abunda blasfemiile si obscenitatea. Dar acestea sunt atacuri frontale, din exterior. Mai mortale sunt atacurile din interior, care lovesc crestinismul în inima. Hugh William Montefiore (care se numea Sebag înainte de a trece la crestinism), canon în Biserica Anglicana a Marii Britanii, spunea în 1967 ca Isus Hristos a fost homosexual, pentruca prefera societatea barbatilor si nu era casatorit (*Newsweek*, 7 August 1967, p. 83, apud Combs, p. 49).

James Combs se îndoieste de sinceritatea unora convertiti la crestinism; intentia lor este mai degraba sa distruga crestinismul din interior, scrie el. Un exemplu tipic este Cardinalul Augustine Bea (pe numele adevarat Beheim), a carui

---

²⁰ Bernard Lazare (1865 – 1903).

Cine ataca Biserica Catolica?

contributie la triumful iudaismului asupra catolicismului prin declaratia de la Vatican II ca Evangheliile sunt mincinoase întrucât evreii nu l-au crucificat pe Hristos, a fost salutata ca atare în *The Jewish Sentinel* din Chicago la 26 Noiembrie 1964. Cardinalul Bea n-a lucrat singur; revista *Look* din 25 Ianuarie 1966 (p. 19) îi acorda creditul cuvenit lui Jules Isaac ca originator al decretului votat la Vatican II (loc. cit.).

Si alte idei iudaice de la Vatican II își continua cariera. Hugh J. Schonfield a publicat în 1971 *The Politics of God*, în care demonstreaza cum "lumea fragmentata a religiei" poate fi reunita prin "reunirea credintei esentiale a evreilor si crestinilor". O alta carte similara este *Amen*, în care rabinul Martin Siegel arata ca uniunea dintre cretinism si iudaism se va face prin "iudaizarea cretinismului" (p. 188, apud Combs, loc. cit.). Rabinul Abraham J. Heschel scria în 1973: "Daca exista secte protestante care mai nutresc înca speranta stupida ca vor converti [evreii], as zice ca membrii lor sunt orbi si surzi si muti" (*Time*, 19 Februarie 1973, p. 57, apud Combs, p. 50). Dr. Albert M. Gessman declara: "Nu exista o mostenire ori traditie iudeo-crestina în sensul propriu al acestui cuvânt compus; n-are nici o baza de fapte istorice" (*Issues*, iarna 1969, pp. 1-9, apud Combs, loc. cit.). Crestinismul nu poate fi decât o treapta care duce de la pagânism la iudaism, scria Franz Rosenzweig în 1921 în cartea sa *The Star of Redemption*, care s-a bucurat de atâta succes încât a fost reeditata în 1971 (*ibidem*). Asta scria Rosenzweig ca purtator de cuvânt al iudaismului. Azi, în Mai 1995, iata ce scriu asa-zisii purtatori de cuvânt ai cretinismului. Michael Novak este fost ambasador american la comisia pentru Drepturile Omului de pe lângă Organizatia Natiunilor Unite si autorul unei duzini de carti de ideologie "catolica" care au fost citite cu aviditate de miscarea Solidaritatii poloneze din anii 1980, si care se spune ca au influentat mult doctrina promulgata de Papa Ioan Paul II în *Centesimus Annus* din 1991 si gândirea primului ministru britanic Margaret Thatcher. În Mai 1994, a primit premiul Templeton "pentru progres în religie". Novak scrie ca sunt sapte "contributii majore pe care le-a adus Isus conceptiei noastre moderne de economie politica" si prima Lui contributie a fost "faptul ca a adus iudaismul printre popoare" [to bring Judaism to the gentiles]. Acesta este primul dintre "cele sapte adevaruri care stau la baza civilizatiei iudeo-crestine", scrie "catolicul" Novak (*Imprimis*, Vol. 24, No. 5, Mai 1995, pp. 2, 6), desi Dr. Gessman i-a spus clar ca nu exista o civilizatie iudeo-crestina.

Traditia "iudeo-crestina" era lozinca protestantilor si baptistilor care-au declarat razboi total catolicismului si sunt mai atasati Vechiului Testament, compus din carti iudaice, decât Evangheliilor. Pastorii baptisti si protestanti bine cunoscuti în Statele Unite, sunt si bine cunoscuti ca promotori si luptatori neobositi în slujba distrugerii cretinismului. Rabinul Armond E. Cohen spune despre pastorul Billy Graham, de exemplu, ca "mare parte din ceea ce predica el e predica iudaica" (*The Cleveland Plain Dealer*, 13 Februarie 1971, apud Combs, p. 52). Dar acum, în Mai 1995, o auzim de la cei care se declara catolici.

Cine ataca Biserica Catolica?

Înainte de Vatican II, un grup de adevărați catolici de rang (zic unii, chiar membri ai Curiei Romane, care este guvernul suprem al Bisericii Catolice), alarmați de ceea ce avea să devină acel consiliu, au publicat sub pseudonimul Maurice Pinay o carte masivă intitulată *The Plot against the Church* pe care au pus-o la dispoziția tuturor episcopilor participanți la consiliu, și din care ne-a parvenit volumul I. În prefata Pinay [vom folosi acest pseudonim] stabilește că la acest consiliu este planuit să se introducă schimbări care sub pretextul "modernizării" Bisericii Catolice s-o pornească pe un povârnis la sfârșitul căruia să aibă loc distrugerea totală și definitivă a catolicismului. "Avem dovezi de felul în care totul e planuit în acorduri secrete cu forțele conducătoare ale comunismului, ale masoneriei mondiale, și ale oculte care le dirijează pe acestea două", scrie Pinay (*The Plot against the Church*, a treia ediție americană, 1989, p. 15). "În plus", continuă el, "avem dovezi de ceea ce vă pare de necrezut pentru cei neinițiați, și anume că forțele anti-creștine au la dispoziția lor în rândurile demnitarilor bisericii o adevărată - coloană a cincea - de agenți care **sunt uneltele supuse ale comunismului și ale puterii oculte care-l dirijează** [sublinierea noastră]. Căci s-a dovedit că acei cardinali, episcopi și arhiepiscopi care formează o aripă - progresista - în cadrul Consiliului [Vatican II] ... vor putea conta pe sprijinul Vaticanului, unde, așa se spune, aceste forțe anti-creștine au influență. Asta ni se pare de necrezut și pare mai degrabă să fie laudărosenia arogantă a dușmanilor bisericii decât realitatea rece. ... Înafară de reformele periculoase în doctrina bisericii și în politica ei tradițională care contrazice pe față tot ce au aprobat papii și consiliile ecumenice precedente, se cere ca bula de excomunicare dată de Sanctitatea Sa Papa Pius XII împotriva comunismului și a lacheilor lui să fie anulată ... S-a avut grijă să nu fie invitați protestanți și ortodocși care luptă eroic împotriva comunismului, ci doar numai din acele biserici și acele consilii bisericești care sunt sub influența masoneriei, a comunismului și a forțelor oculte care le dirijează. Astfel francmasonii și comunistii deghizați în haine preotestice care au uzurpat posturile de conducere în aceste biserici colaborează strâns și în mod subtil, dar și foarte eficace cu **complicii lor care s-au infiltrat în clerul catolic** [sublinierea noastră]" (*ibidem*, p. 16). Nu spunem noi. O spun prelații catolici care-au rămas creștini.

"Kremlinul la rândul său a decis deja să refuze viza de călătorie prelaților anti-comuniști cunoscuți și să le-o dea doar acelor agenți supuși sau celor care fără a fi agenți se supun de frică represaliilor, din statele satelite. Astfel la cel de-al doilea Consiliu de la Vatican se va auzi tăcerea celor care-ar fi putut apăra biserica mai bine decât oricine și-ar fi putut edifica Sfântul Sinod despre cele ce se întâmplă în lumea comunistă. Asta vă pare desigur de necrezut cititorilor; dar evenimentele de la Sfântul Consiliu Ecumenic le va deschide ochii și-i va convinge că ce spunem e adevărat. Căci acolo dușmanul își va juca cartea fatală, în care, așa ni se spune, va avea complici devotați printre cei mai înalți demnitari ai bisericii" (*ibidem*).

"Ce-i conferă cartii [*The Plot against the Church*] valoarea definitivă și dovedită este faptul că constituie o compilatie magnifică și impunătoare de documente și surse de autenticitate și importanță de necontestat care demonstrează fără nici o urmă de îndoială existența unei conspirații pe care o țes dușmanii

Cine ataca Biserica Catolica?

traditionali ai bisericii împotriva Sfintei Biserici Catolice si împotriva lumii libere. Acesti dusmani încearca sa converteasca catolicismul într-un instrument orb în slujba comunismului, masoneriei si iudaismului, ca sa slabeasca omenirea libera si sa-i grabeasca ruina, si odata cu ruina ei, victoria definitiva a comunismului ateu. ... În aceasta editie încercam sa-i alertizam nu numai pe catolici ci si pe toti cei ce se opun comunismului din Venezuela si din America Latina astfel încât sa-si dea seama de marile pericole care pândesc nu numai Biserica Catolica, ci crestinismul si lumea libera în general , si sa sprijine acel grup de cardinali, arhiepiscopi si episcopi meritorii care se lupta acum [în 1963] în Consiliul Vaticanului si în tarile lor respective împotriva dusmanilor externi si interni ai Sfintei Biserici si ai lumii libere; împotriva acelor dusmani care cu perseverenta satanica încearca sa distruga cele mai sacre traditii ale catolicismului, si sa ne scufunde pe noi si urmasii nostri în îngrozitoarea sclavie comunista" (*ibidem* , prefata la editia venezolana, p. 32). Au trecut 32 de ani de la scrierea acestor rânduri. Pretinsa prabusire a comunismului, demolarea cortinei de fier, a împrastiat socialismul în toata lumea sub numele Noii Ordini Mondiale. Distrugerea Bisericii Catolice din interior continua.

Sfintii capi ai Bisericii Catolice care au condamnat acesti trei dusmani ai crestinismului au avut privirea limpede si gândirea clara. Papa Leo XIII, a carui enciclica *Humanum Genus* repeta si conchide avertismentele date de Papii Clemens XII (1738), Benedict XIV (1751), Pius VII (1821), Leo XII (1825), Pius VIII (1829), Gregorie XVI (1835), si Pius IX (1865), nu s-a lasat orbit de asa zisul antagonism dintre comunism si masonerie (organizatiile masonice erau "interzise" de guvernele comuniste), sau de asa zisul antisemitism al comunismului (care era în întregime dirijat si condus de evrei în toate tarile, chiar daca sabes goimi apareau în fata printre conducatorii comunisti). El a sesizat conducerea oculata unica a acestor trei ramuri convergente si doar aparent antagoniste, sau antagoniste doar la niveluri inferioare, si vorbeste despre "aceasta rasturnare si dezordine, planuita si dezvoltata cu premeditare de multe organizatii comuniste si socialiste cu forte unite, ale caror planuri nu se poate spune ca sunt diferite de ale sectei francmasonilor, deoarece ei promoveaza intentiile acestora din urma în mare masura si coincid cu ele în cele mai fundamentale principii ale lor" (Pinay, *op. cit.* , p. 98).

Ceeace s-a realizat la Vatican II între 1963 si 1965 este rezultatul unui efort sustinut si continuu de secole. În 1928 fusese condamnata la Vatican organizatia Pax super Israel, care numara multi credinciosi onorabili, episcopi si cardinali, si care propovaduaia idea uniunii catolicismului cu iudaismul (Pinay, pp. 173, 189). Motivele condamnarii reies din scrisoarea printului diasporei din Constantinopol catre rabinul Chamor din Arles scrisa în 1489 si publicata de abatele Chabauty. Iata textul scrisorii:

"Iubiti frati fii ai lui Moise, am primit scrisoarea voastra în care scrieti despre necazurile sufletelor voastre si despre nenorocirile pe care le suportati. Suferim si noi alaturi de voi. Sfatul Marilor Rabini si-a Satrapilor legii noastre este: -Ziceti ca regele Frantei va forteaza sa va crestinati. Foarte bine, supuneti-va, dar pastrati legea lui Moise în inima. Ziceti ca vor sa va ia bunurile cu forta. Faceti negustori

Cine ataca Biserica Catolica?

din copiii vostri, astfel încât prin negot sa-i jefuiasca pe crestini de averea lor. Ziceti ca umbla sa va ia viata. Faceti din fiii vostri doctori si farmacisti, astfel încât sa poata lua viata crestinilor fara teama de pedeapsa. Ziceti ca sinagogile voastre sunt distruse. **Faceti din fiii vostri preoti si abati astfel încât sa distruga biserica crestina** [sublinierea noastra]. Ziceti ca sunteti oprinati si-n alte feluri. Faceti din fiii vostri avocati si notari sau bagati-i în alte profesii care de obicei au de-aface cu administratia publica. Astfel veti domni asupra crestinilor, le veti lua pamântul si va veti razbuna pe ei.

Urmati indicatiile pe care vi le dam si veti vedea din propria experienta ca voi, desi sunteti acum asa de subjugati, veti atinge culmile puterii". Scrisoarea este iscalita V.S.S.V.E.F. Printul evreilor din Constantinopol, conducatorul din Casleo, 1489 (Msgr. Leon Meurin, *Philosophy of Freemasonry*, Madrid 1957, pp. 222-224, apud Pinay, pp. 466-467).

Ca sfatul printului diasporei din Constantinopol a fost urmat întocmai, o dovedeste viata zilnica din Statele Unite. Cinci milioane de familii de fermieri americani si-au pierdut pamântul si caminul; acestea apartin de-acum bancilor; si cui apartin bancile? În Statele Unite se afla concentrati 50 % din toti avocatii lumii; si doar o mica parte din ei nu sunt evrei.

Din aceasta "coloana a cincea" fac parte multi evrei convertiti formal la catolicism, sau descendentii din astfel de familii, a caror singura preocupare însa este distrugerea din interior a Bisericii Catolice. Aceasta este o lucrare de secole, care a avut uneori mai mult, alteori mai putin succes, si contine motivul si istoria Inchizitiei. Pinay dedica 600 de pagini ilustrarii acestei lucrari de-alungul istoriei, aratând cum apele ei au hranit marile erezii ale arienilor, catarilor, patarinilor, albigenzilor, husitilor, si iluminatiilor. Documentarea acestei lucrari de infiltrare si distrugere a Bisericii Catolice din interior Pinay o face pe baza surselor iudaice: *The History of the Marranos* de Cecil Roth, *History of the Jews* de Gratetz, *The Jewish-Spanish Encyclopedia*, *History of the Jews* de Abram Leon Sachar, *History of the Jews in Spain and Portugal* de Amador de los Rios, *History of the Jews* de Joseph Kastein.

La începuturile sale, Biserica Catolica s-a luptat trei secole cu erezia lui Arius si dupa trei secole întunecate, în 363, a iesit triumfatoare, dupa ce în 355 parea ca pierduse orice speranta. Episcopi si prelati care au iudaizat Biserica Catolica si-au cautat s-o distruga din interior nu sunt o noutate. Au fost în secolul 7, sub regele vizigot Sisebutus, si împotriva lor s-a luptat Sfântul Isidor din Sevilla. În Spania spre sfârșitul secolului 14 episcopul de Mallorca, multi prelati si înalti demnitari catolici, Juan de Torquemada, cardinal de Saint Sixtus, apoi Hernando de Talavera, arhiepiscop de Granada, apoi Alonso de Orpeza, seful ordinului Sf. Hieronimus, apoi seful ordinului de Santiago, al ordinului de Calatrava, si cel putin sapte dintre înaltii prelati erau marranos (evrei convertiti de forma). Despre ei Cecil Roth scrie: "**Aceiasi necrestini erau acum gasiti în sânul bisericii si raspânditi în toate ramurile bisericii si-n viata politica, si adesea batjocureau pe fata învataturile ei si prin influenta lor infectau masa credinciosilor**. Botezându-se nu facusera decât sa devina

Cine ataca Biserica Catolica?

din fosti necrestini dinafara bisericii, eretici înauntrul ei" (*History of the Marranos*, Buenos Aires, 1946, pp. 28-36, apud Pinay, pp. 472-473). În secolul 15 spaniol arhiepiscopul de Burgos era fiul rabinului Salomon Ha-Levis. Nepotii lui Aviatar-Ha-Cohen erau episcopul de Tortosa si staretul din San Juan si Catalonia. Exemplele sunt nenumarate. Nepotul camatarului Baruj Leoni care s-a "crestinat" sub numele Benedictus Christianus, si-a luat numele de familie Pierleoni; fiul sau Pierleoni II a devenit papa în 1130, Papa Anachlet II, iar sora lui a fost casatorita cu printul Roger al Siciliei. Rabinul Louis Israel Newman vede în acest eveniment influenta care a promovat luteranismul si schismele din secolele care-au urmat. El scrie: "*Factorul principal în izbucnirea ereziei iudaice în secolul 12 a fost ascensiunea lui Anachlet II, un membru al familiei de evrei Pierleoni, ca papa în 1130* ("Jewish Influence on Christian Reform Movements", Columbia University Oriental Series II, Vol. IV-1, p. 248, apud Pinay. p. 487). Si atunci, pe vremea ereziilor medievale, "înnoirile" Bisericii Catolice erau aceleasi cu cele promulgate astazi: abolirea regulilor monastice, abolirea celibatului pretilor, subminarea ierarhiei Bisericii Catolice, abolirea veneratiei Fecioarei si-a sfintilor parinti ai Bisericii, suprimarea antisemitismului.

"În clerul Bisericii Catolice sunt evrei care se deghizeaza în preoti dar practica iudaismul. În bisericile de rit protestant sau ortodox, care s-au alaturat partidelor comuniste, ei înduc oamenii în eroare spunându-le ca comunismul nu e chiar asa de rau si ca se poate ajunge la un compromis. ... Cu cât se ridica aceasta coloana a cincea mai sus în ierarhia bisericii cu atât mai mult rau poate sa faca", scrie grupul de prelati catolici sub pseudonimul Maurice Pinay (p. 537). Atacul împotriva Bisericii Catolice nu se duce printr-un singur brat ci printr-o multime de partide, grupuri, religii, organizatii si miscari - partide crestin-democrate, partide de extrema dreapta, partide de centru, socialiste, anarhiste, si comuniste, cluburi rotariene, organizatii de cercetasi, si multe altele; si printr-o multime de erezii. O spune chiar Rabinul Lewis Browne, în *History of the Jews* (London, 1926, p. 207), în capitolul XXIX care are subtitlul: "Sprijinul dat de evrei reformei protestante": "A fost mai mult decât un ghimpe. Deoarece sinagoga era prezenta în toate tarile crestine, efectul ei se simtea peste tot ca o retea de sabii mici care raneau multumirea bisericii. Acest lucru explica de ce Biserica nu le dadea pace evreilor. Erau cel mai periculos dusman al ei, cacii peste tot unde migrau dadeau nastere la erezii" (apud Pinay, *op. cit.*, p. 540). Rabinul Louis Israel Newman descrie legatura strânsa dintre erezia waldenzilor si evreii din Lyon si Metz. "Nu numai ca reiese ca exista o legatura personala între evreii din Proventa si waldenzii din secolul 12, dar în secolul 15 husitii erau adesea în contact cu evreii, si husitii si waldenzii erau în strânsa legatura directa si indirecta. În secolul 16, înainte si dupa reforma protestanta, raporturile personale dintre evrei si waldenzi au devenit puternice ... Si înca în secolul 19 nu numai ca am putut stabili legaturi spirituale între waldenzi si evrei, dar si în ceeace priveste guvernarea erau de aceeasi parere. Astfel la 13 Septembrie 1849 a fost înfiintat un comitet guvernamental special care sa reglementeze din nou guvernarea speciala a waldenzilor si evreilor" (*Jewish Influence on Christian Movements Reform*, Oriental Series Columbia University, vol. XXIII, pp. 236-238, apud Pinay, p. 544). Bisericile mixte iudaice-crestine care-

Cine ataca Biserica Catolica?

au aparut în Statele Unite si fratiile si asociatiile iudeo-crestine de astazi sunt astfel de apropiieri (Pinay, pp. 663-665).

Ereziile inspirate de iudaism au sfâsiat si biserica ortodoxa rusa; astfel, la sfârșitul secolului 15, un evreu numit Sjaria (Zejaryia), pe timpul ereziei strigolnicilor din Novgorod care negau divinitatea lui Isus Hristos, a reusit sa converteasca multi moscoviti de vaza la iudaism, printre care si nora marelui print din casa regala. **Coloana a cincea evreiasca din interiorul bisericii ortodoxe ruse s-a întarit mult în urma crestinarilor fortate ale evreilor din secolul 16**; exact ca si la catolici si la protestanti, multi preoti ortodocsi practicau de fapt în secret iudaismul si urau crestinismul. **Dupa revolutia bolsevica din 1917, scrie Pinay, preotii si episcopii credinciosi au fost ucisi si înlocuiti cu evrei în sutana.** Emigrantii rusi au informat Vaticanul ca majoritatea popilor ortodocsi care-au preotit sub soviete sunt agenti comunisti care sub pretextul aliantelor dintre bisericile crestine intentioneaza sa slabeasca Biserica Catolica (p. 554). Traian Romanescu da lista episcopilor ortodocsi ucisi de soviete, si arata cu cine au fost înlocuiti: "Adevaratul nume al Patriarhului Alexei e Rubin. **Este un evreu din Odesa**, în Ucraina, unde înainte de revolutie familia lui avea o magazie de marfuri. Biserica Ortodoxa rusa de azi este doar o arma secreta a regimului comunist, si reprezentantii ei în strainatate, la fel ca si episcopii ortodocsi rusi din America de Nord, Paris si Ierusalim, sunt membri ai politiei secrete sovietice si sunt spioni sovietici la fel de periculosi ca cei care vin în vest ca diplomati" (*La Gran Conspiracion judia*, Mexico, 1961, pp. 222-223, apud Pinay, p. 557). Nu e de mirare, scrie Pinay, ca "membrii coloanei a cincea din clerul catolic se pot înțelege asa de usor cu fratii lor evrei ascunsi din clerul ortodox" (p. 558). Episcopul ortodox Alejo Pelipenko arata ca Patriarhul Moscovei încurajeaza sectele si superstitiile spiritiste si asa mai departe tocmai pentru a slabi biserica pe care chipurile o pastoreste (*Communist Infiltration into the Christian Churches of America*, Buenos Aires, 1961, p. 232, apud Pinay, p. 609).

Când Cehoslovacia a cazut sub cizma bolsevica, arhiepiscopul Beran din Praga a celebrat un Te Deum în catedrala si a interzis credinciosilor sa lupte împotriva comunismului. Si a fost rasplatit asa cum i-a rasplatit conducerea oculata pe multi dintre uneltele ei: a fost aruncat în închisoare mai târziu (Pinay, *op. cit.*, pp. 573-574).

VIII. UNUL CARE CREDE CA PAPA IOAN PAUL II E VINOVAȚ

Vatican II a dat o lovitura mortala catolicismului, si Papa Ioan Paul II a parut ca oscileaza între slujirea puterilor oculute pe linia Vatican II si încercari de revenire la crestinismul traditional. Abatele Daniel Le Roux analizeaza aceasta aparenta în cartea sa *Pierre M-Aimes-Tu?* (Fideliter, Vernet, 1988; traducere engleza Instauratio Press, Yarra Junction, Australia, 1989, 1990).

De când si-a început studiile teologice, Karol Wojtyla, cel care urma sa devina Papa Ioan Paul II în 1978, a fost influentat de filozofia lui Husserl,

Cine ataca Biserica Catolica?

Kierkegaard, Hans Urs von Balthasar, Scheler, Rudolf Steiner, si de personalitatea papei Paul VI. Monsignorul Wojtyla era cunoscut ca un cardinal "progresist", "mai progresist decât compatriotul sau, Cardinalul Wyszynski", chiar "înfrânat de prezenta Cardinalului Wyszynski", scrie ziarul *Le Matin* la 17 Octombrie 1978 cu uimitoare veracitate; si tot cu uimitoare candoare, ziarul *The Times* scrie în aceeași zi ca "au facut cardinalii poate o alegere buna, dar pe de alta parte si-au asumat riscul de a da frâu liber fortelor umanismului în politica si-n religie, pe care nu le vor mai putea controla." Ziarul *Le Monde* remarca faptul ca noul papa "este mai degraba existentialist decât tomist", ca "se opune celor care vor sa condamne cu severitate ateismul", si ca, desi în public se arata în dezacord cu comunismul si totdeauna a aparat drepturile omului, "nu este anti-comunist în adâncul fiintei lui" (*Le Roux*, pp. 4-5).

"Trebuie sa studiem ateismul cu ajutorul sociologiei si psihologiei, nu ca o negare a lui Dumnezeu, ci mai degraba ca o stare a constiintei persoanei umane," scria viitorul Papa Ioan Paul II în 1965. De acum încolo nu credinta în Isus Hristos este preocuparea bisericii fondate de El ci unanimitatea diverselor populatii ale globului: "Scopul Papei Ioan XXIII a fost în primul rând unitatea crestinilor; ... ce-i uneste pe crestini e mai puternic decât ce-i desparte. Dorul de unitate a crestinilor merge mâna-n mâna cu dorinta de unitate a întregii rase omenesti. ... Aceasta premisa arata atitudinea bisericii fata de celelalte religii, care este baza recunoasterii valorilor care sunt spirituale, umane si crestine în acelasi timp, extinse la astfel de religii ca islamul, budismul, hinduismul ... Biserica doreste sa initieze un dialog cu reprezentantii acestor religii. Aici iudaismul ocupa un loc special. Conceptul declaratiei viitoare va vorbi raspicat despre unitatea spirituala dintre crestini si evrei.. Biserica se ocupa de dialogul cu necredinciosi care sunt de importanta capitala în zilele noastre, când pentru prima data în istorie, necredinta si ateismul apar ca fenomene de masa. ... Biserica înțelege ca tendinta spre eliberarea omului si iesirea lui de sub orice alienare, manifestata sub forma ateismului, este poate un fel de a-l cauta pe Dumnezeu. ... E necesar sa scoatem cretinismul din forma sa europeana. Popoare cu culturi antice întâmpina piedici în fata cretinismului care se explica prin psihologia lor: li se prezinta formule europene! Vedem ca sunt necesare africanizarea, indianizarea, japonizarea si asa mai departe" (consemnat de Parintele Malinski în cartea *Mon Ami*, Karol Wojtyla, apud Le Roux, pp. 6-7).

Papa Ioan Paul II se declara fidel conceptelor care au guvernat Cel de-al Doilea Consiliu de la Vatican, numit pe scurt Vatican II: libertatea religioasa, colegialitatea, si **ecumenismul**. Cu mult înainte de a ocupa Sfântul Scaun, **Papa nostru planuia sa renunte la cretinism si sa accepte ateismul, voodoo-ul african, cultul spiritelor celor morti, de dragul ecumenismului**. De dragul libertatii religioase, Vaticanul a fost cel care a cerut statului italian sa revizuiasca Concordatul si sa transforme Italia dintr-o tara catolica într-una atee; la 19 Februarie 1984, papa a salutat acest eveniment din balconul catedralei Sf. Petru din Roma. Noua formula de conducere a bisericii este colegialitatea, adica descentralizarea si participarea laicilor la hotarârile doctrinale. Adica laicizarea. Formula aceasta tripartita, libertatea religioasa, colegialismul si ecumenismul, seamana cu trilogia

Cine ataca Biserica Catolica?

masonica a libertatii, egalitatii si fraternitatii care a dominat revolutia franceza (Le Roux, pp. 9-11).

Dintre predecesori, Papa Ioan Paul II îi admira doar pe Ioan XXIII si Paul VI, caci doar acestia, explica el, s-au înhamat la opera de "reformare" a bisericii catolice. "Paul VI a fost papa umanismului, papa drepturilor omului", spune Ioan Paul II. Inainte de a fi ales papa, Ioan XXIII fusese observator permanent la UNESCO, si la 11 Aprilie 1963 lauda Organizatia Natiunilor Unite si declaratia drepturilor omului - **al carei scop nu este sa asigure individului drepturi în Noua Ordine Mondiala ci sa-i dea iluzia ca le are si sa-l înrobeasca în socialismul universal, "eliberându-l" de nationalism, de crestinism, si de individualism.** Papa Paul VI cânta laudele omului si bunatatii lui origine: "Avem încredere în om"²¹; credem în aceasta adâncă bunatate din fiecare inima..." , negând doctrina pacatului originar si a salvării prin Isus Hristos. La mai puțin de un an dupa ce a devenit papa, Ioan Paul II ridica si el osanale Organizatiei Natiunilor Unite, de care, zice el, "Papii Ioan XXIII si Paul VI s-au apropiat cu încredere. ... Viziunea umanista pe care-ati proclamat-o în lume este si a noastra" (Le Roux, pp. 11-19).

Papa Leo XIII aratase sorgintea masonica a doctrinei ca "toate religiile sunt la fel de bune," si ca nu e nici o diferenta între crestinul care-l iubeste pe Dumnezeu si pe aproapele sau ca pe sine însusi, si satanistul care tortureaza si ucide copii si oameni nevinovati în cinstea demonilor carora li se închina. Rezultatul imediat al afilierii Bisericii Catolice la conceptul libertatii religioase au fost noile concordate prin care s-a realizat "separarea statului de biserica" si eliminarea "religiei de stat". Concordatele cu Columbia din 1972, cu cantonul Valais din Elvetia din 1974, cu Portugalia din 1975, cu Spania din 1976, cu Peru din 1986, si cu Italia din 1984 au fost realizate la cererea Vaticanului , nu a statelor respective; **deci, Vaticanul a initiat pagânizarea lumii.** Dupa semnarea noului concordat cu Italia, Papa a tinut un discurs prin transparenta caruia, dincolo de frazele frumoase si expresiile vagi si sentimentale, se zaresteste planul diabolic al Noii Ordini Mondiale. Libertatea religioasa este lozinca prin care masoneria a cautat sa distruga crestinismul dupa izbânda ei din 1789 în Franta, pe care Papa Ioan Paul II nu o deplânge ci o aproba, însirând: "Recunoasterea si garantia drepturilor inviolabile ale omului, ca individ si în grupuri sociale în care se poate dezvolta si-si poate extinde personalitatea; datorii ferme de solidaritate politica, economica si sociala; demnitatea si egalitatea tuturor cetatenilor fara discriminare în fata legii; respingerea razboiului ca instrument de atac al libertatii altor popoare; colaborare internationala." Cuvinte frumoase, la fel cu cele folosite de regimurile totalitare comuniste. Dupa câteva luni, la ratificarea concordatului cu Italia, papa a vorbit despre "ideea libera a pluralismului în relatii" si despre "profunda unitate de idei si sentimente." Celor care s-ar putea lasa sedusi de aceste cuvinte frumoase, le reamintim ca ele au fost alese cu grija în culise în cadrul unor colaborari ca de exemplu cea care a avut loc când Cardinalul Bea a vizitat loja masonica exclusiv iudaica B-nai B-rith; aceasta loja ceruse sa se

²¹ Increderea in Dumnezeu este inlocuita cu increderea in om, desi Scriptura spune clar: „Blestemat tot cel ce se increde in om”.

Cine ataca Biserica Catolica?

promulge libertatea religioasa, promitând în schimb sa permita decurgerea consiliului Vatican II fara scandal (pp. 20-29).

Colegialitatea este un cuvânt care a aparut în vocabularul Vaticanului în 1959 cu un sens imprecis. In practica, colegialitatea îi ia papei autoritatea si o confera adunarii episcopilor, care cârmuiesc nava bisericii dupa model sovietic: adica hotarârile sunt luate dinainte de catre o retea organizatorica secreta care lucreaza din culise, unor participanti li se traseaza sarcina de a face propuneri, iar adunarea le voteaza dar rezultatul votului e cunoscut dinainte de votare. Ideea nu este noua; cu 140 de ani în urma, Bolgeni, un iezuit italian, facuse aceeasi propunere. "Totul s-a facut într-o maniera -stranie- si misterioasa," scrie Parintele Schillebeeckx, teologul episcopilor olandezi (p. 32). Sunt deci doua surse de putere, una a papei, cealalta a episcopilor. Primele fructe ale colegialitatii sunt eliminarea celibatului preotilor, admiterea femeilor ca preoti, si admiterea celor divortati si recasatoriti. Apoi, publicarea de doctrine si catechisme la initiative locale, ca de exemplu catechismul Pierres Vivantes, care nu afirma creatiunea, considera ca înaltarea la cer a lui Hristos e doar o metafora, si zice ca doctrina despre Fecioara Maria nu e autentica. Când papa le-a cerut preotilor care fac pe ministrii în guvernul "revolutionar" al Nicaraguai sa nu participe în acel guvern, acestia au refuzat si au declarat ca este mai important pentru ei sa se întâlneasca cu conducatorii lumii a treia decât cu papa.

A remarcat Papa Ioan Paul II situatia precara în care s-a lasat sa cada? Inca înaintea lui, Papa Paul VI a deplâns roadele politicii pe care a sprijinit-o, iar Papa Ioan Paul II scria în 1981: "Trebuie sa admitem cu realism si cu mila ca multi crestini sunt pierduti, confuzi, perplexi, si lipsiti de speranta; primesc idei contradictorii despre adevarul revelat si învatatura traditionala, se propaga erezii în domeniul moral si dogmatic, creându-se îndoieli, confuzii, revolte; pâna si liturghia a fost manipulata ... Crestinii sunt dusi în ispita de ateism, agnosticism, si de un iluminism vag moral ..." (Le Roux, pp. 30-39).

* * *

Ecumenismul a fost înteles înainte de Vatican II ca efortul bisericii crestine de a împartasi lumina ei tuturor oamenilor. Noul ecumenism înseamna amalgamarea tuturor religiilor. Propagarea lui a început înainte de primul razboi mondial cu propunerea calugarului belgian Dom Lambert Bauduin de a modifica slujba religioasa. Activitatea acestui calugar a fost aprobata public si continuata de Papa Ioan XXIII, care a creat Secretariatul pentru Unitatea Crestinilor cu scopul de a cultiva contacte cu ortodocsii, anglicanii si protestantii, pe care i-a invitat sa trimita reprezentanti la Vatican II. In 1972, Cardinalul Wojtyla scria: "Promovând unitatea si caritatea între oameni, [biserica] vede întâi ce au în comun si ce le va ajuta sa traiasca conform destinelor lor. Am putea spune ca aceste cuvinte arata baza umanista a ecumenismului în cel mai larg înteles al sau." Cu alta ocazie, a spus: "Noul concept al -poporului lui Dumnezeu- ne-a facut sa revizuim adevarul vechi despre posibilitatea de mântuire în afara bisericii catolice. De aici ia nastere

Cine ataca Biserica Catolica?

atitudinea bisericii fata de alte religii, care se bazeaza pe recunoasterea valorilor lor spirituale, oameni si crestini laolalta, întinzând mâna unor religii ca islamul, budismul, hinduismul ... Biserica doreste sa initieze dialoguri cu reprezentantii acestor religii. Si aici, iudaismul ocupa un loc cu totul aparte." Intr-un discurs tinut la 9 Noiembrie 1982, Papa declara ca "Sfântul Scaun si comunitatea catolica vor sa slujeasca scopurilor care permit realizarea unei bunastari autentice materiale, atât culturale cât si spirituale, în sânul natiunilor" (pp. 39-47).

Lovit astfel în inima din interior, nu e de mirare ca crestinismul catolic este într-un declin vertiginos. Abatele Le Roux da statistici care arata ca în 1985, Franta avea pe jumătate atât preoti câtii avea în 1904; în întreaga lume, fusesera 413.000 de preoti în 1969, si doar 343.000 în 1976. Cea mai dezastruoasa scadere are loc în viata spirituala a celor care se mai declara înca crestini catolici. Ca un singur exemplu, numai la Roma, unde 96 % din cununii fusesera religioase în 1968, numarul lor a scazut la 74 % în numai 10 ani. In Franta, 49 % din cei ce-si zic crestini nu cred în învierea lui Hristos. Pâna si Papa Paul VI a vazut în 1968 ca "biserica se afla la un impas de îngrijorare, autocritica, chiar autodistrugere ... de parca biserica s-ar distruge pe sine însasi." In 1972, si-a exprimat durerea mai explicit, spunând: "Miasma Satanei a patruns printr-o fisura în templul Domnului; avem în fata îndoieli, incertitudini, probleme, griji, nemulumiri. ... In loc de lumina soarelui avem nori, furtuni, întunerice. Cum am ajuns aici? A intervenit o putere adversa, diavolul, acel spirit misterios ..." (pp. 47-51). Dar Paul VI n-a încercat sa i se împotrivesca acelui spirit; si Papa Ioan Paul II se straduieste sa urmeze întocmai inspiratia acelui spirit, desi si el vede si spune ca "idei care contrazic adevaruri revelate sunt îmbratisate, si adevarate erezii au fost propagate în domeniul dogmei si moravurilor". Papa Ioan Paul II traduce în viata directivele de la Vatican II cu noul Cod al Legii Canonice din 1983 (pp. 52, 54).

Abatele Le Roux explica devotamentul Papei pentru relativismul si "modernismul" acesta care demoleaza credinta crestina prin influentele care l-au format în tinerete, si anume filozofia existentialista si fenomenologica a lui Husserl, Kierkegaard si Scheler.

Dupa ei, nu exista certitudine sau obiectivism în religie, caci totul este o realizare momentana în continua schimbare, si nu exista granita între natura si supranatural, caci natura este supranaturala si omul e divin. Aceste idei au fost vânturate de teologi si filozofi ca De Lubac, Karl Rahner, Jacques Maritain înca de prin 1930, dar cu insistenta sporita din 1946 încoace. Ideile lui Maritain despre pluralismul religiei au dominat Vatican II. Gustavo Gutierrez, profesor de teologie la Universitatea din Lima si cunoscut comunist, spune ca "noile situatii istorice au pus biserica începând cu secolul 16 si mai ales pe timpul revolutiei franceze, într-o situatie care cere alte perspective pastorale si alta mentalitate teologica care, multumita lui Maritain, va primi numele unui -nou crestinism-" (p. 61). Si spune adevarul: distrugerea bisericii care-a început în secolul 16 si s-a exacerbat în revolutia franceza este perfectionata azi din interiorul Vaticanului.

Cine ataca Biserica Catolica?

De Lubac scrie ca revelându-l pe Dumnezeu, "Hristos reuseste sa-i aduca omului propria sa revelatie"; Rahner scrie ca "Dumnezeu rezida în esenta umana"; Maritain scrie ca Dumnezeu nu-l condamna pe diavol; Hans Urs von Balthasar, teologul elvetian care-a fost mentorul tânarului Karol Wojtyla, scrie ca cuvintele lui Hristos despre iad sunt "figuri de stil împrumutate din arhive vechi." La 2 Februarie 1983, De Lubac a fost făcut cardinal. Papa are numai cuvinte de lauda pentru Maritain, si pentru Dom Helder Camara, cunoscut preot marxist preocupat sa promoveze revolutia cu cât mai multa varsare de sânge si sa propage comunismul ca suprem bun al omenirii. Hans Urs von Balthasar a fost făcut cardinal la 28 Iunie 1988. Hans Küng, discipolul lui Rahner, teolog catolic de la Tübingen care se detasase total de toate învataturile religiei catolice (el sustine ca Isus Hristos e doar un om perfect "umanizat"), era în conflict cu Biserica Catolica din 1968; dupa ascensiune, Papa Ioan Paul II a capitulat dându-i tacit câstig de cauza. La fel a procedat cu Schillebeeckx si Leonardo Boff, "teologii eliberarii," care "elibereaza" catolicismul de crestinism (pp. 62-70).

Inafara de Maritain, Mieczylslav Kotlarczyk, regizorul si teoreticianul unui teatru în care participa tânarul Karol Wojtyla, l-a influentat puternic pe acesta. Kotlarczyk era un adept al teozofiei Helenei Blavatski, si studia si medita asupra teozofiei, traditiei ebraice (dupa Ismar Ellbogen), si operei teozofului Rudolph Steiner, succesorul lui Blavatski. Karol Wojtyla a ramas toata viata intim legat de Kotlarczyk, chiar dupa ce devenise Cardinalul Cracoviei; atunci a scris introducerea la o carte de-a lui Kotlarczyk. La 22 de ani Karol Wojtyla a parasit teatrul, anuntând ca doreste sa devina preot. Acum apar în viata lui doua persoane care-i domina gândirea: Cardinalul Sapieha si croitorul Jan Tyranowski, un entuziast care propovadua un misticism livresc amestecat cu umanism si psihologie. Karol Wojtyla si-a scris teza de doctorat la Roma despre misticul San Juan de la Cruz, si reîntors la Cracovia a scris o a doua teza, despre etica crestina bazata pe filozofia lui Max Scheler sub conducerea unui juriu din care facea parte Roman Ingarden, unul dintre primii discipoli ai lui Husserl; pe asistenta lui Husserl, Edith Stein, care s-a convertit la catolicism dupa ce-a citit biografia Sf. Teresa din Avila în 1921, Papa Ioan Paul II a beatificat-o la 1 Mai 1987.

Fenomenologia a fost o influenta puternica în principala carte publicata de Karol Wojtyla, Persoana si fapta, care-a aparut în 1969 (pp. 71-78).

Abatele Le Roux spicuieste din scrierile si discursurile lui Karol Wojtyla pasaje care arata ca acesta crede ca "libertatea religioasa este prima conditie esentiala pentru pace". Prin "libertate religioasa" se înțelege ca nimeni si nimic, nici macar Dumnezeu, nu poate sa îngradeasca vointa omului si nu exista restrictii: "sa fii liber înseamna sa poti si sa vrei sa faci o alegere."

In conceptia lui, nu învatatura lui Hristos trebuie sa triumfe, ci "omul", si ideile calauzitoare în spre acest triumf sunt cele exprimate în lozinca masonica a revolutiei franceze de la 1789: libertate, egalitate si fraternitate. La 2 Octombrie 1979, vorbind la Natiunile Unite, si cu câteva luni mai târziu la UNESCO, Papa Ioan Paul II a elogiat drepturile omului, pacea pe întreaga planeta, si alte lozinci ale Noii Ordini Mondiale - dar n-a pomenit de Hristos (pp. 77-82). Conspiratia

Cine ataca Biserica Catolica?

masonica, condamnată cu energie de toți papii până la Paul VI (chiar și de către Papa Ioan XXIII), a fost invitată în Vatican de către Paul VI. Vizitând Ierusalimul în 1964, Paul VI a ținut să-l îmbratiseze pe Patriarhul Athenagoras I, mason de gradul 33, și amândoi au anulat excomunicarea reciprocă din 1054. La 19 Mai 1964, Paul VI a înființat Secretariatul pentru Necrestini, deschizând larg portile pagânismului. La 13 Noiembrie 1964, i-a dat calugarului budist U-Thant, secretarul general al Națiunilor Unite, tiara papală, inelul și crucea ca să "ajute săracii." La 23 Martie 1966 i-a daruit arhiepiscopului anglican din Canterbury noul sau inel papal.

La 3 Iunie 1971 a primit în audiența publică la Vatican loja masonică exclusiv iudaică **B-nai B-rith** (pp. 86-90). La 18 Aprilie 1983, succesorul său Ioan Paul II (după scurtul intermediu al Papei Ioan Paul I) a primit în audiența publică masonii din **Comisia Trilaterală**, cărora le-a ținut o cuvântare despre dezvoltare, condiții culturale și spirituale, opresiune, exploatare, și degradare, dar n-a pomenit nici o singură dată de Hristos. La 22 Martie 1984 i-a primit pe reprezentanții lojei masonice B-nai B-rith, cărora le-a vorbit despre foamete, săracie, discriminare, despre epoca mesianică în ambele religii, iudaică și creștină, ferindu-se să pomenească de Isus Hristos. În 1983, în noul Cod de Lege Canonică, canonul 2335 care interzicea catolicilor să fie masoni, a fost înlocuit cu canonul 1374, care interzice catolicilor doar să "comploteze împotriva bisericii" (pp. 91-94). Dar cu noua definiție a "libertății religioase" și-a "ecumenismului", oricât rău ai face bisericii și oricât de total ai distruge creștinismul, nu te faci nicicum vinovat de "complot împotriva bisericii" ...

Abatele Le Roux conchide: "Ioan Paul II cu siguranță nu este mason" și citează apoi un document secret al lojei masonice **Alta Vendita** publicat din ordinul papei Grigore XVI, care explică că nu este în vederile masoneriei să instaleze un mason în Sfântul Scaun, ci să fâșoneze mințile tinerilor clerici în așa fel încât papa care se va ridica dintre ei să aibă creierul spălat și să le execute ordinele (p. 97).

Papa Ioan Paul II practica "ecumenismul" stil Vatican II și-l adăuga pe Martin Luther la catechismul catholic, între Sf. Caterina din Siena și Sf. Ignatius de Loyola. Acesta este Martin Luther, initiatorul Reformei, calugarul augustin care era dus mort de beat la culcare de către servitorul său, care după o astfel de betie a fost găsit spânzurat de capul patului (fapt musamalizat de printesa de Eisleben), care a avut 3 soții într-un timp și s-a însurat apoi cu a patra, o calugarită ce fugise din mănăstire ascunsă într-un butoi de bere, care scrie că "sunt aici, lenes și beat, de dimineața până seara... ca să-l înșel pe diavol, care mă chinuie."

Dacă viața lui Martin Luther n-a fost a unui sfânt ci mai degrabă a unui calugar stricat, teologia lui se bazează pe negarea doctrinei păcatului original și pe negarea capacității omului de a participa la salvarea sufletului său; căci după Martin Luther, tot ce face omul e păcatos; o faptă bună perfectă e doar un păcat mai mic. Dar principala lui preocupare a fost distrugerea slujbei religioase, căci dacă se pierde semnificația slujbei se prăbușește doctrina, scrie el. La 11 Decembrie 1983, Papa Ioan Paul II s-a dus la o biserică protestantă să celebreze ziua de naștere a lui Martin Luther și a ținut un discurs care tinde să anuleze excomunicarea acestuia, veche de patru secole. Ecumenismul papei s-a manifestat și la Taizé, unde o mică

Cine ataca Biserica Catolica?

comunitate de calugari protestanti practica o dubla identitate: sunt în acelasi timp catolici si protestanti, dar doctrina lor e de fapt protestanta (Le Roux, pp. 103-107).

Acelasi ecumenism apare în legatura cu anglicanismul; papa deplânge distanta dintre acesta si catolicism (de parca nu Henry VIII s-ar fi despartit de Biserica Catolica, ci biserica de el). La Manila, discursul papei a continut dupa expresia de regret ca exista o distanta între catolicism si anglicanism, propozitia: "sincer vorbind noi suntem de vina pentru asta". La 29 Mai 1982 papa s-a dus sa oficieze la Canterbury, alaturi de primatul anglican, în fata unui altar pe care erau însirate fotografiile martirilor zilelor noastre: Maximilian Kolbe, Dietrich Bonhoeffer, Janani Luwum, Maria Skobtsova, Martin Luther King si Oscar Romero. La 11 Decembrie 1983 s-a dus sa se roage într-un templu luteran din Roma. La 12 Iunie 1984 s-a dus la Consiliul Mondial al Bisericilor la Geneva. Si slujba catolica milenara a fost înlocuita cu o slujba modernista copiată dupa modelul luteran, în care nu mai participa prezenta reala a lui Hristos, unde pâinea si vinul nu mai sunt trupul si sângele Domnului, si pot fi manipulate ca orice alte alimente, unde ofertoriul a fost înlocuit cu o rugaciune iudaica din Cabala, si unde oficiaza si laicii (Le Roux, pp. 106-120).

Aceiasi dorinta de împacare cu orice pret o manifesta si fata de biserica ortodoxa. Dupa ce în 1965 s-au ridicat anatemele reciproce, în 1981, dupa întâlniri repetate, cu ocazia aniversarii a 1600 de ani de la cel de-al doilea Consiliu din Constantinopol, mitropolitul Damaskinos a fost invitat sa predice în basilica Sf. Petru din Roma în ajunul Rusaliilor. Mihael Evdokimov, delegat al bisericilor ortodoxe din Franta, remarca cum papa si alti prelati au început sa recite Crezul fara filioque ca sa nu-i supere pe ortodocsi; filioque (Spiritul Sfânt izvoraste de la Tatal si de la Fiu²²) face parte din doctrina fundamentala a catolicismului (Le Roux, pp. 121-124).

În 1986, întrebat ce crede despre noul papa Ioan Paul II, rabinul sef al Romei Elio Toaff a raspuns printr-o anecdota despre un preot catolic care, rugat sa boteze o fetita crescuta de o pereche de crestini care-o îndragisera dupa deportarea si moartea parintilor ei, n-a botezat-o ci i-a îndemnat sa caute mai degraba în continuare rudele fetitei si sa le-o dea lor, pentru ca fetita sa ramâna evreica si sa nu fie crescuta în crestinism. Acel preot, zice rabinul Toaff, a fost Karol Wojtyla, noul papa.

Anecdota ilustreaza foarte bine atitudinea si actiunile Papei Ioan Paul II. În 1980, le-a spus reprezentantilor comunitatii evreiesti din Mainz, pe când vizita Germania: "Cine-l întâlnește pe Hristos întâlnește iudaismul ... Evreii si crestinii, toti sunt fiii lui Abraham ... Ma rog alaturi de voi pentru o abundenta de salom în favoarea tuturor fratilor vostri de nationalitate si credinta si si pentru pamânt, pe care toti îl veneraza". În Februarie 1981, într-o dupa amiaza de Duminica, Papa s-a întâlnit cu rabinul sef al Romei Elio Toaff, cu care ocazie si-a depanat memoriile

---

²² Acest adaus la simbolul de credinta niceo-constantinopolitan a fost introdus mai întâi de sinoadele de la Toledo, în Spania (din 447 si 589) si apoi de sinodul de la Aachen din anul 809.

Cine ataca Biserica Catolica?

despre legaturile lui cu comunitatea evreiasca din Cracovia. La 6 Martie 1982 a primit delegatia Conferintei Episcopale însărcinate cu studiul relatiilor cu iudaismul, cu care ocazie a declarat ca crestinii sunt atunci pe drumul cel drept când "cu respect si perseverenta cauta sa-si regaseasca fratii în jurul mostenirii comune atât de bogata pentru noi toti." Ceeace i-a îndepărtat pe acesti frati unii de altii, zice Papa, au fost "neînțelegeri, erori, chiar ofense"; nici un cuvânt despre Isus Hristos; erorile au fost toate de partea crestinilor, s-ar parea, începând cu erorile din Noul Testament. Rabinul sef al Frantei, René Samuel, si predecesorul sau, Jacob Kaplan, si-au exprimat imediat satisfactia. La 25 Ianuarie 1983, dioceza din Roma (dioceza Papei) a emis directive de conduita care prescriu catolicilor sa recunoasca felul în care se autodefinesc evreii ca religie si ca rasa; sa evite expresii care i-ar putea supara pe evrei, mai ales în Saptamâna Patimilor; sa studieze si sa cunoasca mai bine credinta si traditiile iudaice; sa se familiarizeze cu ritualurile iudaice la sinagoga si acasa. Presa iudaica a numit aceste directive "un document istoric." La 24 Iunie 1984, Comisia Pontificala pentru Relatiile cu Iudaismul a proclamat ca "evreii si crestinii trebuie sa vada responsabilitatea lor în pregătirea venirii lui Mesia²³" (pp. 127-132).

Cum adica, Isus Hristos nu e Mesia?

La 15 Februarie 1985, Papa a primit o delegatie a Comitetului Evreiesc American; la 13 Aprilie 1986, a tinut un discurs la sinagoga din Roma, în care a declarat ca "biserica deplânge ura, persecutiile si toate manifestatiile de antisemitism care-au fost îndreptate împotriva evreilor în orice epoca si din partea oricui."²⁴ Deci daca a existat distanta între evrei si crestinii vina a fost exclusiv a crestinilor care sunt niste antisemiti mai ales atunci când citesc din Evanghelii. "In primul rând, biserica lui Hristos examinând propriul ei mister, si-a descoperit legatura cu iudaismul. ... In al doilea rând ... evreilor nu le poate fi atribuita o vina ancestrala ori colectiva pentru ce-a avut loc când cu patimile lui Hristos ...", a continuat Papa. Aceasta nu a fost prima vizita a Papei la o sinagoga; cardinalul Wojtyla vizitase o sinagoga din Cracovia. Când evreii din Franta au protestat împotriva faptului ca în apropierea Auschwitz-ului urma sa se zideasca o manastire de carmelite, profanându-se astfel memoria Auschwitz-ului, dupa negocieri îndelungate, carmelitele au fost mutate de-acolo (pp. 132-138).

In primele luni ale pontificatului sau, vizitând Turcia în 1979, Papa s-a adresat "descendentilor spirituali ai lui Abraham, crestinii, musulmani si evrei," amintindu-le de "fraternitate si libertate." în Februarie 1981, vizitând Filipinele, le-a spus musulmanilor de acolo: "fratii si surorile voastre crestine au nevoie de voi si de dragostea voastra." In Mai 1985, vizitând Belgia, a spus ca atât crestinii cât si musulmanii slujesc aceluiasi Dumnezeu cu ajutorul "cartilor noastre sfinte

²³ A se intelege aici: Antihrist, ai carui venire a o asteapta cu ardoare evreii, ca sa-l instaleze in noul templu din Ierusalim.

²⁴ Dar nu se spune nimic de anticrestinismul evreiesc si miile si sutele de mii de crime savârsite de evrei împotriva crestinilor.

Cine ataca Biserica Catolica?

respectiv,²⁵" prefacându-se ca nu stie ca într-una din "cartile noastre sfinte respective," si anume în Koran, Articolul 1 scrie ca "Sunt 11 lucruri impure: urina, excrementele, sperma, oasele, sângele, câinele, porcul, barbatul si femeia care nu sunt musulmani, si treimea (Tatal, Fiul si Spiritul Sfânt)", si Articolul 2 scrie ca "Cel care crede în treime e impur exact ca urina si fecalele." In August 1985, într-o vizita în Maroc, Papa a subliniat din nou credinta care, zice el, e comuna a crestinilor si musulmanilor. Eforturile lui au fost încununate de succes. Bisericile se închid în Europa fosta crestina, în care se deschid noi moschei. La 20 Iunie 1980, s-a deschis o moschee în Lille în fosta capela a dominicanilor. In 1981 s-a deschis o moschee în biserica veche de secole din Mureaux. La 7 Decembrie 1982, s-a deschis o noua moschee în Sarcelles. La 11 Decembrie 1984, s-a început construirea moscheii din Roma.

In 1986, a început zidirea moscheii din Lyon. La 7 Mai 1987, s-a cumparat o cladire pentru a o transforma în moschee în Béthancourt (Le Roux, pp. 138-144).

Religiile si pagânismul asiatic se bucura de aceeași bunavointa din partea Papei Ioan Paul II, începând cu laudele aduse shintoismului si budismului, ai caror reprezentanti au fost primiti de Papa la nuntiatura din Tokyo în 1981; continuând cu laudele aduse libertatii religioase si religiilor care adora natura în timpul vizitei la Bangkok, cu care ocazie patriarhul budist l-a primit pe Papa fara sa se ridice de pe scaun, iar Papa s-a înclinat în fata lui; si culminând cu vizita în India, unde Papa s-a descaltat ca sa depuna o coroana de flori în fata monumentului lui Mahatma Gandhi si-a declarat ca "omul este radacina pe care trebuie s-o cultive Biserica Catolica pentru a ramâne fidelă sie însasi", si ca "hindusii, sikhii, budistii, jainistii, parsii si crestinii se unesc în proclamarea adevarului despre om, mai ales în apararea drepturilor umane si-n eliminarea foametei, saraciei, ignorantei, persecutiilor."²⁶

Inlocuirea lui Dumnezeu cu drepturile omului în religia crestina n-a fost apreciata de credinciosii religiilor asiatice, al caror Front pentru Protejarea Budismului a acuzat preotii catolici ca "imita ceremoniile budiste cu scopul de a însela, pentru ca astfel sa absoarba cultura Tailandei în cretinism sub pretextul aclimatizarii culturalismului." In Europa însa, actiunile Papei au un efect magistral. La Vincennes s-a inaugurat un templu tibetan în 1985, unde au fost facuti lama 10 francezi, în timp ce alti 14 asteptau sa fie facuti lama; în Franta se estimau circa 30 de centre de religie tibetana la acea data. In Iulie 1987, ziarul local descrie modul de viata a lama-ilor tibetani veniti de la o manastire de lângă Darjeeling în India si stabiliti în Franta. Unul dintre ei a deschis în acel an la Plaigne, Templul celor 1000 de Buda, cel mai important templu tibetan monastic la acea data din Franta; deschiderea s-a oficiat în prezenta a aproape 2.000 de persoane, si unele din cele 1.000 de statui ale lui Buda au 7 metri înaltime (pp. 144-151). Calugarii astia care se întretin din donatii caritabile s-ar parea ca au avut de unde plati sumele mari de bani cerute de transportul si instalarea a 1.000 de statui, dintre care unele de 7 metri. Pe ce teren a fost deschis templul lor? Cui îi apartine, cine l-a platit, si cu ce scop?

²⁵ Erezie clara, intrucât crestinii si musulmanii nu se inchina la acelasi Dumnezeu.

²⁶ Declaratiile acestea sunt demne de un discurs in orice loja masonica din lume.

Cine ataca Biserica Catolica?

La câteva ore după încheierea consiliului Vatican II, Monsignorul Wojtyła, episcopul Cracoviei, a declarat că în slujba religioasă catolică "totul va fi schimbat ca să fie de acord cu tradiția locală: cuvintele, gesturile, culorile, vestimentele, cânturile, arhitectura, decorul. Problema reformei liturghiei este enormă și e greu de prevăzut cum va sfârși." Fructele demolării liturghiei catolice și înlocuirii ei cu ritualurile locale păgâne ale diverselor triburi și populații se vad însă clar. La 8 Mai 1980 Papa a consacrat 8 episcopi la Kinsasa în Zair în fața unui milion de oameni, într-o slujbă la care preoții se legănau ca-ntr-un dans în timp ce multimea cânta "gloria", după care s-a cântat în swahili, lingala și kikongo, cu acompaniament de tam-tam, acordeoane și ghitare. Apoi, la o slujbă oficiată de Papa în Nairobi, ofertoriul a fost de fapt un ritual african în care triburile din Kenia au insistat să procedeze ca în riturile africane păgâne, aducând cosuri cu fructe, o oaie care behaia, obiecte de artizanat local. Papa și-a pus pe cap o podoabă capilară masai, de 40 de centimetri înălțime, ornată cu pene, și pe umeri o mantie masai. La 22 Iunie 1980, Papa a beatificat 5 misionari americani, și slujba a continuat reprezentanți ai pieilor roșii cu îmbracaminte tradițională iroquois și cherokee, și din Guatemala, aducând la altar pipe, paturi, flaute și ornamentele cu pene specifice sefilor indieni piei roșii. În Februarie 1982, ultima liturghie a Papei în Africa a constat din cântece africane și dansuri, asemănătoare cu cele pe care le executau africanii când ucideau sclavii în ritualurile lor păgâne. Două luni mai târziu, Comitetul Liturgic National al Episcopatului din Volta Superioară a prescris ritualul liturgic în care sunt incluse "batai puternice din palme care punctuează ritmul anumitor cânturi; tipete ascuțite ale femeilor; tam-tam-ul să anunțe și să intervina după fiecare propoziție citită din Evanghelie; tam-tam-ul să se bata tot timpul la înălțare; de Vinerea Mare un grup de dansatori bărbați și femei să salute crucea." În Mai 1984, Papa a celebrat o slujbă în Papua-Noua Guinee, în timpul căreia 250 de dansatori, bărbați și femei, goi de la brâu în sus, purtând fuste galbene din fibre de palmier și pe cap ornamente din pene multicolore, cu fața vopsită în galben, negru și portocaliu cu excepția unui singur ochi, au dansat și-au bătut tobele. În Septembrie 1984 Papa a instalat 8 diaconi în Canada, cu care ocazie a oficiat o liturghie în cursul căreia s-au ars plante rituale mirositoare în cinstea marelui spirit Ke-Jem-Manito, apoi Papei i s-a dat o pană mușcătoare în sânge; în omilia la această slujbă Papa a spus că "Hristos, prin membrii trupului său, este El însuși o piele roșie". În August 1985, Papa a oficiat la Yaoundé în Camerun o slujbă în decursul căreia sute de femei au cântat în ewondo și-au dansat; la fel în Garoua, mai târziu, unde dansatorii au descris în dansul lor tribal acțiuni legate de creșterea vitelor și-au bătut cu bățele prin aer. În Togo, spune Papa, "m-am rugat pentru prima dată împreună cu cei ce cred în animism."

De fapt, în Togo Papa a participat pentru prima dată la un ritual păgân care nu mai era ascuns sub pretextul liturghiei; **pentru prima dată, Papa a oficiat un ritual păgân într-o pădure, alături de vrajitori.** Ziarul *l-Osservatore Romano* descrie cum a sosit Papa în pădure, cum un vrajitor a început să invoce puterea apei și spiritele morților, și cum Papei i s-a dat apă și făină cu care a executat ritualul invocării spiritelor morților, împrăștiindu-le pe pământ în toate direcțiile, după ce s-a înclinat. În Februarie 1986, Papa a celebrat o liturghie la New Delhi în fața a 18.000 de spectatori în cursul căreia 300 de fete indiene au dansat și executat muzica indiană. La Ranchi în Bihar a tinut o slujbă în fața a 400.000 de catolici care fuseseră

Cine ataca Biserica Catolica?

convertiti în majoritatea lor de la animism, dar în slujba sa Papa a readus ritualuri animiste; fete cu pene de paun pe cap îi aruncau petale de flori sub picioare ca sa-l purifice, si Papa si-a vârât picioarele in cosuri de flori în sunetul tobelor pentru purificare, înainte de a se apropia de altar. La Madras, Papei i s-a pus pe umeri un sal verde si auriu si i s-a cântat un imn vedic politeist din secolul 12 î. Chr., apoi a fost însemnat pe frunte cu cenusa sfânta vibhuti. Cu trei zile înainte, la 2 Februarie 1986, Papa primise pe frunte semnul rosu al adoratorilor lui Visnu (Le Roux, pp. 151-156).

Toate aceste ritualuri pagâne le-a executat Papa Ioan Paul II pe alte continente; si-a încununat opera aducându-le la Assisi, în biserica Sfântului Francisc. Incercarea de a le aduce acolo sub forma unui congres al tuturor religiilor s-a vânturat înca din 1893, la Chicago, si din 1900, la Paris; proponentii unui astfel de congres proiectau o noua biserica catolica care "se bazeaza pe ideea unei uniuni morale a tuturor religiilor, adica, a unei zone care sa nu-i apartina nici uneia în special ci tuturor; caci aceasta este definitia masoneriei: -francmasoneria este morala universala care convine locuitorilor tuturor climatelor, oamenilor tuturor credintelor ... Este o religie universala, profesata de loja Grand-Orient înca pe la mijlocul secolului 19, care include toate religiile globului", zice J. Ploncard d-Assac (p. 162). La 27 Octombrie 1986, Papa Ioan Paul II a realizat acest proiect primind în basilica Sfântului Francisc din Assisi reprezentantii tuturor marilor religii ale globului, care dupa cuvântul de bun venit al Papei s-au grupat în diferite locuri desemnate lor ca sa se roage conform ritualurilor lor specifice. Locul desemnat lui Dalai-Lama a fost altarul central pe care Dalai-Lama a instalat o statuie a lui Buda. Episcopii catolici au vazut statuia lui Buda pe altar si n-au zis nimic; s-au revoltat unii protestanti. Un an mai târziu, evenimentele de la Assisi s-au repetat la Roma, în biserica Sfintei Maria din Trastevere, spre bucuria masonilor care n-au ezitat sa-si publice victoria în *Hiram*, publicatia lojei Grand Orient, în Aprilie 1987. Masonul F.M. Marsaudon scria: "In zilele noastre, fratele [mason] Roosevelt a adus tuturor oamenilor posibilitatea de a-l adora pe Dumnezeu, urmându-si principiile si convingerile proprii-. Asta e toleranta, si ecumenism. Noi masonii traditionali ne permitem sa parafrizam si sa traducem aceasta expresie a unui om de stat celebru si s-o adoptam la circumstante: catolici, ortodocsi, protestanti, israeliti, musulmani, hindusi, budisti, liber cugetatori, liber practicanti, pentru noi astea sunt doar porecle; francmasoneria este numele întregii familii" (Le Roux, pp. 160-166).

Rezultatul actiunilor Papei Ioan Paul II este spectaculos. In 1987, doar 56 % din francezii catolici mai credeau ca Isus Hristos este fiul lui Dumnezeu (p. 175). Dar Papa n-a facut ce-a facut fara un scop; si scopul este cel al Organizatiei Natiunilor Unite (ONU).

Abatele Le Roux explica succint (citând cartea lui J. Bordiot, *Une maine cachée dirige*) ca scopul acestei organizatii este "sa suprime fortele armate

Cine ataca Biserica Catolica?

nationale²⁷, înlocuindu-le cu o singura armata de mentinere a pacii a Natiunilor Unite," proiect elaborat de vârfurile finantelor internationale, în special de **Council of Foreign Relation** (CFR) din America. Aceasta organizatie "sprijina comunismul sovietic în vederea distrugerii tuturor regimurilor si tuturor structurilor sociale existente, ceea ce este o treapta preliminara necesara în stabilirea unui Guvern Mondial Unic." In Octombrie 1979, Papa Ioan Paul II a vorbit la ONU despre "nobilul scop al Natiunilor Unite, viata comunala a oamenilor si a natiunilor...", si n-a amintit niciodata despre razboaiele de invazie sovietica. "Sper ca Organizatia Natiunilor Unite va ramâne totdeauna supremul tribunal al pacii si dreptatii; adevarata inima a libertatii popoarelor si oamenilor în speranta lor pentru un viitor mai luminos ..." Nici un cuvânt despre Isus Hristos în aceste cuvântari tinute în stil realist-socialist de catre vicarul lui Hristos pe pamânt (Le Roux, pp. 181-183).

Dupa alegerile din Spania din 1982, Papa a aplaudat victoria socialismului acolo, aliindu-se cu socialistii si nu cu oponentii lor crestini; s-a întâlnit cu Felipe Gonzalez, secretarul general al Partidului Socialist, care i-a strâns mâna tovaraseste si s-a declarat multumit de discursul Papei. Dupa aceea s-au legalizat avorturile, si Spania s-a scufundat si ea în cultura stupefiantelor si-a promiscuitatii. In Italia, Leonardo Boff, teologul liberal, s-a aratat multumit de "absenta ... oricarei critici la adresa teologiei eliberarii si oricarei referiri la marxism si socialism" din verdictul Vaticanului cu privire la el. Vizitând Polonia în 1979, povata Papei a fost continuarea dialogului neîntrerupt cu Uniunea Sovietica. "Vizita lui Ioan Paul II le-a fost de folos mai ales guvernantilor comunisti," remarca presa. Agentia Tass sublinia la 13 Iunie despre vizita Papei în Polonia admiratia acestuia pentru realizarile Partidului Comunist Polonez, "credincios ideologiei marxist-leniniste." Negocierile deschise cu Uniunea Sovietica Papa le-a initiat la 25 Februarie 1979, primindu-l în audienta pe Gromâko, ministrul afacerilor externe sovietic. Iar crestiniilor din China comunista, care sufereau persecutii, cele mai groaznice torturi, si moartea la mâna calailor lui Mao, Papa le recomanda sa fie "cetateni buni si loiali" care-si "respecta obligatiile fata de natiune;" si s-a ferit sa critice "biserica patriotica", care se declarase despartita de Roma si afiliata statului comunist. Satisfactia Beijing-ului a fost exprimata prin eliberarea din închisoare a Monsignorului Tang, închis timp de 22 de ani pentruca era afiliat Romei. Dar "biserica patriotica" s-a ofensat când Papa l-a numit pe Monsignorul Tang arhiepiscop de Canton, si-a declarat ca nu Papa numeste episcopii; si Papa n-a încetat de atunci încoace sa-si exprime dorinta de a-si îmbunatati relatiile cu acesta biserică. In acest scop l-a degradat pe nuntiiul din Taiwan, facându-l doar chargé d'affaires; la celebrarea slujbei pentru crestinii din China n-a invitat corpul diplomatic, ca sa nu poata veni ambasadorul Taiwan-ului; în 1984 i-a primit pe membrii conferintei episcopale din Taiwan spunându-le ca "chinezii sunt cel mai numeros popor de pe pamânt" si au devenit "o mare realitate unificata" (?!). Aceasta ultima expresie a placut mult Chinei comuniste. Pâna în 1983, episcopii eliminati din China comunista de catre Mao figurau pe listele Vaticanului ca "exilati" din

²⁷ Directiva aceasta este aplicata acum si de guvernul tradator de la Bucuresti, prin desfiintarea industriei de aparare, reducerea numarului de ofiteri si militari, reducerea efectivelor militare si incercarea de desfiintare a serviciului militar obligatoriu..

Cine ataca Biserica Catolica?

diocezele lor. Din 1984 încoace, acesti 21 episcopi apar cu descrierea "emiritus", adica "demisionati." Intrebatii direct, unii din ei au recunoscut ca în Mai 1983 Papa le ceruse sa-si dea demisia prin intermediul Cardinalului Rossi (Le Roux, pp. 184-194).

Dar despre preotii comunisti care atâta la revolutie bolsevice, asasinate si tortura în America Latina, ce are de spus Papa? Pe Monsignorul Mendez-Arceo, care-a declarat ca "nu exista nici o diferenta între scopurile religiei si-ale comunismului", si ca -socialismul este unica solutie pentru America Latina", întâlnindu-l în Mexic, Papa l-a binecuvântat si l-a tinut pe post pâna la limita de vârsta. In Brazilia, Dom Helder Camara, cunoscut ca "arhiepiscopul rosu" pentru vederile sale bolsevice, a fost alaturi de Papa Ioan Paul II în Iulie 1980 când acesta a vorbit despre "transformarile necesare ale vietii economice" în cei mai expliciti termeni ai propagandei marxist-leniniste, spre satisfactia lui Dom Helder Camara si stupefactia ascultatorilor. In El Salvador, Papa a vizitat mormântul Monsignorului Romero, ucis în varsarea de sânge pe care el a incitat-o. In Haiti, conferinta episcopilor din 27 Iunie 1986 a publicat o carta pentru trecerea la un stat democratic rupta parca din filele unui manual de marxism si laudata de Papa. In Argentina în Aprilie 1987, desi a declarat ca vizita lui e "exclusiv religioasa si pastorală", Papa s-a întâlnit cu cei care vroiau sa rastoarne guvernul lui Pinochet. In 1982 s-a întâlnit cu Yasser Arafat si în discursul lui pronuntat sub semnul dorintei pentru pace în Orientul Mijlociu, Papa a vorbit de trilogia masonica, libertate, egalitate, fraternitate. Dar toate laudele pe care le-a adus Papa teroristilor comunisti nu i-a înduplecat pe acestia; în ziua sosirii Papei în Guatemala, în Martie 1983, presedintele, un catolic renegat, a împuscat cinci oponenti politici pentru viata carora Papa intervenise în repetate rânduri. In Nicaragua, preotii si credinciosii "bisericii poporului" l-au înfruntat (Le Roux, pp. 195-202). **Slujind Noii Ordini Mondiale, Papa a distrus catolicismul.**

Dar acum s-ar parea ca puterile oculte au decis ca nu le mai este util: revista *Time* a început sa speculeze deschis si fara jena ce se va întâmpla la moartea Papei, care este activ si în viata. La 10 Septembrie 1994, scrie *Time* (26 Decembrie 1994 – 2 Ianuarie 1995, p. 73), papa "mergea sovaielnic si respira greu, ceea ce a dat nastere la zvonuri ca ar fi aproape de moarte," si continua însirând candidatii care i-ar putea lua locul. "Ioan Paul s-a straduit sa împarta palarii de cardinal prin întreaga lume. Proportia de cardinali electori din Africa, Asia si America Latina a crescut de la 21 % la peste 40 %. Un papa din tarile lumii a treia nu mai este o imposibilitate," scrie *Time*. Astfel sunt Bernardin Gantin, din Benin, sau Lucas Moreira Neves, din Brazilia, sau "fermecatorul si eficientul" Francis Cardinal Arinze din Nigeria, seful Consiliului Pontifical pentru Dialogul între Religii. La 9 ani, Cardinalul Arinze "s-a convertit" de la credinta pagâna a tribului Igbo; are 62 de ani, sanatate excelenta, si, zice *Time*, o reputatie "aproape legendara" în tara lui, unde "si-a încurajat" credinciosii în timpul masacrelor intertribale din Nigeria pe care *Time* le numeste "razboiul civil din 1967". Alt candidat convertit la catolicism este Arhiepiscopul Parisului, Jean-Marie Lustiger, de 68 de ani, fostul Aaron Lustiger, fiul unei familii de evrei polonezi, care "a adoptat catolicismul ca adolescent, ceea ce le-a produs

Cine ataca Biserica Catolica?

parintilor lui suferinte teribile," scrie revista; "Papa Ioan Paul are încredere în confidentul sau Lustiger." Intrebat despre sansele pe care le are de a deveni papa, Cardinalul Lustiger a negat cu modestie ca ar avea vreo sansa, si-a continuat: "Am visat ca Presedintele Statelor Unite era negru, presedintele fostei Uniuni Sovietice era un musulman, si Papa era chinez. Si în visul meu m-am rugat de Dumnezeu sa ma lase sa mor înainte de ziua aceea. Caci daca ajungem vreodata sa avem un papa chinez ..."

Cum adica, dintr-odata nu mai e bun "multiculturalismul?"

Speculatiile astea facute cu voce rasunatoare în presa sunt un avertisment. In *The European* din 28-31 Ianuarie 1991, la p. 10, a aparut articolul *Why the Pope must let go*, în care rabinul William Wolf îi cere literalmente papei sa-si dea demisia, motivând ca fiind bolnav si necesitând chemoterapie, nu va putea cârmui milioanele de catolici. Stirile despre starea proasta a sanatatii papei sunt negate de Vatican dar împrastiate asiduu în cercurile iudaice, care au controlul absolut asupra mass-mediei de mare circulatie în occident. Lumea catolica are nevoie de o minte mai tânara, zice rabinul Wolf, caci Papa Ioan Paul II nu este destul de receptiv la idei înnoitoare, ca de exemplu ideea preotiei femeilor. Cu fiecare zi în care Papa Ioan Paul II ramâne în Sfântul Scaun, catolicismul pierde, zice rabinul, care pare adânc îndurerat de pierderile catolicismului. De câte ori apar astfel de îngrijorari în presa strict controlata de mare circulatie, cel care provoaca îngrijorarea e terminat. De ce au hotarât sefii Noii Ordini Mondiale sa-l termine pe Papa Ioan Paul II? Nu i-a slujit destul de bine? Texe Marrs crede ca nu i-a servit în absolut toate - caci se opune la controlul populatiei prin avort si prin eutanasi (uciderea celor batrani si grav bolnavi), si se opune preotiei femeilor, si introducerii explicite în catolicism a zeitei Gea, Muma Pamântului, zeita suprema a cultului fertilitatii al misterelor masonice. Papa refuza sa transforme imaginea Fecioarei Maria într-o astfel de zeita. I-a nemulțumit si cerinta Vaticanului ca Ierusalimul sa ramâna un oras international la care si crestinii sa aiba acces liber; **sionistii doresc sa mute capitala Israelului la Ierusalim**, ca sa poata oficia ritualurile legate traditional de acel oras în conspiratia lor seculara. Un alt lucru cu care Papa Ioan Paul II a separat directoratul talmudic international al Noii Ordini Mondiale a fost faptul ca a deplâns masacrele si persecutiile masive pe care le sufera azi crestinii din Sudan. Predecesorul Papei Ioan Paul II, papa Ioan Paul I, a murit în mod misterios în a 33-a zi a ascensiunii sale la Sfântul Scaun - sa nu uitam ca 33 e o cifra semnificativa a masoneriei; nu s-a facut nici o autopsie; si verdictul a fost ca "a murit de inima", dar cercetatori respectati raporteaza ca de fapt fusese otravit. Cauza mortii ar putea fi, crede Texe Marrs, faptul ca primind de la redactorul Mino Pecorelli o lista cu cel putin 30 de cardinali masoni care complotau în Curia de la Vatican si cu alti membri ai Lojei Negre si ai altor loji, papa Ioan Paul I s-a hotarât sa eradicheze influenta masoneriei si a mafiei din Vatican. "Acest papa sau succesorul sau," scrie Robert Muller, conducator al religiei Noii Ere, în cartea sa *The New Genesis*, "va aparea la Natiunile Unite vorbind pentru toate religiile lumii ..." Papa va spune ce cer zeii de la legislatorii Natiunilor Unite, scrie Muller. In publicatia *Network News* a Centrului Terra al religiei Noii Ere a aparut în Iunie 1990 stirea ca Monsignorul Alexandrini-

Cine ataca Biserica Catolica?

Biaggi a spus ca Maytreia este Isus Hristos reîntors si reîncarnat si asteapta doar sa fie recunoscut de catre papa. Azi masonii controleaza total Vaticanul. Mino Pecorelli a fost gasit asasinat în 1981 într-un mod care indica faptul ca a fost executat de masoni în stil mafiot. Pe lista de masoni pe care-o daduse Pecorelli predecesorului Papei Ioan Paul II era si Roberto Calvi, bancher milanez, legat de arhiepiscopul care era bancherul Vaticanului si care era cautat de autoritatile italiene când au spart Loja Neagra Propaganda 2 în urma delapidarilor masive si tâlhariilor comise de bancherii membri ai acelei loji. Desi Vaticanul a suferit mari pierderi financiare din cauza acelei loji masonice, Papa Ioan Paul II a refuzat sa-l predea pe arhiepiscop autoritatilor (Texe Marrs, *The Last Days of Pope John Paul II*, part II, 1993). Totusi, Papei i se arata ca este un om sfârsit. "Maurul si-a facut datoria - maurul poate pleca."

IX. UNUL CARE NU CREDE CA PAPA IOAN PAUL II E VINOVAȚ

Dr. Malachi Martin, teolog, fost iezuit si profesor la Institutul Biblic Pontific al Vaticanului, autor al unei serii de carti despre framântarile Bisericii Catolice din zilele noastre, vede în Papa Ioan Paul II o victima a conspiratiei si neascultarii ordinelor religioase care-au pactizat cu inamicii declarati ai credintei. În cartea sa *The Jesuits: The Society of Jesus and the Betrayal of the Roman Catholic Church* (Simon & Schuster, 1987, 514 pp.), Dr. Martin urmareste lupta dintre Sfântul Parinte si societatea iezuitilor al caror general si ai caror conducatori au îmbratisat un marxism desantat si sângeros pretinzând ca simt "chemarea lui Hristos sa se dedice saracilor si oropsitilor". Arthur McGovern, iezuit american, a fost primul care a gasit în Evangheliile, în special în Luca, îndemnul la revolutie bolsevica. Dar iezuitii din America Latina au fost cei care s-au dedicat bolsevismului: iezuiti ca Gustavo Gutierrez, care-a scris cartea de baza a acestei "teologii a eliberarii", apoi Jon Sobrino, Juan Luis Segundo, Fernando Cardenal. Un iezuit care s-a simtit chemat sa lupte sub stindardul revolutiei bolsevice în Honduras, James Francis Carney, nascut si crescut în Chicago, scria în scrisoarea de ramas bun adresata familiei sale: "Noi marxistii crestini trebuie sa luptam în America Centrala alaturi de marxistii care nu cred în Dumnezeu, ca sa construim o noua societate socialista ... un crestin anticomunist dogmatic nu e un adevarat crestin; si un marxist anticrestin dogmatic nu e un adevarat marxist" (Martin, op. cit., p. 19). Poate ca naivitatea si opacitatea gigantica a parintelui Lupe, cum îi ziceau cei din Honduras iezuitului James Francis Carney, e autentica; poate ca într-adevar credea enormitatile pe care le debita - si anume ca adevaratul marxist nu e anticrestin (de unde-o fi priceput el asta?); dar în cazul iezuitilor de vaza, si-al celor care au colaborat la rasturnarea din Nicaragua, nu mai poate fi vorba de naivitate.

Dr. Martin acuza iezuitii ca "din 1965 încoace, au atacat si sfârtecat nu numai flancurile ci chiar inima catolicismului" (*ibidem*, p. 23). Unul care-a facut acest lucru este Karl Rahner, teolog iezuit care, în *Unity of the Churches: An Actual Possibility*, ultima sa carte tiparita în 1984, anul mortii sale, scrie ca unitatea

Cine ataca Biserica Catolica?

religioasa a întregii omeniri este scopul pentru atingerea caruia e necesar ca Biserica Catolica sa renunte la doctrina pe care a propovaduit-o neîntrerupt din secolul 4 AD. Biserica Catolica va trebui sa renunte, zice Rahner, nu numai la doctrina despre casatorie, homosexualitate, etica, cinste, libertate, credinta – ci chiar la doctrina fundamentala a credintei, la învățatura despre persoana lui Isus Hristos, la învățatura despre cele 7 sfinte taine, despre cer si iad, despre autoritatea episcopilor, despre adevarul biblic, despre infailibilitatea papei, despre preotie, despre conceptia imaculata si ridicarea la ceruri a Fecioarei; toate acestea nu vor mai fi dogme ci probleme discutate în colective²⁸.

Aceste lovituri date în inima catolicismului n-ar fi fost asa de mortale daca Rahner n-ar fi avut o influenta asa de mare, scrie Dr. Martin; caci ca profesor de teologie la o prestigioasa universitate iezuita, a infectat cu ideile lui generatii de iezuiti, care formeaza acum o formidabila armata (*ibidem*, pp. 23-25).

În 1965 a devenit evident ca societatea iezuitilor, înfiintata cu 425 de ani în urma ca o armata a papei, a întors armele împotriva papei si împotriva catolicismului. În acel an fatal s-a încheiat Vatican II si a fost ales General al iezuitilor Pedro de Arrupe y Gondra, care a initiat politica ce da expresie "putreziciunii interne care roade azi atât ordinul iezuitilor cât si corpul ecleziastic catolic", scrie Dr. Martin (pp. 34-35). Pare de necrezut faptul ca cei alesi anume pentru a fi armata papei "propaga o noua idee despre biserică; .. si duc razboi împotriva nu numai unui papa, ci împotriva a trei papi, denigrându-i, înselându-i, neascultându-i, asteptând sa moara unul dupa altul cu speranta ca urmatorul papa le va da mâna libera", scrie el; "în mod natural, razboiul iezuitilor împotriva papalitatii s-a intensificat dupa alegerea lui Karol Wojtyla ca Papa Ioan Paul II. Acest om fermecator, încapatânat a ajuns papa cu amintirea vie a marxistilor din Polonia. Totul la el -dar mai ales scopurile, politica, strategia lui ca papa - arata o deviere de la tot ce fusese la moda la Roma de la sfârșitul anilor 1950 încoace. Din momentul alegerii sale era clar ca lui Ioan Paul i se opun multi din birocrația Vaticanului pe care a mostenit-o ... si i se opune cu tarie ... societatea iezuitilor" (*ibidem*, p. 36).

Infatuarea catolica pentru marxism a început cu Papa Ioan XXIII, cel care a poluat Vaticanul cu arta "moderna" si arta triburilor primitive africane. Predecesorii lui condamnaseră teroarea sângeroasa bolsevica; Papa Ioan XXIII a promis Uniunii Sovietice ca Biserica Catolica nu o va mai condamna. Urmasul lui, Papa Paul VI, i-a preluat politica, jertfindu-l pe cardinalul martir Mindszenty al Ungariei ca sa fie pe placul sovietelor. Dar înainte de moarte Papa Paul VI si-a dat seama ca a gresit. Strânsese un dosar enorm cu excesele marxiste ale iezuitilor, si-a încercat degeaba sa-l convinga pe Parintele General Pedro Arrupe sa renunte la ele. Imediat dupa ascensiunea succesorelui sau, Ioan Paul I, mâna dreapta a Dr. Arrupe, Pr. Vincent O-Keefe, a declarat în presa ca papa trebuie sa renunte la doctrina traditionala catolica despre avort, homosexualitate, si ordinarea femeilor. Papa Ioan Paul I a pregatit un raspuns pe masura enormitatii arogantei iezuite - si a fost gasit mort la 29 Septembrie, în cea de-a 33-a zi a papalitatii sale (*ibidem*, pp. 42-44). Rareori

²⁸ Iata unde poate duce nebunia colaborarii cu masoneria si societatile oculte.

Cine ataca Biserica Catolica?

pomeneste Dr. Martin în cartea sa despre masoni; doar la p. 76 pomeneste despre anumite cercuri internationale ale lojilor masonice din Europa si America Latina care organizeaza activ opozitia fata de papa în Polonia; ca prelati din Vatican - circa 20 - sunt fosti membri ai lojei italiene; si ca iezuitii lui Arrupe par a fi amestecati cu cercurile lojelor masonice.

Apoi a urmat razboiul iezuitilor împotriva Papei Ioan Paul II, cardinalul Wojtyla al Poloniei, ale carui calatorii în toata lumea Dr. Martin le vede ca o straduinta de a recupera pentru catolicism si papalitate ceea ce distrusesera iezuitii. "Aparitia persoanei papale în toate tarile mari si în multe tari mici ar putea restabili acea autoritate", scrie el; si zice ca sprijinul acordat de papa miscarii solidaritatii poloneze ar avea scopul de a contracara atât marxismul si totalitarismul sângeros bolsevic cât si camataria si jaful supracapitalismului monopolist de care se plâng cei ce cad în bratele marxismului în America Latina, demonstrând viabilitatea unei a treia cai de dezvoltare sociala (*ibidem*, p. 46). Azi, în 1995, stim ca cea de-a treia cale este neo-comunismul, cu aceeasi nomenclatura si aceeasi securitate, rebotezate doar.

Teologii iezuiti sunt cei care neaga tot pentru ce au luptat, au trait si au murit miliardele de catolici de-alungul istoriei. Ei vor sa anuleze conceptele moravurilor sexuale catolice traditionale si sa desfiinteze semnificatia liturghiei ca misa sacramentala de sacrificiu al Domnului nostru pentru salvarea noastra. Ei neaga divinitatea lui Isus Hristos, imaculata concepiune a Fecioarei Maria, existenta iadului, si vor sa schimbe regulile preotiei, si în 1979 Papa Ioan Paul II li s-a opus, zice Dr. Martin (*ibidem*, p. 48). Dar în anii aceia au izbucnit doua focuri: miscarea solidaritatii în Polonia si razboiul civil din Nicaragua, unde se desfasura activitatea iezuitilor militanti. Iezuiti de vaza ca Pr. Fernando Cardenal si fratele lui Ernesto, au devenit membri importanti ai bandelor sandiniste, care din 1969 arboreaza cel mai dur stalinism. Acest stalinism care nu poate fi satisfacut decât cu fluvii de sânge si al carui practicanti sunt în special tortionari sadici si tâlhari corupti, a fost îmbinat în scrierile promotorilor iezuiti cu ideile lor noi despre credinta în asa-zisa "teologie a eliberarii", conform careia menirea crestinismului este "eliberarea poporului de sclavia sociala, economica si politica" care vine de la "capitalismul american din nord"; biserica lui Hristos e poporul si dogma ei consta din nevoile economice si politice ale poporului²⁹. Parintii iezuiti Fernando Cardenal, Ernesto Cardenal, Alvaro Arguello, apoi Parintele Miguel D-Escoto Brockman [Brockman! ce nume curios] de la Maryknoll si Edgar Parrales de la dioceza din Managua faceau parte din conducerea bandelor sandiniste; zeci de ani profesorii iezuiti influentasera tineretul sa participe la rasturnarea guvernului în Nicaragua (*ibidem*, pp. 56-57). În Iulie 1979, sandinistii au ocupat Managua, lasând 45.000 de raniti, 40.000 de copii orfani si 1 milion de oameni condamnati la înfometare dintr-o populatie totala de 2,2 milioane; dupa care s-au ocupat de consolidarea regimului lor asasinându-l pe Somoza în Paraguay, asasinând 2.000 de intelectuali, aruncând în închisoare alti 6.000, si proclamând socialismul. Din conducerea statului socialist faceau parte

---

²⁹ Iata o alta erezie.

Cine ataca Biserica Catolica?

parintii iezuiti si parintii Brockman si Parrales; si printre preocuparile lor era eradicarea crestinismului din aceasta tara care fusese profund catolica. Singura biserica admisa era "biserica poporului", slujita de circa 300 de "preoti", printre care multi iezuiti, si 750 de calugari, dintre care 250 venisera din Spania si din Statele Unite. Ca si bisericile ortodoxe din tarile socialiste, si aceasta era doar o agentura a ministerului cultelor si a ministerului de interne. Preotii care nu colaborau cu autoritatile au devenit dusmanul de clasa; cei care colaborau erau marxisti care nu mai oficiau slujba. La 9 Iulie 1984, armata a deportat fara nici o pregatire sau si fara nici un bagaj 11 preoti care ramasesera crestini. Parintele Amado Pena a fost aruncat în închisoare. Pe parintele Bayardo Santa Eliz Felaya trupele guvernului l-au legat de un stâlp, l-au stropit cu petrol si i-au dat foc; a supravietuit printr-un miracol ca sa povesteasca Congresului si presei corupte din Statele Unite si unei lumi indiferente din "lumea libera" ce se întâmpla în Nicaragua. Iar iezuiti ca Fernando Cardenal, care-au urmat chemarea maselor înfometate, obidite si oprimate, în anii 1980 au facut ce fac toti campionii marxisti si comunisti ai maselor obidite; alaturi de ceilalti sandinisti, zelul lor revolutionar are loc acum în vilele somptuoase confiscate de la familia Somoza, cumpara cu dolari în magazine speciale, chefuiesc în restaurante speciale unde saracii nu au acces, marfuri scumpe importate special - icre negre, languste, li se aduc acasa, calatoresc însoțiti de "trupe de protectie" din Cuba si Germania rasariteana înarmate cu armament sovietic care-i protejeaza de popor; si zboara în avioane supersonice ca sa duca mai departe facla revolutiei în alte tari. Presedintele Conferintei Nationale a Episcopilor Catolici din Statele Unite, Episcopul James Malone din Youngstown, Ohio le trimite acestor clerici dedicati cauzei poporului mesajul ca "episcopii din Statele Unite sprijina din plin munca voastra" (*ibidem*, p. 140). Dar saracii blestema "biserica poporului" cu teologia ei a eliberarii cu tot - în soapta, ca sa nu-i auda politia sandinista. Caci bandele de asasini guvernamentali continua sa lichideze indienii miskito si taranii din Nicaragua. Dupa socotelile Vaticanului, circa 30.000 de indieni miskito, sumee si rama care-au supravietuit asasinatelor au fost alungati de pe pamântul si din casele lor, care au fost arse. Alti 50.000 de tarani din nordul Nicaraguai au fost alungati de pe pamântul lor, privind neputinciosi cum hoardele guvernului le ard casele si le ucid vitele "colectivizându-i". Productia Nicaraguai de bumbac, zahar si carne e la pamânt. Copii cu abdomenul umflat de foame scotocesc prin gunoi cautând de mâncare. Depunerile pe care le aveau oamenii la banci au fost confiscate. Între 1979 si 1985, puterea de cumparare a monedei a scazut cu 71 %. Nicaragua nu-si poate plati dobânda la datoria pe care-o are la Fondul Monetar International [si stim cum își recupereaza Fondul Monetar International "investitia"; caci doar datoria la acest fond este garantata de pamântul tarii datoare si toate posesiunile si forta de munca a locuitorilor ei - lucru pe care Dr. Martin nu-l mai mentioneaza]. În Honduras s-au refugiat 50.000 de nicaraguezi ca sa scape de teroarea "eliberarii de sub jugul exploatarii" (Martin, *op. cit.*, pp. 139-142). Nicaragua a devenit focarul de ciuma bolsevica care-a cuprins America Latina - acea parte a globului unde traiesc jumatate din toti catolicii din lume.

Cine ataca Biserica Catolica?

În primavara anului 1981, scrie Dr. Martin, Papa Ioan Paul II ducea povara pactului încheiat în 1962 de Papa Ioan XXIII cu Patriarhul Nikodim, capul Bisericii Ortodoxe ruse, reprezentantul Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prin care Vaticanul se obligase sa nu mai atace bolsevismul, si povara finantarii miscarii solidaritatii poloneze, care, zice Dr. Martin greva finantele Vaticanului (*op. cit.*, pp. 85-87). Alianta dintre Vatican si Moscova începuse în 1942 si 1944, când Cardinalul Montini, care-a devenit ulterior Papa Paul VI, ducea convorbiri secrete cu reprezentantul lui Stalin si cu capul Partidului Comunist Italian, Palmiro Togliatti, fara stirea Papei Pius XII care continua sa condamne comunismul în public.

Aceste poveri l-au împiedecat sa-si impuna vointa cu hotarâre în problemele anihilarii dogmei crestine catolice prin "inculturarea" si "indigenizarea" impusa de iezuiti. Dr. Martin atribuie influentei iezuitilor riturile tribale pagâne care se desfasoara azi în mijlocul a ceea ce a mai ramas din liturghia catolica. Aceleasi poveri grele, zice el, l-au împiedecat pe papa sa intervina cu hotarâre când parintele iezuit Caprile a scris în oficiosul Ordinului Iezuitilor, *Civiltà Cattolica*, ca excomunicarea catolicilor care devin membri ai lojelor masonice este litera moarta si ca îi este permis unui bun catolic sa fie mason (*ibidem*, pp. 89-92). În primavara aceluiasi an Papa Ioan Paul II a fost lovit de doua gloante trase de un asasin platit, Mehmet Ali Agca; a fost dus de urgenta printr-o misterioasa "gresala" nu la spitalul sau ci la spitalul Gemelli; si i s-a facut "din gresala" transfuzie cu sânge infectat cu hepatita, care l-a doborât mai rau decât gloantele mercenarului. Când zacea rapus de gloante, Secretarul de Stat al Vaticanului si iezuitii sarbatoreau cu pompa centenarul **iezuitului eretic Teilhard de Chardin, condamnat pâna acum de Biserica Catolica** (*ibidem*, pp. 94-95).

Ridicat din patul de suferinta, în Martie 1993 Papa Ioan Paul II a început sa viziteze America Latina într-un apostolat în decursul caruia urma sa celebreze o slujba în Nicaragua. Secretariatul Vaticanului a tradat guvernului sandinista textul predicii proiectate.

Acesta a organizat o grosolana actiune de sabotaj si umilire. A instalat drept altar o masa în dreptul unor portrete gigantice ale "eroilor revolutiei" Amador si Sandino; n-a permis sa existe nici o cruce pe altar; si a adus brigazi de huligani marxisti dotati cu microfoane care fluierau, zbierau si scandau lozinci marxiste acoperind vocea papei în timpul slujbei. La aeroport Sanctitatea Sa a fost întâmpinat de birocrati comunisti de mâna doua; iezuitii care faceau parte din guvern nu s-au ostenit sa-l primeasca. Cu asta a început agresiunea brutala si obscena împotriva papalitatii în lumea asa-zis "libera"; au urmat insultele grosolane aduse papei în 1985 în Olanda (*ibidem*, 114-122).

În 1983 putreziciunea depasise granitele Societatii lui Isus si patrunsese inima catolicismului. Teologi care-si zic catolici ca Edward Schillebeeckx din Olanda, Helder y Camara din Brazilia, Karl Rahner din Germania, Richard McBrien din Statele Unite, si episcopul Casey din Galway în Irlanda, se întrec în introducerea marxismului si a riturilor pagâne africane si asiatice.

Cine ataca Biserica Catolica?

Folosind cuvinte neutre sau voit ambigui, acesti teoreticieni sustin ca sacramentele nu mai sunt valabile în religia zilelor noastre, care trebuie secularizata. S-a ajuns pâna acolo încât în *Journal of the Liturgical Conference* se scrie: "Eucaristul este un act politic" - nu mai este o taina! Tot în 1983, la cea de-a 33-a Congregatie Generala a iezuitilor, si-au declarat nesupunerea fata de Sfântul Parinte. Si principalul aliat al neascultarii iezuitilor este Cardinalul Cassaroli, Secretarul de Stat al Vaticanului si prietenul Sovietelor (*ibidem*, pp. 124-132).

Cum s-a transformat Societatea lui Isus, al carei zel era neîntrecut în slujba catolicismului, a doctrinei si-a papalitatii, în dusmanul de moarte al catolicismului, al doctrinei si-al papalitatii? *Corruptio optimi pessima est*, scrie Dr. Martin; cea mai rea coruptie e a celor mai buni.

X. MÂNA DREAPTA A PAPEI

Sfântul Ignatiu de Loyola a înfiintat Ordinul Iezuitilor, "Societatea lui Isus Hristos", ca sa fie mâna dreapta si vointa Papei; Papa este capul suprem al acestui ordin dupa canoanele lui originale, deasupra Generalului ordinului. Ascultarea ierarhica este esenta si forta iezuitilor. Pe de alta parte conform regulamentului Societatii nici un superior nu poate ordona unui inferior sa faca ceva cu pacat; sau sa faca ceva legal dar de o maniera pacatoasa; sau sa faca ceva legal de o maniera legala dar din motive pacatoase. Este de datoria fiecarui membru al Societatii sa arate superiorilor sai daca un ordin este nepotrivit sau este imposibil de îndeplinit. În cele peste patru secole de istorie iezuita, au existat disensiuni între Societate si Papalitate. Societatea a fost chiar desfiintata un timp în toate tarile înafara de Rusia si Prusia de catre Papa Clement XIV. Dar niciodata n-au fost disensiuni cu privire la doctrina catolica. Când Papa Pius IX a condamnat ideile "moderniste" care începusera sa atace doctrina înca de la jumatarea secolului trecut, cea de-a 23-a, 25-a si 26-a Congregatie Generala a Societatii (conferinte ale întregului corp iezuit) au aprobat cu entuziasm pozitia papei. Dar înca din 1853, la cea de-a 23-a, s-a auzit vocea unora care aparau modernismul. În intervalul de un secol care a urmat, "modernizarea" Societatii a ajuns pâna acolo încât Papa Pius XII a admonestat cea de-a 30-a Congregatie Generala din 1957, reamintindu-le regulile Societatii; caci în acel an actiunile iezuitilor erau contrare regulamentului, pe care multi dintre ei îl interpretau în sens contrar sensului original. Profesorii si intelectualii iezuiti, stralucind în atâtea domenii, predau tineretului concepte "moderniste" si "progresiste" anticatolice. Una din obiectiunile Papei Pius XII fusese felul de viata lax al iezuitilor, printre altele si faptul ca fumeaza (iezuitii olandezi fumau tot timpul si peste tot, întrerupându-se doar pentru slujba în capela). Când Congregatia a luat sfârșit în Noiembrie 1957, Papa Pius XII era mort. Succesorul lui a fost Papa Ioan XXIII, mare mâncău, fumator si amator de viata sociala, cunoscut mai ales pentru liberalism si idei "progresiste". Trei luni dupa ce s-a urcat pe Sfântul Scaun, Papa Ioan XXIII a anuntat convocarea consiliului Vatican II (*ibidem*, pp. 232-243).

Cine ataca Biserica Catolica?

Vatican II a ucis sufletul catolicismului, cu urmatoarele inovatii: slujba religioasa nu mai e celebrarea sacrificiului lui Isus Hristos pentru salvarea vietii vesnice a sufletelor noastre; eucaristia nu mai e o taina; altarul a fost înlocuit cu o masa ca pentru ospete; tabernacolul a fost înlăturat; vestimentele preotesti eliminate; nu mai exista grilajul cuminecarii, iar cuminecatura, care fiind trupul si sângele lui Hristos nu trebuia sa fie desecrata ³⁰, este pusa în mâna credinciosilor de unde cade pe jos si e calcata în picioare.

Crestinii care încearca sa-si pastreze atitudinile traditionale în biserica sunt dati afara pentru ca "deranjeaza slujba". Crucifixuri, vestimente, acoperitoare de altar brodate, carti de liturghie pretioase, reprezentarile calvarului, altare, comori de arta si credinta, au fost scoase din biserici si aruncate la gunoii de unde le-au cules amatorii de arta si le-au carat în apartamentele lor ca decoratii "picante"³¹. Reactia, arata Dr. Martin, a fost imediata. În zece ani, numarul credinciosilor care merg la slujba a scazut cu 30 % în Statele Unite, cu 60 % în Franta si Olanda, cu 50 % în Italia, cu 20 % în Anglia si Tara Galilor. În înca 10 ani, 85 % din catolicii din Franta, Spania, Italia si Olanda nu mai calcau în biserica pentru slujba. În Olanda, 2.000 de preoti si 5.000 de calugari si calugarite s-au raspopit. Între 1965 si 1977, între 12.000 si 14.000 de preoti si-au abandonat preotia în toata lumea. Între 1966 si 1983, 60.000 de calugarite au parasit manastirea. Cererile de a intra în Biserica Catolica au scazut la o treime.

Daca majoritatea catolicilor au parasit cu dezgust "biserica modernizata", cei care-au ramas cuibariti în sânul ei si-au continuat opera, cerând "eliberarea sexuala" a preotilor, si sustinând ca Isus Hristos a fost homosexual, drept care se cuvine sa se acorde homosexualilor privilegii aparte. Lumea a început sa vada calugarite machiate si împodobite cu bijuterii bând cocktailuri prin barurile hotelurilor la conventiile lor. S-au vazut episcopi care scriu scrisori pe hârtie împodobita cu secera si ciocanul. "Biserica Poporului" e la moda - nu Biserica Catolica. În ultimele zile ale celui de-al doilea Consiliu de la Vatican doi pictori au primit sarcina sa decoreze noua biserica dedicata la Roma Sfântului Francisc din Assisi - si-au pictat o fresca cu fetele gigantice ale Papei Ioan XXIII, alaturi de ale lui Fidel Castro, dictatorul comunist al Cubei, Bertrand Russell, ateu notoriu, Palmiro Togliatti, seful Partidului Comunist Italian, Sofia Loren, care fusese excomunicata, Presedintele Sovietelor Alexei Kosâghin, Giorgio La Pira, primar comunist al Florentei, si Jacqueline Kennedy (inclusa si ea nu stim de ce) (*ibidem*, pp. 240-251). Dr. Martin se întreaba cum a fost posibil. Papa Paul VI, succesorul lui Ioan XXIII, a spus textual vazând ce se întâmpla: "Miasma satanei a patruns în sanctuar si a cuprins altarul". Dar de unde, pe unde? Dr. Martin scrie ca nici una din aceste schimbari nu este prevazuta de schema care s-a adoptat la Vatican II.

Iezuitii au fost cuprinsi de febra reînnoirii: Congregatia Generala a 30-a, 31-a, 32-a au lasat în urma lor o Societate care, "modernizata" de-acuma, este exact opusul a ceea ce fusese când a fost înfiintata. Dar schimbarile astea n-au avut loc deodata; de o suta de ani curgea un curent subteran de "eliberare" si "apropiere de

³⁰ Nu cunoastem sinonimul acestui termen.

³¹ Atitudinea aceasta dupa Vatican II arata ca in Biserica Catolica se promoveaza un nou iconoclast, regasit in dispretul fata de tot ce este sfânt.

Cine ataca Biserica Catolica?

popor" în sânul Societatii lui Isus (*ibidem*, p. 255) Dr. Martin vede "eliberatorii" printre "intelectualii progresisti"; printre swami hindusi, ca Swami Vivekananda care i-a cucerit pe culturati la Parlamentul Mondial al Religiilor din 1893 de la Chicago; printre "fratii masoni" care în mod misterios populau cavernele subterane ale Societatii (*ibidem*, pp. 260-270). El analizeaza scrierile unor iezuti ca Gerge Tyrrell, mort în 1909, si Pierre Teilhard de Chardin, mort în 1955 la New York la 74 de ani. Cu aroganta monumentală a "intelectualului progresist", **Teilhard de Chardin a introdus ideea ca religia nu este un atribut uman ci este inerenta materiei, din care prin evolutie a rezultat materia vie, animalele, si în cele din urma omul, care se afla în momentul de fata în cursul evolutiei sale în spre o unitate totală a tuturor indivizilor într-un punct "omega" al istoriei.** Acest "punct omega" este Hristos care va apare când evolutia omului spre ultra-om va fi completa; omul își va transcende conditia si va domni raiul pe pamânt. Aceasta "religie" a lui Teilhard de Chardin este baza superstitiilor confuze care constituie religia Noii Ere. Ea neaga în mod absolut religia crestina si catolicismul în totalitatea lui; si este îmbracata într-un limbaj inventat de el care nu este înteles de majoritatea adeptilor fermecati de scrierile lui, si în care abunda cuvinte ca cosmogeneza, antropogeneza, amorizare, hominizare, cristogeneza, cristificare, pleromizare, excentrare, biogeneza si asa mai departe. Conjugata cu aceasta ideologie a Noii Ere este ideologia marxista la Teilhard de Chardin, unde recunoastem toate cliseele despre eliberare de exploatare si echitate social-economica cu care au torturat, masacrat si înrobit bolsevicii atâtea sute de milioane (*ibidem*, pp. 285-289).

Ce influente au erupt la suprafata în infectia generata de iezuiti intelectuali ca Teilhard de Chardin? Dr. Martin nu ne spune. Cartea lui a fost tiparita de editura Simon and Schuster, subsidiara a grupului Paramount Communications, al carui cap este Marvin S. Davis, si este foarte laudata de *The New York Times*, *The Wall Street Journal*, *The National Review*. *The New York Times* apartine familiei Sulzberger; *The Wall Street Journal* este publicat de Dow Jones al carui cap este Peter R. Kann, care este si presedintele ziarului. E clar de ce Dr. Martin menajeaza asa de delicat sensibilitatile iudaice.

Dar el vorbeste despre faptul ca în anii 1700, principalul dusman al Societatii lui Isus era francmasoneria, care în acel secol al "luminilor" devenise furibund anticrestina. Toate figurile marcante ale iluminismului, toti cei care au pus bazele revolutiei franceze, erau membri în loji masonice, si toti erau de acord ca primul pas trebuie sa fie distrugerea Societatii lui Isus (pp. 213-214). Dr. Martin nu vorbeste de infiltrarea societatii si se margineste sa spuna ca prin anii 1970 multi iezuiti nu mai erau animati de iubirea pentru Hristos si îmbratisau pe fata cauze si dogme care contrazic direct credinta crestina si doctrina catolica. Iezuitul Robert Drinan a militat ani de zile în Congresul Statelor Unite pentru avort. În 1971, Pr. John W. O-Malley a publicat un articol în *Jesuit Theological Studies* din Statele Unite în care sustine ca Vatican II a eliberat Biserica Catolica de doctrina sa despre Dumnezeu si viata vesnica, si ca omul modern nu mai poate crede ca doar crestianismul e religia

Cine ataca Biserica Catolica?

cea adevarata³². În 1972 a aparut un document emis de un grup de "iezuisti maoisti crestini", cu titlul Planificarea nationala si necesitatea unei strategii sociale revolutionare. Si Karl Marx a fost cinstit alaturi de Mao-Tse-Dun. În 1973, Pr. José María Diez-Alegría, profesor de sociologie la Universitatea Gregoriana din Roma condusa de iezuiti, a publicat cartea Yo Creo en la Esperanza, în care scrie: "Marx m-a condus la redescoperirea lui Hristos si-a sensului mesajului Lui ... A accepta analiza marxista a istoriei cu elementele ei despre sensul istoric al luptei de clasa si necesitatea abolirii proprietatii private asupra mijloacelor de productie nu înseamna a te opune credintei si evangheliei". Generalul Pedro Arrupe a refuzat sa condamne maoismul ori marxismul iezuitilor, nici macar atunci când Diez-Alegría l-a atacat direct pe Papa Paul VI pentruca nu renunta la "bogatia neplacuta" a bisericii, (p. 418, 419, 422; în realitate averile bisericii apartineau enoriasilor care le folosesc zilnic, caci comorile erau la îndemâna tuturor în biserici unde oricine le putea vedea si se putea bucura de ele; dupa ce au fost confiscate de la biserici, aceste averi au devenit proprietatea exclusiva a câtorva familii de bancheri si escroci de mare anvergura si nici poporul nici cei care le-au creat n-au mai avut acces la ele). Pâna si statisticile arata declinul Societatii lui Isus: în 1965 avusese 36.000 de membri, iar în 1974, când se pregatea cea de-a 32-a Congregatie Generala, mai avea doar 30.000 (p. 417). Coruptia si moartea Societatii lui Isus aduce dupa sine coruptia si moartea celorlalte ordine religioase - dominicanii, franciscanii, carmelitele, benedictinii. Între 1969 si 1973, numarul studentilor care doreau sa devina iezuiti a scazut cu 66 % la scoala lor din Woodstock, New York; si cu mai mult decât atât în toata lumea (p. 411). În 1969 s-a aplicat decretul despre arta al celei de-a 31-a Congregatii Generale prin fondarea Institutului Iezuit pentru Arta, care-a revarsat în lume o noua avalansa de hidoasa "arta moderna"; si asta din inima unei societati care a fost izvorul pietatii artei baroce si a carei biserica, Il Gesù, a fost modelul bisericilor lumii catolice timp de trei secole. Sub "triumful numelui lui Isus" pictat de Baciccia s-a luat hotarârea sa se pângareasca numele lui Isus; sub frumusetea de nedescris pictata de Pr. Andrea Pozzo în biserica San Ignacio a început coruperea Societatii sfântului.

Dr. Martin scrie ca medicul Papei Paul VI insista ca sanatatea lui s-a prabusit între 1975 si 1978 nu din cauze fiziologice ci din cauza enormei tristeti si enormei tulburari sufletesti ce-l coplezise vazând roadele idealismului lui "eliberator" timpuriu; caci a înteles "ca el însusi era în mare masura de vina pentru ceea ce el acum înțelegea ca este un dezastru progresiv. Era bântuit din ce în ce mai mult de amintirea idealismului lui juvenil; de prea grabita lui acceptare sa arunce la gunoi riturile religioase stramosesti; de compromisurile lui anterioare cu rebelii ecclesiastici si activistii sociopolitici; mai ales, de acceptarea pe care de-abia acum o pricepea pe deplin a intentiei exprimate de Vatican II de a ajuta omului sa-si construiasca viata lumeasca. Toate greselile lui - faptul ca n-a vazut consecintele, faptul ca si-a tradat subordonatii leali care-au refuzat sa participe în aceasta -noua-ecclesiologie, l-au fortat pe Papa Paul VI sa înainteze chiar fara voia lui în spre marginea prapastiei în care era convins ca se vor prabusi iezuitii; iar acum avea

---

³² Din aceasta afirmatie iezuita putem intelege cât de mult rau a facut Vatican II Bisericii Catolice.

Cine ataca Biserica Catolica?

genunea în fata" (*ibidem*, pp. 455-456). În războiul fatis dintre papalitate și iezuiti care a debutat cu cea de-a 32-a Congregatie Generala, Generalul iezuit Pedro Arrupe a fost mai tare decât Papa Paul VI.

Ideile lui Pedro Arrupe reies din felul în care iezuitii au început să organizeze bande "revolutionare". În Iulie 1977, în drum spre Sri Lanka și Indonezia, Pr. Arrupe s-a oprit la Moscova. Sovietele au organizat, prin intermediul Mitropolitului Juvenali, șeful Departamentului de Externe al Bisericii Ortodoxe din Uniunea Sovietica, o slujba la care Pr. Arrupe a oficiat la biserica Adormirii Maicii Domnului de la manastirea Novodevici. Mitropolitul Nikodim, al doilea în rang în întreaga biserică ortodoxă sovietică, l-a vizitat pe Pr. Arrupe. "După ce a fost primit festiv de către acești doi coloneli ai KGB-ului, când s-a întors la Roma, a vorbit în termeni ditirambici despre -vitalitatea religioasă crescândă- din Uniunea Sovietică, argumentând marele interes pentru religie cu felul detaliat în care agenția de stiri sovietică Tass a tratat vizita lui acolo", scrie Dr. Martin (*op. cit.*, p. 481). El crede că Generalul iezuitilor era dus de nas de către sovietici. Într-o oarecare măsură are dreptate. Toate uneltele oculte sunt duse de nas, inclusiv conducătorii sovietelor; de ce n-ar fi și Generalul iezuitilor dus de nas, la fel ca alții? Dus de nas în măsură în care și închipuia că este un participant conștient, un membru al oculte, când în realitate a fost doar o unealtă ușor înlocuită.

Înlocuirea lui Arrupe a venit de la Papa Ioan Paul II, prin decret papal în 1981. După un interval de 14 luni cea de-a 33-a Congregatie Generala a iezuitilor l-a ales pe Pr. Piet-Hans Kolvenbach, un și mai nociv instrument al oculte, și-a emis 12 decrete prin care **angajează Societatea lui Hristos să lupte pentru instaurarea Noii Ordini Mondiale după planul Națiunilor Unite**. Voalat în cuvinte ca "atacarea cauzei saraciei", "promovarea dreptății", drepturile omului, grija de refugiații economici, drepturile minorităților, drepturile femeilor, "promovarea unei ordini mondiale mai drepte, a unei mai mari solidarități între țările bogate și cele sărace, a unei paci durabile bazate pe drepturile omului și pe libertate ... dreptate internațională și încetarea cursei înarmărilor" (*ibidem*, p. 470), regasim planul sclaviei globale a Noii Ordini Mondiale pentru îmbogățirea elitei financiare, a celor 300-400 de familii ale oculte.

Iezuitii au fost aceia care, interpretând greșit și în sens extremist Vatican II, au prefăcut catolicismul în opusul lui, crezând că-l aduc la zi, scrie Dr. Martin. Această transformare a început cu "inculturarea" iezuitilor din India, **unde ritualurile zeităților hinduse Kali și Siva au fost introduse în misa catolică**, după concepțiile lui Pedro Arrupe. Iezuitii au început să umble în India ca "sanyasii" hindusi, luându-și nume ca Swami Animananda și Swami Amalananda, rasi în cap, în rochii galbene, cu fărfa de cersit în mână. Introducerea ritualurilor, rugăciunilor și gesturilor de adorare a lui Kali și Siva în slujba religioasă catolică plasează aceste zeități deasupra lui Isus Hristos: "creștinii catolici" crescuți de iezuitii lui Pedro Arrupe dau din cap către cruce sau către eucarist, dar se prosternă în fața statuii unui zeu mare ca Siva. În ciuda interdicției Vaticanului, acești "catolici" folosesc mantra OM, care înseamnă că-l onorează pe zeul suprem Krisna (*op. cit.*, p. 411). În 1973

Cine ataca Biserica Catolica?

Pedro Arrupe a tinut un discurs în care a folosit expresii cu coloratura masonica - vorbea despre o lume a "fraternitatii" (p. 415) - pe care Dr. Martin nu le remarca însa. Dar remarca cerintele celei de-a 32-a Congregatii Generale iezuite de eliminare a celibatului iezuitilor, de abolire a ascultarii de papa, de acceptare a casatoriilor între homosexuali, a divortului, avorturilor, libertinajului sexual si masturbarii, si planurile de a face noi experiente în disciplina religioasa si de a introduce hinduism si alte religii pagâne în teologia catolica (p. 419).

În 1984, Cardinalul Ratzinger, seful departamentului Doctrinei din Vatican, a publicat ca purtator de cuvânt al Papei Ioan Paul II Instructiunile cu privire la teologia eliberarii, în care declara ca bunastarea economica a nici unei paturi sociale din nici o parte a lumii nu e treaba nici a iezuitilor si nici a catolicilor; treaba lor e propovaduirea adevarului catolic pentru salvarea sufletelor. Raspunsul a fost cartea iezuitului Juan Luis Segundo *Theology and the Church: A Response to Cardinal Ratzinger and a Warning to the Church* din 1985 în care Segundo îl ataca pe Papa Ioan Paul II pentru ca vrea sa întoarca Biserica Catolica la starea ei dinainte de Vatican II (pp. 485, 487).

De pe la mijlocul anilor 1980 Societatea lui Isus se dedicase luptei împotriva "capitalismului transnational" de partea sovietelor si-a comunismului; si n-a mai fost voie sa stii de Hristos la iezuti. "Ceeace a rezultat este un spirit partinic liberal care-a înghetat curând într-un totalitarism de gândire asa de dogmatic încât ceeace parea la-nceput o claritate de vederi proaspata a devenit curând o închisoare de moralism fariseic si multumire de sine. Toti cei care nu sunt de acord sunt considerati imorali. Nu se tolereaza sa fii conservator sau traditional. Cei vinovati de asa ceva au avut de suferit. Unora li s-a pus calusul în gura. Altii au fost eliminati cu binisorul. Altii au plecat singuri. Altii au ramas iezuiti dar s-au refugiat printre colegi mai toleranti muncind prin parohii si aiurea", scrie Dr. Martin (p. 490). Vincent Miceli, care era teolog traditional, a fost eliminat cu binisorul. Lui Cornelius Buckley, istoric la Universitatea din San Francisco, i s-a pus calusul în gura pentru ca a criticat blasfemiile practicate la Scoala de Teologie a iezuitilor din Berkeley, California (pp. 513-514).

Cartea Dr. Malachi Martin a fost scrisa consultând documentele Vaticanului: Acta Apostolica Sedis, si documentele iezuite: Acta Romana Societatis Jesu, monografiile publicate de The Institute of Jesuit Sources, si The American Assistancy Seminar on Jesuit Spirituality, precum si documente si publicatii provinciale iezuite si anumite surse confidentiale. Scrisa în 1986, cartea presupune o dihotomie între comunism si capitalism, între soviete si "lumea libera", în care am crezut si noi dar care astazi stim ca n-a existat; caci atât comunismul sovietelor cât si sionismul si masoneria supracapitalismului financiar international sunt doar doua brate ale aceluiasi monstru, doua batalioane ale aceleiasi armate, rivale între ele uneori dar supuse ordinelor acelurasi conducatori oculti. Dr. Martin, care-a avut acces la toate aceste documente - si în arhiva Vaticanului adevarul istoric este înca amplu documentat - n-a observat ca aviatia britanica si americana a bombardat si distrus cu precadere civili în Germania , ca a bombardat trenurile cu refugiatii civili

Cine ataca Biserica Catolica?

în România, și ca a cautat să distrugă mai ales bisericile și catedralele catolice ale Europei, nu obiectivele militare³³. Dr. Martin nu-și aminteste de anihilarea Catedralei Fecioarei din Dresda, de bombardarea Domului din Milan, care nu e posibil să nu fie recunoscut de la orice înălțime; și în tratarea sa amplă despre bomba aruncată asupra Hiroșimei, Dr. Martin n-a observat că americanii au bombardat după încetarea războiului, când japonezii capitulau, **în mod special centrele cu cea mai mare concentrare de creștini catolici japonezi**.

În 1986 Dr. Martin scria că Papei Ioan Paul II nu-i mai este posibil să oprească corupția din Societatea lui Isus, desființând-o: "oricare-ar fi motivul - socul încercării de a-l asasa, repercusiunile unui astfel de gest, haosul care ar urma curând - Ioan Paul nu mai are voința sau tăria intelectuală pentru asta. Și nici nu pare că se mai bucură de sprijinul ecclesiastic necesar din partea episcopilor, a Curiei Vaticanului, și-a celorlalte ordine religioase" (*op. cit.*, p. 501).

Dr. Malachi Martin a studiat teologia la Louvain, obținând un doctorat în Limbi, Arheologie și Istorie Semitică. A studiat apoi la Oxford și la Universitatea Ebraică. Între 1958 și 1964 a fost colaboratorul strâns al Cardinalului Augustin Bea (pe numele adevărat Beheim) și al Papei Ioan XXIII, doi prelați care s-au pus în slujba comunismului. În ce măsură a fost Dr. Martin influențat ori de acord cu ei? Și în ce măsură a fost influențat pe când studia la Universitatea Ebraică? El nu vedea în 1986 nicaieri nici o altă influență decât cea a unei ideologii idealiste despre abolirea săraciei și-a exploatarei și așa mai departe.

Despre iudaism scria în 1986 că este "o componentă mistică în istoria sacra a întregii omeniri, o componentă pe care încă revelația lui Dumnezeu nu ne permite să o înțelegem - pe care n-o vom înțelege înainte de încetarea existenței lumii noastre" (*op. cit.*, p. 495). Dar cine citește Talmudul autentic, cine vede dovezile urii talmudice împotriva creștinismului, nu trebuie să aștepte sfârșitul veacurilor ca să înțeleagă. Dacă Dr. Martin, care la Universitatea Ebraică ar fi putut citi Talmudul autentic, nu versiunea falsificată și expurgată care se publică azi pentru ochii marelui public, n-a priceput ura talmudică, câtă crezare putem să-i dăm că a priceput cauza crizei catolicismului și-a papalității? După 11 ani însă, în 1995, Dr. Martin a scris *The Judas Complex*, în care-i asemuiește pe capii progresiști ai Bisericii Catolice cu Iuda Iscariotul, cel care l-a tradat pe Isus Hristos pentru 30 de arginți (vezi mai sus, capitolul II).

* * *

În 1852, Benjamin Disraeli, evreu care s-a departat de Talmud, a declarat în fața Parlamentului englez: "Influența evreilor se regăsește în ultima izbucnire a principiului distrugător în Europa. Are loc o revoluție împotriva tradiției și aristocrației, împotriva religiei și proprietății ... Se proclamă egalitatea naturală a oamenilor și abrogarea proprietății de către societățile secrete care formează

³³ La fel cum au făcut trupele NATO în Serbia, unde au distrus cu precădere peste 100 de biserici și mănăstiri ortodoxe.

Cine ataca Biserica Catolica?

guverne provizorii si persoane de origine evreiasca sunt în fruntea fiecaruia dintre ele. ... Cei mai priceputi manipulanti ai proprietatii se aliaza cu comunistii: poporul ales si aparte da mâna cu toti derbedeii si cei mai de jos din Europa". **Toate acestea le fac pentru ca vor sa distruga crestinismul**, a adaugat Disraeli, care era un evreu botezat dar spre deosebire de marranos ca Rockefeller si de Cardinalul Augustine Bea (Beheim), era cu adevarat crestin (Douglas Reed, *The Controversy of Zion*, Noontide Press, 1985, p. 166).

De când am început sa fim intrigati de politica mass-mediei aservite n-am auzit si citit la adresa papalitatii decât lucruri izvorâte din formula revolutiei franceze *écrasez l-infâme* si din formula marxist-leninista *religia e opiul popoarelor*. Dintr-o data, în 1992, am primit de la National Geographic Society un prospect al unui volum extrem de laudativ despre - papalitate si Vatican! Am cumparat volumul si-am citit în paginile lui laudele Papei Ioan Paul II, a "fermecatorului Ioan Paul II", cum scrie Bart McDowell. The National Geographic este o revista cu pretentii de neutralitate stiintifica si interes educativ pe deplin aservita intereselor Noii Ordini Mondiale. Am vazut de mult coloratura comunist-socialista a ideologiei subtil diseminata în articolele "geografice" ale acestei publicatii; **dar când a început sa propovaduiasca desmembrarea României si distrugerea poporului român; când a început sa publice harta Europei cu Transilvania înglobata în Ungaria, pentru a încetateni aceasta împartire teritoriala în mintile tuturor, n-am mai avut nici o îndoiala**. Când am vazut laudele aduse Papei Ioan Paul II de catre o grupare atât de perfida si mincinoasa ca The National Geographic ne-am întristat. Daca Papa n-ar fi fost util fortelor raului, nu l-ar fi laudat National Geographic.

Pentru subminarea nationalismului rusesc, "parintele" Serghei Hockel, **evreu** nascut în 1931 la Berlin emigrat în Anglia la vârsta de 8 ani, expert în limba rusa care a studiat la Oxford, s-a "convertit" la ortodoxie la ordinul mai-marilor lui si are o emisiune saptamânala la radio BBC din Londra în care combate "fascismul" rusesc; el este deasemenea presedintele ramurii Brighton si Hove a Consiliului Crestinilor si Evreilor. Dar prelatii catolici ai Noii Ordini Mondiale nu se lasa mai prejos. În Filipine a izbucnit un scandal între o retea comerciala condusa de un filipinez numit Benjamin Lim si David Weil, distribuitor evreu care reprezinta un conglomerat de interese comerciale si financiare evreiesti internationale. Ziarul *The Manila Times* a savârsit crima de a indica faptul ca aceste interese sunt evreiesti, si natural, Comitetul Evreiesc American l-a supus pe ambasadorul filipinez la presiuni ca sa "denunte aceste expresii antisemite". Dar mai repede decât Comitetul Evreiesc American a sarit în sus "cardinalul rosu" Jamie Sin, denuntând ziarele care luasera partea filipinezului si scriind familiei Weil ca este de partea lor si împotriva propriului sau popor si-a propriilor lui enoriasi. "Biserica Romano-Catolica este alaturi de voi", le-a scris Cardinalul Sin: "suntem frati" (*The CDL Report*, May 1995, pp. 10, 12).

În Aprilie 1995 l-am vazut pe Sfântul Parinte oficiind în fata a mii de credinciosi care venisera în piata Sfântului Petru din Roma ca sa-si arate dragostea pentru papa si pentru catolicism. De-abia mergea, sovaitor, evident cu dureri, parea ca se va prabusi la fiecare pas. A salutat credinciosii si la un moment dat a anuntat în fata microfonului ca va pronunta o rugaciune traditionala; apoi a intonat ruga latina. Am vazut atunci unii din cardinalii lui facând fete si dând din umeri.

Catolicii îl iubesc pe papa. Noi, cei care suntem catolici, ne iubim papalitatea si biserica si catolicismul. Nu vrem sa-l vedem înlocuit cu vrajitorii ale triburilor africane sau cu adorari ale spiritelor samanilor. De aceea observam si ne revoltam când biserica noastra pare ca-si uita de Hristos. Îl apasa oare pe Papa Ioan Paul II, ca si pe Papa Paul VI în anii 1970, regretul ca s-a lasat ispitit sa faca treaba diavolului? A facut constient aceasta treaba? Toate aparentele par sa indice ambele posibilitati.

Dar apoi: cel care e fara pacat sa ridice primul piatra. Sfântul Petru s-a lepadat de trei ori de Hristos si totusi lui i-au fost date cheile. Dumnezeu si Isus Hristos vor judeca inima papei si-a tuturor oamenilor. Dar noi ca buni catolici avem datoria sa ne plângem si sa aratam ce nu e bine în biserica noastra, dupa judecata noastra.

Roadele colegialitatii nu întârzie sa se arate. **Arhiepiscopul Plourde din Ottawa i-a izgonit pe cei 9 preoti si calugari traditionalisti care tineau sa officieze slujba catolica tridentina si refuzau s-o polueze cu inovatiile pagâne, hinduse, voodoo, si de vrajitorie introduse sub egida "modernizarii".** Acest fapt a socat si scandalizat orasul canadian, si este tratat pe larg în cartea lui James W. Demers, *The Last Roman Catholic?* "Aceasta carte ar trebui citita de toti cei 180 de membri ai Colegiului Cardinalilor", scrie Dr. Malachi Martin; "ea înlatura fatada stabilimentului liberal catolic si demasca transant idioteniile care ruineaza azi Biserica Catolica" (*The Catholic Family News*, May 1995, p. 7).

Atacul din exterior continua cu calomnii, ridiculizari, spalarea creierelor în scoli si mai ales prin industria distractiilor. Michael Eisner este presedintele corporatiei Walt Disney. De când a fost acaparata de necrestini (vezi Gary Smith, *The Land of the Zog*, Viewpoint, 1989, p. 65) aceasta corporatie, care bucurase milioanele de copii cu filme curate ca Alba ca Zapada sau Pinocchio în sensul gândirii fondatorului ei Walt Disney, s-a aliniat la anticrestinismul furibund al industriei de filme si televiziune americane si propovaduieste homosexualitatea printre copii cu "primele personaje homosexuale din lume care apar pe ecran în povesti pentru copii" - pentru copiii care înca nu stiu scrie si citi. La 14 Aprilie 1995, de Vinerea Mare a Pastelui catolic, Michael Eisner a planificat premiera filmului *Priest* produs de Walt Disney Corporation. Personajele acestui film sunt 5 preoti catolici: unul e un homosexual; al doilea traieste în concubinaj cu servitoarea lui; al treilea e un betiv; al patrulea e un episcop egoist si nepasator; ultimul e un preot de tara bolnav mintal. O revista a homosexualilor, *The Advocate*, apreciaza

Cine ataca Biserica Catolica?

scenele cu preotul homosexual ca fiind foarte "realiste". Scrie *The Advocate*: "este o zugravire a copulatiei homosexuale care din toate punctele de vedere este cea mai realist filmata în orice film înafara de filmele pornografice". Studioul Walt Disney a anuntat lansarea filmului pe 4 pagini în *The Advocate*.

De ce trebuia sa aiba loc premiera filmului *Priest* tocmai de Vinerea Mare? Purtatorul de cuvânt al lui Michael Eisner raspunde: "Pentru ca e data la care magazinele subliniaza aspectul spiritual si multa lume se gândeste la aceste lucruri".

Premiera filmului urma sa fie o palma data sutelor de milioane de crestini, în fata carora Michael Eisner si cu tovarasii lui scuipa cu aroganta si dispret. "Puteti sa va imaginati ca Hollywood-ul ar lansa un film cu 5 rabini dotati cu calitatile acestor 5 preoti de Yom Kippur?" întreaba reverendul Don Wildmon, metodist. "Ura pentru crestini e adâncă la Hollywood, chiar la studiourile Walt Disney", continua el. Robert Peters, presedintele grupului Morality in Media, zice: "filmul ataca învataturile Bisericii Catolice si le arata ca sunt izvorul scaderilor personajelor; si încearca sa submineze autoritatea morala a bisericii când întreaga lume are nevoie de cât mai multa morala". În urma protestului acestui grup si-al altor grupari crestine, lansarea filmului a fost amânata putin, cu câteva zile; caci averile fabuloase ale unora ca Michael Eisner izvorasc tot din buzunarul crestinelor batjocoriti, care pot fi scuipati si calcati în picioare - dar nu de tot, ca sa nu se revolte si sa nu boicoteze afacerile Disney World-ului si Hollywood-ului.

Compania Walt Disney pregateste un nou film în care cineva este obsedat sexual de o strip-tease-uză care apare pe scena în uniformă unei scolarite catolice (*Journal of the American Family Association*, May 1995, p. 9).

Astazi cuvintele Sfântului Vasile par ca ni adreseaza noua: "Adevarata ascultare de canoane a fost data uitarii ... necredinciosii râd de toate astea, si cei slabi în credinta se îndoiesc; chiar si credinta este pusa la îndoiala. Nesiguranta s-a revarsat în suflete; caci cei ce-si bat joc de cuvântul lui Dumnezeu în rautatea lor, oglindesc adevarata stare a lucrurilor, si vocile credinciosilor tac" (Pinay, *op. cit.*, p. 297). Dar Dumnezeu nu va lasa biserica Lui sa piara; daca noi ne facem datoria, daca deschidem ochii ca sa cunoastem pericolul care ne ameninta, daca pastram credinta si traditia ei neîntinată, nu se poate ca fortele raului sa învinga: Non prevalebunt.

Acest capitol este reproducerea unor pagini care au aparut în Buletinul **Studiilor Istorice Românești**, Vol. 1, No. 1, 1995, pp. 37-58.

CINE ATACA BISERICA CATOLICA?

*****

FOLOSITI TEXTUL DOAR DACA AVETI CERTITUDINEA CA ESTE CONFORM CU ORIGINALUL ROMANESC APARUT APARUT IN Buletinul **Studiilor Istorice Românești**, Vol. 1, No. 1, 1995, pp. 37-58. PENTRU ACEASTA PROCURATIVA LUCRAREA DOAR DE LA PERSOANE DE INCREDERE CARE AU VERIFICAT INTEGRITATEA TEXTULUI, SAU DESCARCATI-O DE PE SITEUL

<http://www.angelfire.com/space2/carti/>

<http://apologeticum.topcities.com>

<http://www.homepagez.com/apologeticum/>

<http://www.pagerealm.com/apologeticum/>

Rugati-va pentru cei ce au trudit la realizarea acestei versiuni digitale.

*****

APOLOGETICUM

2003

*****